

Đặc San Vô Vi

Pháp Lữ Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI THẾ GIỚI

SỐ 14 THÁNG 12 NĂM 2025

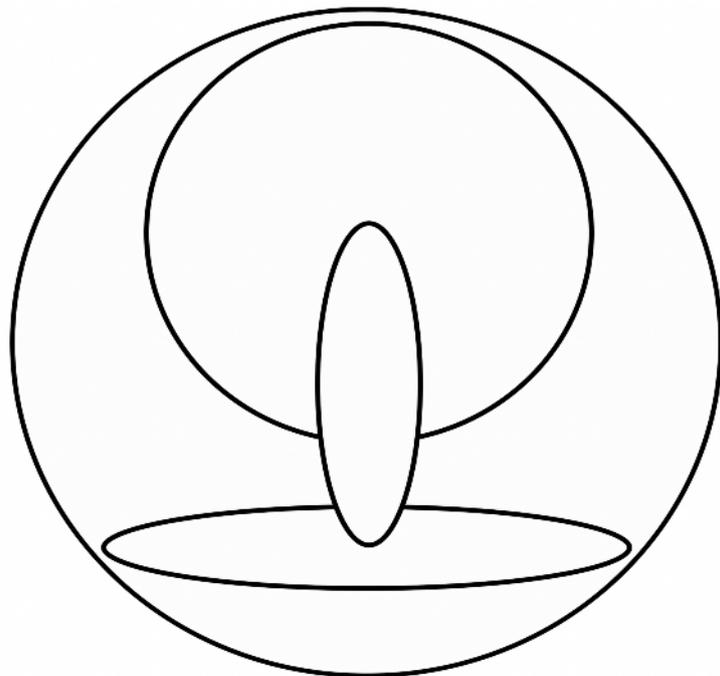

CHÀO MỪNG ĐỨC THẦY GIÁNG SINH ĐỘ ĐỜI

13 THÁNG 11 NĂM 1923 ÂL - 20 THÁNG 12 NĂM 1923 DL

DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2025

Đặc San Vô Vi

**PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP
TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI KHẮP NĂM CHÂU**

Chủ Biên: Vô Vi

Thực Hiện: Ban Biên Tập Đặc San Vô Vi

Bài Vở Và Hình Ảnh: Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu

Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi

Cần công hiến những bài vở như sau:

1. Xây dựng giải trí thanh nhẹ.
2. Trình bày trật tự sau khi dày công thực hiện pháp môn, thành đạt đến đâu diễn tả đến đó.
3. Tin tức liên hệ đến cộng đồng Vô Vi.
4. Không nhận những bài báo thiên cơ có thể xáo trộn đến điện năng tu học của bạn đạo.
5. Những bài vở hữu ích, như giúp đỡ gia tăng sự thanh tịnh đối phó với hoàn cảnh hiện tại.
6. Đóng góp sự chung vui hòa bình, giải thông đời đạo, hướng về thanh tịnh mà tiến.
7. Không được chỉ trích một ai, ngoài sự xây dựng tâm linh

Kính Bái,
Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

**Tâm an khai triển lý sanh tồn
Vỡ lẽ trần gian vẫn ác ôn
Trí tuệ không khai tâm loạn động
Sửa mình thức giác rõ phần hồn.**

**Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
1923 - 2009**

Lá Thư

Đặc San Vô Vi

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

Nhân dịp Chào mừng Đức Thầy Giáng Sinh Độ Đời (20 tháng 12 năm 1923 DL nhằm ngày 13 tháng 11 năm 1923 ÂL), đồng thời chúc mừng Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2025 – Từ Bi Rộng Mở” được thành công viên mãn, Đặc San Vô Vi (ĐSVV) – *Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu* – xin trân trọng kính gửi đến toàn thể quý bạn đạo **Đặc San Vô Vi số 14**, cùng với tấm lòng thành kính tưởng niệm và tri ân sâu xa đối với Đức Thầy, vị Cha Già kính yêu đã hơn năm mươi năm hy sinh, tận tụy, dìu dắt anh em chúng ta trên con đường Vô Vi Đạo Pháp.

Kính thưa quý bạn đạo, năm 2025 là một năm đầy biến động bởi chiến tranh và thiên tai. Con dân Việt Nam nói riêng và nhân loại nói chung đã và đang gánh chịu không biết bao thảm họa, từ bão lụt đến hỏa hoạn. Những mất mát do thiên tai, địa ách gây nên không còn là nỗi đau riêng của cá nhân, mà đã trở thành nỗi thống khổ chung của xã hội và toàn thể nhân loại. Trước những thảm họa thanh lọc, sàng sảy ấy, anh em bạn đạo Vô Vi chúng con vẫn một lòng kiên định, bền chí vượt qua nghịch cảnh bằng Niệm Phật tu thiện, thực hành tâm từ bi đối với chính mình và tùy duyên phục vụ, trợ giúp tha nhân khi có điều kiện. Đồng thời, bạn đạo vẫn quyết tâm, tiếp tục chung tay duy trì Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” hằng năm, với tâm nguyện tạo duyên hội ngộ cho bạn đạo Á –

Đặc San Vô Vi

Âu trong tinh thần tương trợ, đồng tâm quy hướng về cội nguồn trong giai đoạn vắng bóng Đức Thầy.

Trong tinh thần cùng tu tiến và chung một lý tưởng, ĐSVV nguyện góp phần hỗ trợ và phát triển các sinh hoạt mang tính xây dựng cộng đồng Vô Vi, nhằm tăng trưởng sự gắn kết giữa bạn đạo gần xa. Thông qua thi thơ, hình ảnh và các bài viết chia sẻ kinh nghiệm tu học cá nhân được trình bày có hệ thống, trật tự theo mục tiêu của Đặc San Vô Vi, góp thêm tư liệu tham khảo, giúp bạn đạo tự soi xét và kiểm chứng kết quả tu tập của chính mình, từ đó củng cố niềm tin và sự tinh tấn trong quá trình hành trì Pháp Lý.

Trước những thử thách của thiên tai và thời cuộc, ĐSVV – *Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu* – nguyện tiếp tục làm nhịp cầu xây dựng, làm tiếng chuông nhắc nhở và kêu gọi tinh thần đoàn kết, cùng nhau thực hiện những lời **Di Chúc** mà Đức Thầy đã ân cần lưu lại. Chỉ trên nền tảng ấy, cộng đồng Vô Vi mới có thể từng bước trưởng thành và lớn mạnh, vững vàng trong tinh thần phục vụ, nhẫn nại, thương yêu và tha thứ.

Ban Biên Tập (BBT) xin thành kính tri ân quý bạn đạo Vô Vi đã phát tâm đóng góp tài chánh, bài vở và hình ảnh, tạo duyên lành để ĐSVV – *Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu* – được liên tục ấn hành hằng năm, phục vụ và đồng hành cùng cộng đồng Vô Vi trên bước đường tu học.

Chúng con xin chí thành đánh lễ và tri ân Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy đã từ bi soi sáng, gia hộ cho tất cả những phát tâm đóng góp trong công cuộc duy trì, phát triển và quảng bá **Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp**.

Kính chúc toàn thể quý bạn đạo thân tâm thường lạc, tinh tấn tu học và gặt hái nhiều kết quả tốt đẹp nhân dịp Chào mừng **Đức Thầy Giáng Sinh Đệ Đồi**.

Kính thư,

Ban Biên Tập Đặc San Vô Vi.

Di Đà sáu chữ ấy ơn sâu
Kẻ Đạo nghe qua phải lắng đầu
Thích chí từ đây tua gấn bó
Công Phu rắng luyện Mâu Ni Châu.

Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu
1883 - 1967

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Du Hành Đạo Pháp

Đại La xoay chuyển khắp năm châu

Pháp Lý Vô Vi rất nhiệm mầu

Xây dựng vô cùng trong Đạo Pháp

Quý tướng Trời cao tâm hành triển

Học hỏi vô cùng tâm tự tiến

Phục vụ thành tâm, tâm tự giác

Quyết định tự tu chẳng đổi dời

Quy y Phật Pháp thành tâm tiến

Hướng về Trời Phật óc sáng choang

Đẹp bỏ thị phi tâm tánh hiền

Thực hành Chánh Pháp tự đạt duyên.

San Diego, ngày 9 tháng 1 năm 2009

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

**Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
1923 - 2009**

Đặc San

*Mỗi năm đóng góp tiền xu
Đặc san soạn thảo trình bày chung vui
Chúc cho bạn tiến chẳng lùi
Thành tâm tu luyện an vui phần Hồn
Một năm mới có một lần
Tóm thâu tài liệu góp phần dựng xây
Hình ảnh vui đẹp của Thầy
Hòa cùng các giới vui vầy cảm giao
Góp bài xây dựng đổi trao
Cùng chung đóng góp ước ao thỏa tình
Thầy cùng xây dựng hành trình
Thiền ca khai triển tâm linh thực hành
Người người hoan lạc hưởng thanh
Thực hành chánh pháp đàn rành hơn xưa
Năm đi năm đến rất nhanh
Thiền ca phục vụ các ngành giải thông
Cảm ơn Trời Phật hóa công
Toàn năng ban chiếu một lòng tự tu.*

*Kính bái,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên*

Ý Nghĩa Của Phù Hiệu “ Tứ Đại Giai Không ”

Đức Thầy giảng về ý nghĩa của phù hiệu “**Tứ Đại Giai Không**” như sau:

“Phù hiệu này thích hợp cho người tu Vô Vi. Bên trên là vũ trụ quang chiếu cho khối óc và cơ tạng con người. Người thực hành dụng ý niệm **Nam Mô A Di Đà Phật**, tự mình phát quang, hòa hợp với vũ trụ quang. Bên dưới là **Tứ Đại Giai Không**. Hai bánh xe điện quang hai bên là Tả Bành Chất, Hữu Bành Cư; nhờ đó con người mới có sự quân bình đi đứng. Chính giữa là Trung Bành Mạng. Hành giả nhìn phù hiệu này sẽ được nhắc nhở đường lối tự mình tu tiến, toàn thân của người thực hành Vô Vi là điện quang. Nhìn đó mà hành thì tương lai sẽ có kết quả tốt. Nhìn để thực hành, để tự phát triển hơn là nhờ sự phù hộ”.

Hỏi: Tám logo VÔ VI để đeo có chữ Tàu “Nam Mô A Di Đà Phật”; nếu được Đức Thầy cầm đến thì hiệu lực gia tăng? Vậy trường hợp không có dịp gặp Đức Thầy thì phải làm sao ?

Đáp: Trong lúc tham thiền để nó trong lòng bàn tay là đủ rồi.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thầy Đi

*Thầy đi, để lại pháp tràng,
Con vui thực hiện đàng hoàng hơn xưa.*

*Sống tu có giấc có giờ,
Bình tâm học hỏi thiên cơ hữu tình.
Dấn thân hành đạo một mình,
Hòa đồng tự thức cảm minh luật Trời.*

*Tâm hồn sáng suốt nhớ Trời,
Quán thông thực hiện những lời chơn ngôn.*

*Thành tâm tiến hóa ôn tồn,
Dở hay tự thức, chẳng còn si mê.*

*Đồi mài tiến triển hướng về,
Vô sanh bất diệt bối bê chẳng còn.*

*Đường đi, sẵn có đường mòn,
Thiệt thà tiến hóa chẳng còn bơ vơ.*

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Diễn Văn Khai Mạc Đại Hội Vô Vi “Du Hành Đạo Pháp 2025”

Kính thưa Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy, cùng toàn thể quý bạn đạo,

Hôm nay, ngày **22 tháng 9 năm 2025**, trong niềm hân hoan của những ngày đầu xuân Vô Vi, Ban Tổ Chức chúng con xin thành kính tri ân Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy, cùng chư vị trong cộng đồng Vô Vi đã luôn hộ trì và nâng đỡ để chúng con có duyên lành hội tụ nơi đây, đón mừng Tết Vô Vi – Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp 2025**”.

Kính thưa quý bạn đạo,

Đại Hội hôm nay không chỉ là dịp sum họp hằng năm, mà còn là cơ hội để toàn thể chúng ta **hướng tâm tưởng niệm 16 năm ngày Đức Thầy vắng bóng**, đồng thời cùng nhau ôn lại lời dạy, giữ gìn và thực hành con đường Vô Vi mà Thầy Tổ đã để lại.

Kính thưa Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy,

Sau Đại Hội “**Chơn Không**” năm 2024, chúng con đã nỗ lực tu học, nâng đỡ và khích lệ lẫn nhau, lấy tinh thần **tương thân, tương ái – đồng tu, đồng tiến** làm kim chỉ nam, cùng nhau vượt qua mọi khó khăn trên bước đường hành đạo.

Và hôm nay, theo bước chân Thầy, chúng con cùng nhau tham dự Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp 2025**” được tổ chức tại khách sạn **Andakira – Phuket, Thái Lan**, với chủ đề Thầy ban: “**Từ Bi Rộng Mở**”. Mục đích chủ đề này là nhắc chúng con phải biết mở rộng cõi lòng, nuôi dưỡng tình thương khi phải đối diện với nghịch cảnh. Bởi chỉ có **khí giới tình thương** mới thật sự chiến thắng được sức mạnh của tham vọng và sân hận đang ngự trị ở thế gian.

Trong bầu không khí trang nghiêm và thanh tịnh này, Ban Tổ Chức chúng con xin cúi đầu kính chào Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy, và xin gửi lời chào thân ái đến toàn thể quý bạn đạo.

Tròn một năm kể từ ngày chia tay nhau tại Đại Hội “**Chơn Không**” năm 2024, hôm nay chúng con lại có duyên sum vầy nơi đây trong niềm hân hoan vô hạn. Ngày ấy,

Đặc San Vô Vi

anh em chúng con ra về với hành trang vô cùng quý báu – kim chỉ nam mà Đức Thầy đã ân ban: **“Nếu tu mà không đạt tới Chơn Không thì làm sao về Trời được?”**

Chỉ vón vện một lời dạy, nhưng đó là cả ánh sáng soi đường, giúp chúng con giữ vững chí nguyện tu hành giữa dòng đời đầy biến chuyển.

Ba ngày Đại Hội năm trước, nhờ được trao đổi tu học, tâm trí chúng con được khai mở và sáng suốt hơn trong việc nhận định **chơn – giả**, hiểu rõ giá trị tâm linh qua tham thiền và niệm Phật. Từ đó, chúng con luôn nuôi dưỡng một ước nguyện: có cơ duyên tái ngộ hằng năm, như lời Thầy đã dạy trong *Chơn Kinh*:

“Ngươi tu Vô Vi có cơ hội họp mặt với nhau trong mỗi đại hội là trong tinh thần xây dựng. Nhìn nhau coi thử người này có thiền tốt không? Mặt tươi mắt sáng không? Đó cũng đủ trả lời cho chúng ta, chỉ dẫn cho chúng ta đường phải đi. Cho nên chúng ta luôn luôn có đại hội chung vui. Huynh đệ có cơ hội bàn bạc bất cứ ở góc trời nào trong tinh thần xây dựng dẫn tiến, tu tâm sửa tánh rõ ràng.”

Kính thưa Đức Thầy,

Nương theo lời giáo huấn ấy, cho dù đối diện với bao trở ngại và thử thách, anh em chúng con vẫn cố gắng vượt qua, chỉ khao khát mỗi năm một lần được quay về bên mái ấm gia đình Vô Vi – **“Du Hành Đạo Pháp”** do Đức Thầy sáng lập. Nơi đây chỉ có tình thương, chỉ có sức mạnh của tha thứ và thương yêu; nơi phần hồn được hồi sinh, sống lại với niềm an lạc vô cầu, vô vọng.

Nhờ có **Đại Hội Du Hành Đạo Pháp**, có pháp thiền, có bạn đạo, chúng con không còn thấy cô đơn hay buồn tủi. Anh em được dịp sum họp, bàn bạc, trau dồi tư duy qua những đề tài tu học Thầy ban.

Sau một năm tất bật mưu sinh, tâm trí chúng con như được khai mở; những đau khổ, lụy phiền bỗng tan biến, chỉ còn đọng lại niềm thương yêu vô tận qua những lời chơn giải và những đêm chung thiền hòa nhập cùng luồng điện Đại Bi. Chúng con thực sự được trở về nhà – trở về cái nôi tâm linh, như một hài nhi vô cầu, vô niệm, không vướng bụi trần.

Kính thưa Đức Thầy!

Vậy là đã mười sáu năm chúng con xa cách Đức Thầy... Thời gian trôi nhanh, mười sáu năm thoáng qua như bóng câu, nhưng hình ảnh Thầy vẫn luôn hiện hữu bên chúng con. Mỗi khi lắng nghe lại những vần thơ Thầy đã ân cần để lại, lòng chúng con dạt dào xúc cảm:

*Tình thương đạo đức vẫy vùng
Khai tâm mở trí từng từng phút giây
Cần khôn vũ trụ có Thầy
Có tâm khai triển, có ngày đạt thông*

Tình thương của Thầy vẫn luôn bao bọc, vẫn chung hành trên hành trình khai mở trí tuệ, như siêu năng lượng, giúp chúng con nuôi dưỡng khát vọng ý chí giải thoát, tìm về ánh sáng Chơn Lý.

Có lẽ vì nhu cầu mưu sinh vật chất, ít nhiều, chúng con đã quên đi hạnh hy sinh mà Đức Thầy đã bao năm gồng gánh cho anh em chúng con. Chúng con thật sự là những đứa con hư, đã quên đi công ơn như trời biển mà Thầy đã dành cho. Chắc vì sự vô tâm ấy, Đại Hội năm nay Thầy đã ban tên là **“Từ Bi Rộng Mở”** – như để kêu gọi, nhắc nhở chúng con sớm thức tỉnh, nhớ đến hạnh hy sinh, công ơn dạy dỗ mà Đức Thầy đã dày công suốt hơn 50 năm hoằng pháp. Chỉ có như vậy, chúng ta mới thức tỉnh, mới chịu quay đầu, sớm thoát khỏi những cơn thiên nộ, những hình phạt Bề Trên giáng xuống trong cơ sàng sẩy mà Thiên Đạo đã sắp đặt cho chu trình tiến hóa của Cần Khôn Vũ Trụ.

Và tất cả những hiện tượng bất ổn này hiện đã và đang xảy ra khắp toàn cầu - thiên tai, chiến tranh, đạo đức suy đồi. Ánh sáng bị bóng tối lấn át; mạnh hiếp yếu, trước chèn ép thanh; chỉ một niệm sai lầm cũng khiến nhân loại xa rời Thượng Đế.

Vì không nhìn thấy những thảm cảnh đó xảy ra với chúng con. Thầy đã đại bi, hạ thấp đại hồn của Người xuống thế gian, khai mở đạo Trời - Vô Vi, truyền đạt kỹ thuật tu học **“Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền bí Phật Pháp”**- một bí pháp được công truyền trong thời mạt pháp, thuận theo “Thiên Ý” và hợp thời theo khoa. Một pháp môn

Đặc San Vô Vi

mà Thầy gọi là “tu tất”, giúp hành giả Vô Vi thông đạo lý, thoát ngũ hành, vượt qua kiếp nạn thời kỳ ba, như Thầy đã truyền đạt trong *Thượng Đế Giảng Chơn Lý*:

“Giờ đây, ngọn này là ngọn chót, màn này là màn ba, kiếp này là mạt kiếp. Ngày giờ đã cấp bách lắm rồi, vậy mà những tiểu hồn của Cha mãi còn vui say trong giấc cô miên, mãi lo đấu tranh ngụp lặn trong bể trần ai, mãi còn gieo bao nghiệp lực và để nghiệp lực cuốn trôi đi biên biệt, càng lúc càng xa nguồn cội, mà chẳng chịu giựt mình chợt tỉnh lo cho số phận linh hồn con để quay về kịp lúc.”

Để kịp hướng dẫn đàn con trở về, Thầy đã xuống trần, kiên nhẫn phục vụ, chỉ dạy đạo Trời. Trong bài giảng “*Sai một ly, đi một dặm*”, Thầy đã trải lòng:

“Các con được phước đức, được sự ăn học, được sự giúp đỡ xung quanh, được Thượng Đế ân ban để thực hiện những gì Ngài mong muốn. Các con là người rất sung sướng, hạnh phúc.

Thầy rất kiên nhẫn. Đáng lẽ Thầy phải chửi mắng, đánh đập các con, nhưng không! Thầy muốn các con có sự sáng suốt, vì sự sáng suốt đó là vô giá. Các con phải giữ lấy niềm tin để xây dựng và tiến hóa, bởi các con là hạng vô giá của càn khôn vũ trụ.

Thầy không nỡ đánh đập các con; Thầy hòa đồng với các con để các con có cơ hội tiến hóa. Thầy hạ mình cùng các con – chưa có một vị Phật nào trong càn khôn vũ trụ chịu làm điều Thầy đã và đang làm. Thầy chấp nhận lãnh mọi sự ô trược để đưa các con tiến hóa.

Thầy mang tiếng với cả càn khôn vũ trụ, có chức mà không nhận, lại đi ta bà với kẻ ngu là thằng Lương Sĩ Hằng này. Bề Trên cũng trách móc, nhưng Thầy không nỡ bỏ các con. Đáng lẽ địa vị Thầy không phải ngồi đây năn nỉ, vậy mà Thầy đã năn nỉ các con rất nhiều...”

Chỉ qua những lời tâm sự trên, chúng ta cũng thấy được tấm lòng từ bi vô lượng của Thầy. Càn khôn vũ trụ chưa từng có vị Phật nào chịu hạ mình hy sinh như Thầy đã

Đặc San Vô Vi

làm – tự nguyện lãnh nhận ô trược để dẫn dắt đàn con tiến hóa. Suy ra, chính Thầy là hiện thân của **Luồng Điện Đại Bi** tối thượng, chưa từng có vị Phật nào thể hiện trọn vẹn.

Tình thương của Thầy không nằm ngoài việc ban phát hay gánh bớt nghiệp lực cho chúng ta, mà ở chỗ Thầy mong tất cả đều tự giải thoát, tiếp nối hạnh hy sinh cứu độ như Thầy, bằng cách lập hạnh tu thiên, niệm Phật. Những lời răn dạy ấy, ngoài khi trực tiếp giảng dạy, Thầy còn để lại trong kinh sách, làm kim chỉ nam lưu cho hậu thế. Trong *Chơn Kinh*, Thầy đã dạy:

“Chúng ta đêm đêm ngồi thiền là làm việc với Thượng Đế. Thượng Đế là làm việc với tất cả những sự thanh nhẹ nhất của cả Càn Khôn Vũ Trụ, cho nên chúng ta mới sớm thanh tịnh được.”

Vì vậy, tu Vô Vi là **phước huệ song tu** – vừa tu, vừa phục vụ, làm việc cùng Thượng Đế. Đây là phương pháp thiền thực hành, trực tiếp làm việc cho cả Càn Khôn Vũ Trụ thông qua luồng điện Đại Bi – **độ ta, độ tha**, như Thầy đã dạy trong *Chơn Kinh*: ***“Cho nên, mọi người tu Vô Vi đều ân cần làm việc. Thấy chính chúng ta đang làm việc cho cả Càn Khôn Vũ Trụ, không phải làm việc cho chính mình. Lúc nào cũng học từ bi và thực hiện từ bi. Mở rộng đường đi cho phần hồn sau khi lìa khỏi xác. Việc làm có ý nghĩa. Đêm đêm làm như vậy là lo cho tương lai của phần hồn. Không bị tội phước, không bị ràng buộc bởi những sự sai lầm mà chính mình đã tạo nhiều kiếp.”***

Chỉ dựa vào những lời răn dạy kể trên, cũng cho thấy tình thương của Thầy vẫn luôn bao bọc, dìu dắt chúng ta trên hành trình khai mở trí tuệ, nuôi dưỡng khát vọng giải thoát, tìm về ánh sáng Chơn Lý.

Đây chính là sự khác biệt tu tập của người hành thiền Vô Vi: trực tiếp học đạo, giải trực, thông qua ánh sáng Đại Bi khi tham thiền, niệm Phật. Chỉ có như vậy, mọi phát tâm đóng góp, phục vụ mới đích thực xuất phát từ tâm thức thanh tịnh, hồn nhiên – tự nhiên, vô quái ngại; thay vì so đo, toan tính như sự ban bố của người đời.

Đặc San Vô Vi

Để cho thấy sự khác biệt tình yêu giữa Trời và chúng sanh, xin được trích một đoạn thơ “*Tình*” mà Đức Thầy đã lưu lại:

*Tình Trời cao đẹp dễ thương
Tình người eo hẹp khó lường khó đo!
Chơn tu tự thức tự dò
Con đường thanh tịnh là đò rước tâm.*

Cho nên, đề tài tu học “*Từ Bi Rộng Mở*” năm nay, chứng minh tình yêu bao la như trời biển của Thầy dành cho chúng con – vẫn bao dung, chuyển động trong Càn Khôn Vũ Trụ; từng giây, từng phút chăm lo, dìu dắt chúng giúp chúng con khai thông tâm điển, nuôi dưỡng khát vọng giải thoát, tìm về ánh sáng Chơn Lý.

Và cuối cùng, cho phép Ban Tổ Chức xin được kết luận đề tài tu học “*Từ Bi Rộng Mở*” của Đức Thầy qua bài thơ Thầy đã để lại:

*Tôi có tình yêu rất mặn nồng
Tham thiền nhập định điển khai thông
Cùng chung hòa nhịp trong vũ trụ
Thanh nhẹ bền lâu mỗi thức vòng.
(Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên)*

Tình yêu của Thầy là tình yêu siêu nhiên, thoát tục – qua Pháp Lý, qua hạnh nguyện hy sinh của Đức Thầy, chỉ với mục đích khai mở đạo tâm, giúp chúng con **trực chỉ Chơn Tâm, lập hạnh phục vụ, tiến vào ánh sáng vô cùng**. Đây chính là chương trình tu học hợp thời tiến hóa của Càn Khôn Vũ Trụ.

Chỉ qua thực hành *Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định*, hành giả mới trực tiếp học đạo thông qua ánh sáng Đại Bi, biết được từ Không đến và phải trở về Không... Không còn lưu luyến, thanh nhẹ ra đi.

Hôm nay, ngày **22 tháng 9 năm 2025**, nhân dịp *Kỷ Niệm 16 Năm Ngày Đức Thầy Kính Yêu Ra Đi* cũng như khai mạc chào mừng *Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2025”* với chủ đề *Thầy ban: “Từ Bi Rộng Mở”* – được tổ chức tại khách sạn **Andakira** –

Đặc San Vô Vi

Phuket, Thái Lan, chúng con thành tâm cúi đầu ghi nhớ công ơn giáo dưỡng của Đức Thầy.

Trong tình yêu thương rộng mở, chúng con xin nguyện:

- Noi theo gót chân Thầy, học từ bi và thực hiện từ bi.
- Dứt khoát hy sinh tánh hư tật xấu.
- Vì sự nghiệp Đạo Pháp Đức Thầy để lại, chúng con xin nguyện tiếp tục gìn giữ và quảng bá.

Theo hạnh nguyện hy sinh **“Tử Vô Đạo”** của Đức Thầy, chúng con xin nguyện trung tín, **Giữ Gìn Đạo**. Tiếp nối chương trình tâm linh Đức Thầy để lại, cùng nhau quảng bá kho tàng văn hóa tâm linh – **Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp** – với lời dạy thiêng liêng của Đức Thầy:

“Một chữ cũng không sửa.”

Kính chúc Đại Hội thành công viên mãn.

BTC – Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Đặc San Vô Vi

Sài Gòn, 1958

*Pháp Luân Thường Chuyển quy nguyên trạng
Đánh đổ ngoại xâm chơn lý bàn
Thanh tịnh bộ đầu minh cảnh thật
Triền miên học hỏi trí phân hoàn.*

*Muốn cho thanh tịnh vui bàn,
Mở đàng chơn thật lập đàng tiến thân.
Pháp luân cởi mở dễ dàng,
Chuyên cần luyện tập trấn an thân hình.
Diễn thông xét cảnh thanh bình,
Dù nhau chung tiến nơi tình quý sang.
Thanh cao ở cõi thiên đàng,
Trước ô ở cõi lập màn sân si.
Thêm tham lặn đạn nghĩ suy,
Khó mà sửa chữa cũng vì tham sân.
Gắng tu để sửa lần lần,
Phản hơn, phản thiệt, phản gần, phản xa.
Hôn tu thoát khỏi mới là,
Người ngoan tự tiến Di Đà giáo khoa.
Học theo thanh tịnh lập đà,
Tiến qua mọi cảnh vui hòa chung vui.
Thanh cao hưởng lấy thơm mùi,
Vô Vi không động, chẳng vui, chẳng buồn.
Diễn thông lai láng hợp nguồn,
Triền miên thanh tịnh, vui buồn chẳng phân.
Tiến lên sẽ sớm được gần,
Phật Tiên phân Đạo góp phần dựng xây.
Chính ta mới phải là thầy,
Lục căn phụ thuộc ngày ngày theo ta.*

Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Thầy Trò Cùng Đi

*Đi hoài trong trận dự thi
Cần khôn không khó tự phi tự vào
Chẳng còn loạn động ước ao
Cùng đi mới thấy nơi nào đạt an
Cùng đi cùng thức cùng bàn
Quy về một mối đàng hoàng hơn xưa
Tự mình sáng suốt khai vừa
Đường đi rộng mở lại ưa luật trời
Cảm thương quý mến nơi nơi
Tình thương sống động thanh thoi vui hòa
Chúng ta tiến hóa thật thà
Thầy trò cùng học cùng qua cảnh đời
Vui say ý đạo không lời
Bình tâm học hỏi hợp thời tiến thân
Chẳng còn nuôi dưỡng khó khăn
Thầy trò cùng học cùng ăn khí trời.*

Orlando, 13-10-1994

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thực Chất Người Tu

Kính thưa Bạn đạo,

Sau khi tham dự Khóa Sống Chung tại Thiền Viện Nhẫn Hòa, về nhà tôi muốn tìm nghe lại những lời giảng dạy của Đức Thầy, có liên quan đến **thực chất người tu**. Đây là một trong những câu hỏi rất đặc biệt, mà bạn đạo chúng tôi vừa mới thảo luận học hỏi, trong phần sinh hoạt Mục Bé Tám, tại Khóa Sống Chung Trại Hè tại Thiền Viện Nhẫn Hòa, kể từ ngày 3-7-2025 đến ngày 5-7-2025.

Lời giảng dạy Đức Thầy là chơn lý tròn đầy bao trùm tất cả, mà người tu thực hành đến đâu sẽ hiểu đến đó? Hồi tưởng lại lúc còn bé, tôi thường nghe Ông Bà Cha Mẹ dạy bảo và dặn dò là phải ăn ở hiền lương chơn thật, làm lành lánh dữ, hiếu thảo với Cha Mẹ, kính trên nhường dưới, và thương yêu tha thứ người xung quanh. Khi ra ngoài xã hội thì phải sống hòa nhã với mọi người, trong tinh thần tương trợ lẫn nhau, để xây dựng một xã hội công bình nhân ái.

Có nhiều thời gian nghe kỹ lời giảng dạy của Đức Thầy, tôi mới hiểu trên đây chỉ là phát triển đời sống vật chất, để làm bổn phận con người, nhằm mục đích đền đáp một phần nào công ơn sanh thành dưỡng dục của Ông Bà Cha Mẹ cùng với cộng đồng nhân loại. Muốn làm tròn nhân đạo thì phải tu hành, trở về “**Thực Chất**” thanh tịnh của chính mình, phát triển đời sống tinh thần hòa cảm cùng thiên nhiên?

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, Tổ Thầy dạy hành giả thực hành ba pháp: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định, nhằm mục đích đem nguyên khí của Trời Đất vào thanh lọc thân tâm. Khi bản thể được lập

lại trật tự quân bình bên trong, nhị mạch Nhâm Đốc chuyển động, tạo điều kiện thuận lợi cho Vía Hồn tương ngộ thành Thánh thai, xuất lên đánh lễ Phật học đạo trở về **“Thực Chất Người Tu”**, vốn thanh tịnh tự nhiên hồn nhiên, không phải không trái, không cao không thấp và trước sau như tự tại.

Nói chung, Pháp lý Vô Vi dạy người tu *“đêm đêm lo tham thiên,”* xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo là trở về **“Thực Chất”** thanh tịnh của chính mình, và sau đó *“dung tâm thanh tịnh để giải quyết mọi nan giải”*, như lời Đức Thầy đã dạy trong mục Bé Tám. Cho nên, khi trở về **“Thực Chất Người Tu”** *“hiệp khí cùng Trời Đất”*, hành giả *“ngày ngày lo niệm Phật”* hồi quang phản chiếu sự thanh tịnh trở về, giúp cho vạn linh trong bản thể sống trong thanh tịnh sáng suốt, xây dựng gia đình góp phần cùng xã hội, thực hành đời đạo song tu lập hạnh công trình, để làm hành trang hướng về nguồn cội với Cha Trời.

Như trong sách Văn Tự Vô Vi trang 48, Đức Thầy dạy bốn chữ hồi quang phản chiếu nguyên văn như sau: ***“Đó, nếu mà chúng ta không xuất phát ra, làm sao mà chúng ta lấy được cái sáng suốt, rồi mới trở về giáo dục cái tiểu thiên địa này, mở tâm mở tánh? Kêu bằng phải xuất phát ra để thừa tiếp cái sáng suốt ở Bề Trên, rồi mới phản chiếu trở lộn lại, thì mới sửa tâm sửa tánh, rồi càng tu nó tới mình tâm kiến tánh là vậy”***.

Nhờ thực hành pháp Soi Hồn, hành giả Vô Vi xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo trong một thời gian rất sớm. Hãy tin vào pháp lý Vô Vi là pháp xuất Hồn, tin vào lời dạy bảo của Tổ Thầy, và tin vào khả năng xuất Hồn của chính mình, hành giả hồi tưởng lại mới thấy mình đã xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo từ thuở nào?

Xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo là khoảnh khắc quý báu, sự yên lặng to lớn bao quanh bản thể người tu, mà sự thanh tịnh của phần Hồn là một nhân chứng,

đang lắng nghe và quan sát từng tế bào, từng hơi thở trong bản thể. Có thể nói đây là một buổi tối vĩ đại phúc lành, sự nhận “biết” về Linh Hồn, sự nhận “biết” về “**Thực Chất Người Tu**”, sự nhận “biết” về chơn tâm thanh tịnh là một với toàn thể.

“*Phật pháp nan văn*”, xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo với Phật Sự, không học văn tự, không nghe lời nói, nhưng Phật Pháp có sự thanh tịnh ẩn náu bên trong, có sức cuốn hút làm ảnh hưởng người tu hướng về đại thanh tịnh. Lúc bấy giờ hành giả vẫn cảm nhận sự tự tồn tại của chính mình, nhưng “**thực chất người tu**” không phải là bản thể bệnh hoạn này, và “**thực chất người tu**” cũng không phải tâm tư động loạn khổ đau...Mà “**thực chất người tu**” chính là Chủ Nhơn Ông sáng suốt, là phần Hồn xuất lên đánh lễ Phật học đạo thành thượng trí thanh tịnh, là chơn tâm thanh tịnh với trái tim trống rỗng có thể cảm thông tất cả.

Đức Thầy cũng thường dạy: “*tu nhưt kiếp ngộ nhưt thời*”, xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo là trở về nguồn cội, “*chỉ cần chạm tới cội nguồn thanh tịnh trong vòng năm phút, cũng đủ cho hành giả có thể nhớ trong 24 giờ, dần dần nó sẽ biến đổi toàn bộ cuộc sống người tu, trở thành cái đẹp, sự duyên dáng và phúc lạc*”.

Trong Linh Bảo Kinh, Thiên Tôn dạy rằng: “**Thân Nhẹ Nhõm Là Vô Cửa Đạo**” người tu có “biết” hay chẳng? “Biết” thì tốt hơn, vì “biết” mình đã xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo, “*sẽ biến đổi toàn bộ cuộc đời tu hành, mang đến cho hành giả những niềm vui mới, mang đến cho hành giả niềm phúc lạc mới, những hiểu biết mới và những tri giác mới*”.

Trong kinh sách có cụm từ gồm bốn chữ vẫn đi chung với nhau là “**Kiến Tánh Thành Phật**”. Hành giả Vô Vi ngồi thiền xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo,

cũng là hình thức “**Kiến Tánh**”, là “biết” được “Phật Tính”, là “biết” được “**Thực Chất**” thanh tịnh của chính mình. Thì trong cuộc sống hằng ngày người tu mới hành xử như là con của Phật: tự kỷ, tự tri, tự giác, tự sửa, buông bỏ tánh hư tật xấu, học hạnh từ bi thực hiện từ bi, thương yêu tha thứ, thực hành mười điều tâm đạo của Đức Thầy đề ra, để hoàn thành mười chữ Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thanh tịnh.

Xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo là trở về “**thực chất người tu**”, là trở về với cội nguồn. Khi nắm bắt được cội nguồn thanh tịnh, hành giả “*mở mắt ra nhìn thấy thế giới cũng giống như thế, nhưng với một màu sắc mới, với một cảm xúc mới, với một tình yêu mới, với một vẻ đẹp mới? Thế giới không còn giống như cũ nữa, bởi vì người tu không còn giống như cũ nữa?*”. Như lời Đức Thầy thường dạy “*đâu có sách vở gì, chỉ cần thực hành ba pháp: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Định Thần giải tiến đi lên...*”, “*phát triển bản thể để thăng hoa phần Hồn*” vv., có thể biến đổi bộ mặt thế giới?

Trong bộ sách Du Ký của Thánh Thiên Đường Đài Trung, Đức Phật Tế Công có dạy bốn câu thơ như sau: “**Đạo Lớn Truyền Thiên Hạ - Muôn Sâu Tan Biến Ngay – Nghìn Vui Không giới Hạn - Khắp Chốn Thấy Như Lai**”. Sau khi bừng tỉnh cơn mê, hành giả cảm thấy như một niềm tin yêu dâng tràn trong tâm thức, làm thay đổi tư duy trong cuộc sống. Khi người tu cảm thấy thanh tịnh vui vẻ lạc quan thì không ai bảo ai, Huỳnh Đệ Tử Muội phát tâm đóng góp, đúc kết và hệ thống hóa lời giảng dạy của Đức Thầy, in kinh in sách vv và vv...cho người kế tiếp.

Hơn thế nữa, nhờ xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo, trở về “**thực chất**” thanh cao, Huỳnh Đệ Tử Muội cảm thấy cần phải đóng góp công sức, phát triển Pháp lý Vô Vi một cách cụ thể, ví dụ như: tổ chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế, Khóa Tịnh Khẩu

Niệm Phật, những Khóa Sống Chung v.v... nhằm mục đích giúp cho bạn đạo Vô Vi, có cơ hội ngồi chung lại hỗ trợ cho nhau, chia sẻ kinh nghiệm tu học, củng cố niềm tin cố gắng tu hành để trở về **“thực chất người tu”**?

Nhân **Mùa Giáng Sinh Đồi của Đức Thầy** năm nay (2025), chúng con xin thành kính tri ân Bề Trên, Tổ Thầy và Cộng Đồng Vô Vi đã hướng độ cho chúng con, khai tâm mở trí trong Khóa Sống Chung Trại Hè, được tổ chức tại Thiền Viện Nhẫn Hòa năm 2025. Con xin chân thành ghi lại, những gì mà con vừa mới học hỏi được về bốn chữ **“thực chất người tu”** mà Đức Thầy đã dạy, để bạn đạo chúng con cùng nhau tham khảo. Nếu có điều chi sai sót, kính xin Huỳnh Đệ Tử Muội lượng tình tha thứ cho.

Kính thư,

Khổng Văn Cúc, ngày 3 tháng 11 năm 2025

Ghi chú: Những chữ nghiêng là ghi lại những lời dạy của Đức Thầy hoặc chép lại từ trong sách.

Cảm Tưởng Sau Khi Tham Gia Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp - 2025”

Con tên là Phạm Thị Gia Linh, 21 tuổi, bạn Đạo đến từ TP.HCM. Sau chuyến đi Đại Hội Vô Vi Du Hành Đạo Pháp tại Phuket – Thái Lan với chủ đề *Từ Bi Rộng Mở*, con đã và đang được học và được trải nghiệm rất nhiều trong hành trình tu tập của mình. Nhờ có Đại Hội lần này, con đã mở và thông suốt hơn rất nhiều. Ngoài ra, con cũng học được cách nhìn nhận lại mọi thứ một cách rõ ràng hơn.

Con thấu hiểu được Từ Bi là tha thứ, thương yêu, yêu mình và yêu đời. Trong quá trình tu tập tại Đại Hội, con đã được nghe những chia sẻ từ các Ông, Bà, Cô, Chú, Dì. Từ đó, con đã học được, hiểu được và biết thêm nhiều điều mới.

Hiện tại, con cũng đang thực hành “Từ Bi Rộng Mở” trong đời sống hằng ngày để nhìn nhận mọi thứ nhẹ nhàng hơn. Con cảm ơn Đại Hội đã tạo duyên lành cho con được tham gia cùng mọi người.

Với con, Đại Hội Vô Vi Du Hành Đạo Pháp là một nơi rất thiêng liêng, ấm áp, đầy tình yêu thương, và nơi đó con được là chính mình. Con mong rằng những mùa Đại Hội sau vẫn sẽ tiếp tục diễn ra, và con hy vọng mình sẽ có đủ cơ duyên để được tham gia, cống hiến sức mình cho Đại Hội ạ.

Phạm Thị Gia Linh

Bài Ca Thức Giác

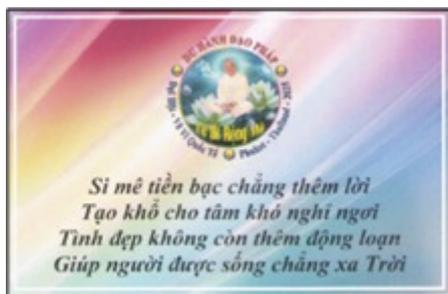
*Nhìn xem thế cảnh đa đoan,
Trong mê có tỉnh có đàng thức tâm.
Ban ơn nguyên lý diệu thâm,
Trời lo săn sóc thâm tâm an hòa.
Cần Khôn nguyên lý tình xa,
Dù cho tâm trẻ hát ca thức hồn.
Sống trong nguyên lý sanh tồn,
Thức hồn tự giác giải cỏi si mê.
Chẳng còn vọng động chán chê,
Trong lành nguyên lý phán phê tình người.
Cùng chung thức giác vui cười,
Minh tâm sửa tánh người người an vui.
Thực hành quán cải rền trui,
Tâm thanh không động an vui thức hồn.
Vạn linh nguyên lý sanh tồn,
Vô sanh bất diệt giữ hồn lo tu.
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên*

Tâm đời

Mặc dù được duyên may tham dự hơn 40 đại hội Vô Vi, nhưng chỉ vài Đại Hội Du Hành Đạo Pháp mấy năm gần đây giúp tôi thấy rõ hơn nhiều sai sót của mình, mới hoàn toàn đồng ý với câu nói bất hủ và tuyệt vời của Thầy mà nhiều bạn đạo lâu năm vẫn chưa thoải mái chấp nhận, và hầu hết những người mới tìm hiểu Vô Vi đều phản đối : « *Chỉ có ta sai, chẳng có ai sai* ».

Ở Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2025 « *Từ Bi Rộng Mở* », tôi có hơi bất ngờ khi nhận lá xăm lì xì của Thầy vốn rất chính xác cho từng bạn đạo, kể cả tôi, trong bao nhiêu năm qua.

Sau mấy tuần bình tâm bình tĩnh cho bớt sốc, càng ngẫm nghĩ, tôi càng thấy Thầy có lý, nhận ra « *tâm đời* » của mình còn quá lớn, dù đã tương đối nghiêm túc, đều đặn, liên tục, trong việc thực hành thân pháp, tâm pháp, pháp chánh, pháp phụ, và được không ít bạn đạo ngưỡng mộ. Tôi bắt đầu thấy rõ mỗi Đại Hội là một dịp quý báu, được ánh sáng của Bè Trên ban chiếu, là động cơ thúc đẩy hành trình tu bổ sửa chữa cho bớt tâm đời, giảm bớt nhu cầu của người trần gian, và phát triển tâm đạo, cho xứng đáng là hành giả tu Vô Vi, ngày càng hoàn thiện hơn, theo gương Thầy « *Sống ở trần gian, nhưng không phải như người trần gian* ».

Nhiều tiền

Năm nào Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp cũng cho bạn đạo nghe lại lời di chúc của Thầy được ghi âm vào ngày 22 tháng 9 năm 1982 tại Montreal, Canada. Dĩ nhiên là không có gì mới lạ vì tôi cũng từng nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại nhiều lần

Đặc San Vô Vi

cuốn băng này, cả bản thu ngắn và bản gốc đầy đủ mọi chi tiết. Điều lạ là di chúc cũng dài nhưng tôi chỉ nhớ thật rõ 2 đoạn rất ấn tượng, tạo niềm tin tuyệt đối cho chính tôi và thường lặp lại cho các bạn khác, nhất là khi chúng tôi gặp những lúc khó khăn : Tiền ra như nước sông Hà. Tiền vô nhỏ giọt như cà phê phin.

“ . . . Còn việc mưu sinh của chúng ta cũng có sự an bài, không lo, không nên để ý nhiều. Khi tôi nói là tôi có trách nhiệm. Tôi nói là tôi đã lo trước, mọi việc đều có cho các bạn, các bạn khỏi lo, lo tu, rồi tôi sẽ sắp đặt . . . ”

“ . . . Các bạn sẽ có nhiều tiền hơn. Các bạn có điển là có tiền, bạn sẽ giàu vô cùng . . . ”

Lưu luyện

Nhận thấy cuộc sống Đời Đạo Song Tu theo đường lối Vô Vi bao nhiêu năm qua, hình như lúc nào Đời cũng lấn Đạo với những động loạn, căng thẳng, những ưu tiên định sẵn theo nhiều trách nhiệm và hạn cuối của việc làm, việc nhà, việc xã hội . . . Còn Đạo luôn bị thiệt thòi vì ngày hết hạn không có hiển nhiên, không bị ai khiển trách hay phạt vạ, Bề Trên thì luôn « **Từ Bi Rộng Mở** », nên dễ bị tôi trì hoãn, hện tới hện lui.

May mà tuần nào tôi cũng tích cực tham gia 2 buổi học Mục Bé Tám cùng bạn đạo gần xa, nhờ có giờ giấc quy định: một buổi tối thứ bảy dài 4 tiếng đồng hồ qua mạng với bài kệ và 7 câu hỏi đáp đăng trong Tuần báo Phát Triển Điện Năng, và một buổi sáng chủ nhật tại thiền viện Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới (Jolicoeur) dài 2 tiếng đồng hồ với 7 câu hỏi đáp đăng trong Tuần báo Vô Vi, để được Thầy nhắc nhở bớt hướng ngoại, nhớ hướng thượng, đừng để cho sức hút hồng trần lôi cuốn, đừng quên phần hồn vô sanh bất diệt và cội nguồn nơi xuất phát từ Đại Linh Căn, nơi chúng ta ra đi tự thủa nào.

*Hành trình động loạn tự mình gieo
Ý thức Trời ban chẳng có nghèo
Tâm đạo tâm đời duyên quý đẹp
Cảm minh thiên địa tự mình theo*

Đặc San Vô Vi

Nhưng ý thức là một chuyện, còn thực hiện được bao nhiêu lại là chuyện khác. Sau mấy chục năm không thành công trong việc cân bằng Đồi Đạo, tôi nhất quyết chọn giải pháp « *Về hưu* » vào năm 73 tuổi, mặc cho chủ hãng và khách hàng ưu ái với nhiều đặc ân hấp dẫn mong kéo dài thời gian tôi tiếp tục làm việc cho họ: làm việc từ nhà, chỉ cần làm vài ngày mỗi tuần ...

*Trì tâm tu luyện dứt tâm đồi
Trí ý siêng năng trí thành thơ
Đồi đạo không cần tâm luyện tiếc
Quán thông khai triển ý không đồi*

Vậy mà cả mấy tháng sau cái ngày đặc biệt chính thức nghỉ hưu, ngày 8 tháng 8, 2025 theo lịch phát lương, với số 8 của Thầy, chứ không theo ngày tôi chọn là cuối tháng 7, tôi vẫn còn lưu luyến, vẫn vương những quyền lợi khi còn làm việc: 20 ngày phép có lương, 12 ngày lễ nghỉ có lương, 6 ngày phép bệnh có lương không cần giấy bác sĩ, 8% tiền thưởng cuối năm, mỗi năm tăng lương 4%, lương 6 số, Nhất là vào những ngày lễ, những cuối tuần, mỗi cuối năm tiền lương tự động vào tài khoản, nhớ những buổi tiệc và quà Giáng Sinh của hãng ... Lời Thầy trong bài thơ mang tên tôi có một câu có vẻ nghịch lý nhưng vô cùng chính xác : « *Rõ điều chơn lý, rõ còn si mê* ». Thật tình trở về « *không* » chẳng dễ chút nào.

Thôi thì tập trung vào việc đi Đại Hội như ghi danh, mua vé máy bay... để đầu óc hướng về Thầy Tổ thay vì cứ nhớ chuyện trần gian, nghĩ tới những cám dỗ của việc làm, tiền bạc, quyền lợi . . . của thời vàng son, ngõ hầu dần dần bước qua giai đoạn mới : « *trở thành bản đạo* » !

Thử thách

Hình như khi phát tâm tu Vô Vi và được Bè Trên chiếu cố thì tha hồ gặp đủ thử thách kể cả việc đi Đại Hội. Năm 2024 thì tôi xém không lên được máy bay vì vài tuần trước Đại Hội, 98% phi công Air Canada bỏ phiếu ủng hộ đình công để đạt thỏa thuận hợp đồng mới. Hơn 2,000 phi công biểu tình kết thúc giai đoạn hòa giải liên bang bất thành. Khoảng 5,400 phi công Air Canada tuyên bố họ sẽ đình công kể từ ngày 18 tháng 9. Còn Air Canada thì chọn đúng ngày tôi lên máy bay là ngày 17 tháng 9 để bắt đầu ngưng hoạt động, nhiều chuyến bay lần lượt bị hủy bỏ để hoàn toàn ngưng hoạt động vào lúc 12:01 sáng ngày 18 tháng 9, 2024.

Năm nay 2025 sau khi khoảng 10,000 tiếp viên bắt đầu đình công từ ngày 16 tháng 8, tất cả máy bay của Air Canada đều ngưng hoạt động, dù chính phủ Canada đã có động

Đặc San Vô Vi

thái can thiệp nhằm chấm dứt cuộc đình công. Gần 700 chuyến bay đã bị hủy, buộc hơn 100,000 hành khách phải ở lại hoặc tìm phương án khác. Air Canada, hãng hàng không quốc gia lớn nhất Canada phục vụ gần 130,000 khách mỗi ngày và có những chuyến bay thẳng đến 180 thành phố trên toàn thế giới, đã phải rút lại dự báo lợi nhuận quý 3 và cả năm.

Vào ngày 19 tháng 8, Air Canada đạt được một thỏa thuận sơ khởi với đội ngũ tiếp viên hàng không, nối lại các chuyến bay sau 4 ngày đình công của họ, nhưng cho biết trong vòng 7 tới 10 ngày kế tiếp, một số chuyến bay vẫn bị hủy do điều chỉnh lịch bay.

Cứ tưởng thử thách năm nay không căng thẳng như năm 2024 vì tới 18 tháng 9 tôi mới lên máy bay, tức là còn cả tháng cho mọi chuyến bay trở lại bình thường, nhưng bất ngờ Air Canada buộc phải tạm dừng kế hoạch nối lại chuyến bay khi cuộc đình công của tiếp viên tiếp tục kéo dài, vì điều khoản lương chưa đáp ứng đòi hỏi của nghiệp đoàn, làm ảnh hưởng tới hàng trăm ngàn hành khách. Nhiều người cho biết họ bối rối, không rõ các chuyến bay có được nối lại hay Air Canada sẽ sắp xếp phương án nào thay thế, mà chẳng thấy thông tin gì mới. Tôi cũng thế.

Mặc dù luôn chủ trương không cầu xin, không làm phiền Thầy, nhưng tôi lại nóng ruột báo cáo với Thầy như năm ngoái: « **Không biết con có đi được Đại Hội năm nay không** ». Rốt cuộc Air Canada tăng giá vé lên gấp 2, 3 lần để thỏa mãn yêu cầu tăng lương của nhân viên hàng không, thật sự chấm dứt cuộc đình công.

Qua năm 2026, không biết còn nhóm nào đình công nữa: kỹ thuật, an ninh ...??? Muốn cho máy bay cất cánh, phải cần đầy đủ phi công, tiếp viên hàng không, kỹ thuật viên ...

Sợ xui

Với thói quen ngày nào cũng theo dõi tin tức khắp nơi, tôi để ý số tai nạn máy bay

Đặc San Vô Vi

tăng nhiều trong những năm gần đây, rủi ro ngày càng nhiều : máy bay Mã Lai MH 370 mất tích vẫn còn bí ẩn, bão mặt trời, chim bay vào động cơ ... mới nhất là thông tin Airbus triệu hồi để cập nhật phần mềm cho 6,000 máy bay A320/A321 trên toàn cầu, cho nên tôi không khỏi ít nhiều lo lắng: chơi dao có ngày đứt tay, đi đêm có ngày gặp ma, đi máy bay hoài có ngày gặp rủi ro ... Vậy là Đại Hội nào tôi cũng xin Thầy ban cho một chuyến đi bình an, suôn sẻ, mặc dù bạn đạo thường nghe tôi nhắc là chỉ nên làm phiền Thầy trong những trường hợp không còn lựa chọn nào khác, như lần tôi xin Thầy giúp cho má tôi ra đi nhẹ nhàng trong giấc ngủ vì má tôi rất khổ sở khi phải kéo dài cuộc sống trên giường bệnh trong một nhà thương sang trọng dành cho Việt kiều rất tốn kém, lại làm phiền con cháu thăm nuôi.

Đặc biệt năm nay, Air Canada sắp xếp chuyến bay của tôi với Singapore Airlines cho bạn về từ Đại Hội, phải bay qua vùng bất ổn vì chiến tranh Ukraine-Nga. Trí óc của tôi không giỏi để nhớ hết lời Thầy, nhưng lại nhớ rõ việc chiếc máy bay thương mại của hãng hàng không Azerbaijan bị rơi ở Kazakhstan hôm 25 tháng 12, 2024 vừa qua do hệ thống phòng không của Nga bắn hạ, trúng tên lửa khi bay trong khu vực có báo cáo về hoạt động của máy bay không người lái (drone) Ukraine. Các mảnh đạn đã trúng hành khách và phi hành đoàn khi tên lửa phát nổ bên cạnh máy bay. Trong số 67 người trên máy bay, gồm 62 hành khách và 5 thành viên phi hành đoàn, tới 42 người thiệt mạng, chỉ có 25 người sống sót.

Đặc San Vô Vi

Thật ra không phải tôi sợ chết, vì chết khi máy bay bị nổ tung thì chết rất nhanh, không bị hành xác lâu ngày như khi chết dần chết mòn vì bệnh nan y, bị tật nguyên, sống thực vật, hay bị tra khảo ... Nhưng tôi chưa sẵn sàng ra đi khi biết còn nhiều người nhiều việc cần tôi sống, và tôi cũng cần có thêm thời gian để tu. Cho nên năm nào đi Đại Hội tôi cũng mặc cái áo có hình Thầy sau lưng cho yên bụng, cảm thấy ấm lòng, mặc dù không quên niệm Phật. Có lẽ tôi vẫn còn tánh ỷ lại, mê tín dị đoan, hay thiếu « **Dũng** ».

Biểu không

Như 2 năm qua 2023-2024, nhiều bạn đạo Jolicoeur không có phương tiện và điều kiện tham dự Đại Hội năm nay 2025 đã ghi tên xin bao thơ lì xì của Thầy. Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2025 ưu ái tặng theo yêu cầu của chúng tôi và còn tặng thêm vài bao để làm tròn số. Bạn đạo Jolicoeur luôn nôn nóng đón xem lời Thầy cho năm mới, ai cũng vui vì xấu hay tốt cũng là động lực khuyến tu, nhất là khi không phải ... tốn công, cũng chẳng tốn tiền.

Đã mấy tháng trôi qua, tôi vẫn còn bị ám ảnh với cảnh bạn đạo xếp hàng khá dài để xin thêm bao lì xì cho bà con bạn bè mà trên bàn chỉ còn rất ít, trong khi họ thấy Phụng trong Ban Tổ Chức Đại Hội lấy cho tôi cả xấp. Tôi quyết định thông báo trong buổi « **Hậu Đại Hội** » ở thiền viện Jolicoeur và các buổi họp ban chấp hành, ban cố vấn, hội viên, cảm tình viên ... là năm sau tôi sẽ không xin Ban Tổ Chức Đại Hội như 3 năm qua, mà sẽ xếp hàng như các bạn đạo ở Đại Hội cho công bằng, đỡ áy náy vì chúng tôi xin

Đặc San Vô Vi

nhieu quá, tạo thành tập quán tham lam không tốt.

*Hôn vui đạt thức sanh tôn giải
Cơ mật tối tằm uyển chuyển hoài
Thức giác trần tâm nay đẹp bỏ
Quên đời minh đạo chẳng làm sai.*

Giải bỏ trần tâm

Với tâm thành tha thiết đóai công chuộc tội, tôi tự nguyện sẽ thực hiện lời Thầy mà tôi đồng ý từ chuyến đi tour mà Thầy đặt tên là « **Giải sạch trần tâm** » trên du thuyền ở 1,000 hòn đảo cách đây hơn 25 năm, vào năm 1999 sau Đại Hội « **Duyên Lành** » ở Niagara Falls và thiền ca « **Anh & Tôi** » ở Mississauga gần Totonto, Canada. Cho dù Thầy từ bi luôn cho thêm cơ hội, luôn tha thứ, thương yêu và chiều chuộng mọi chúng sanh, kể cả những bạn đạo còn trong giai đoạn « **lên bờ xuống ruộng** » như tôi, dẫu biết rằng dịp may vẫn còn và sẽ còn, tôi tự nhủ phải dứt khoát phàm tâm, cho xứng đáng là người tu Vô Vi, để mai sau khi ra đi, nếu có cơ hội gặp Thầy, sẽ đỡ xấu hổ không dám ngẩng mặt nhìn Thầy, vì « **mang danh tu mà thiếu tu** ».

*Quý yêu bạn đạo vững sanh tôn
Giải bỏ trần tâm giữ lấy hôn
Phá chấp giải mê tâm tự tại
Biển yêu lớn rộng vẫn quý tôn.*

Thành thật cảm ơn Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp tại thế hàng năm tạo

Đặc San Vô Vi

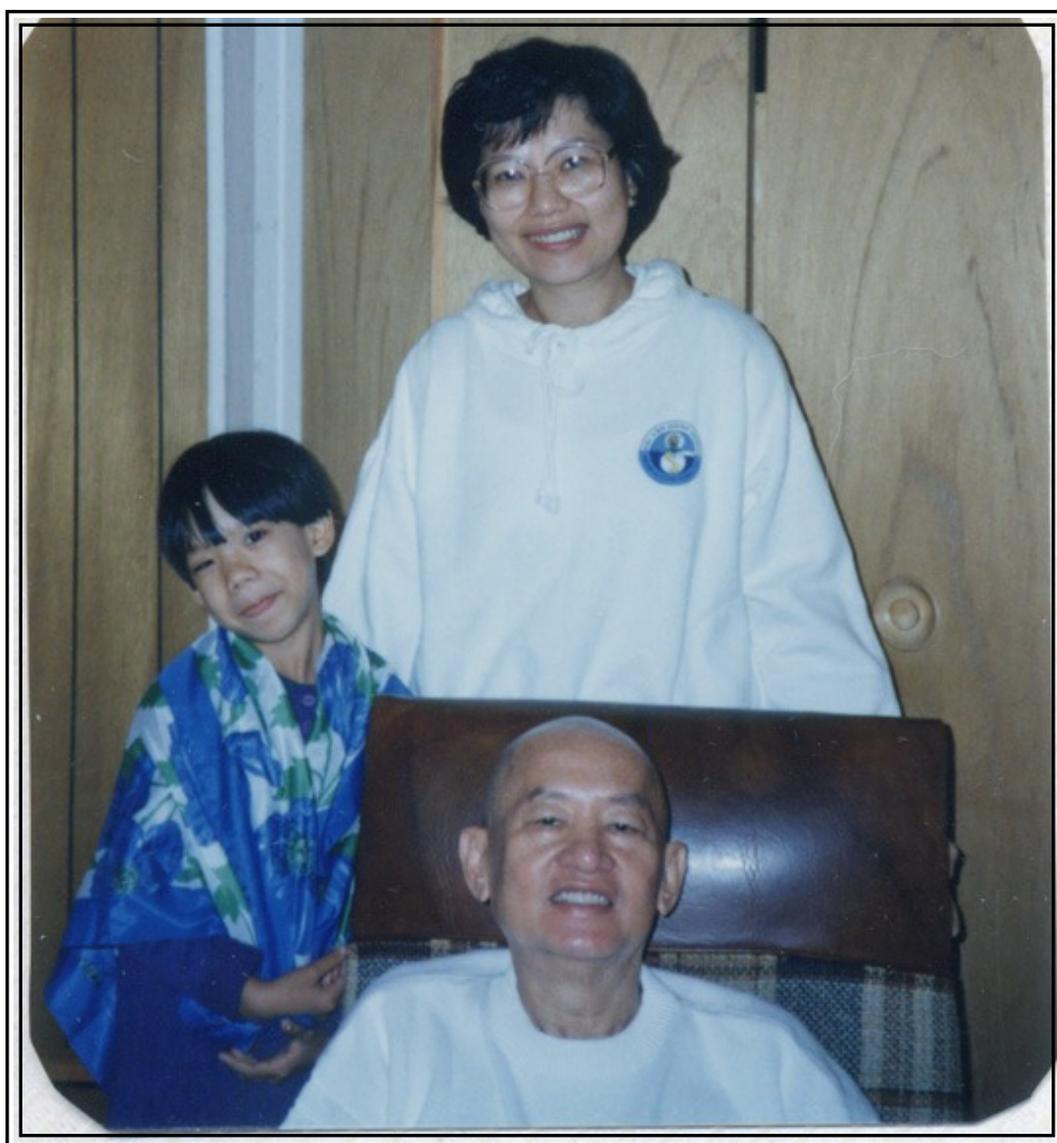
điều kiện cho những bạn đạo như tôi, được thanh quang điển lành do Thầy và Bề trên ân ban, soi sáng mọi lỗi lầm, chiếu rọi mọi sơ xuất, như được diện kiến với « *Minh cảnh đài* » khi còn sống ở trần gian.

Mỹ Kim

Tháng 12 năm 2025

Chú thích

Những bài kệ *chữ nghiêng, màu xanh* được trích từ Mục Bé Tám ngày 09-06-1992, 25-09-1994, 02-05-1992, 17-01-1992.

Cảm Tưởng Sau Khi Tham Gia Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp - 2025”

Con là Nguyễn Tiến Đạt, một bạn đạo đã tham gia Đại Hội Vô Vi hơn 10 năm. Đây là một chặng đường khá dài, cũng là khoảng thời gian tiếp nối những gì các bậc tiền nhiệm đã để lại trong Đạo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Để có thể viết được bài chia sẻ này, con đã từng lỡ mất một năm. Năm 2024, con được mời viết bài nhưng vì sơ suất không để ý thời gian nên con đã bỏ lỡ cơ hội đó.

Không chỉ vậy, trong Đại Hội lần này, con còn học được một bài học vô cùng tâm đắc và gắn liền với cuộc sống của con – đó là bài học về “Từ Bi” mà Thầy đã giảng dạy. Đây cũng là bài học mà con tin rằng sẽ không bao giờ quên trong suốt hành trình tu tiến của mình.

Nguyễn Tiến Đạt

Bầu Trời

*Bầu trời ngắn gọn bạn ơi,
Nơi nào cũng có Phật Trời độ tâm.
Tự tu giải tỏa âm thâm,
Trí tâm là một đường tâm lý chơn.
Chung vui chẳng có giận hờn,
Tự tu tự tiến rõ Trời ân ban.
Quý thương cha mẹ ở đời,
Hợp thời tiến bước rõ nơi an toàn.
Cảm thông nguyên lý tự an,
Chẳng còn mê chấp, tự bàn tự tu.
Chẳng còn lưu luyến tiền xu,
Tâm tu dứt khoát chẳng ngu chẳng khờ.
Cảm thông thức giác từng giờ,
Hương thanh tự đạt, thờ ơ chẳng còn.
Trời ban nguyên lý đường mòn,
Tự tu tự tiến, chẳng còn si mê.*

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Cảm Tưởng Tham Gia Đại Hội “Từ Bi Rộng Mở”

Dạ con kính chào Quý bạn đạo. Con tên là Hoàng Thanh Tâm Anh, năm nay con 30 tuổi.

Năm nay, con hữu duyên được tham dự Đại Hội tại Phuket, Thái Lan. Vào những năm gần đây, cuộc sống của con luẩn quẩn trong cơm áo gạo tiền, nên đôi khi con vô tình quên mất đường đạo; quên mất rằng khi con khó khăn nhất, con đã đến với Đạo như thế nào ?

May mắn thay, gia đình con ai cũng thực hành Pháp và luôn nhắc nhở giúp con thức tỉnh, nhớ về nơi đã bắt đầu đưa con bước vào con đường Đạo Pháp để cho con có được một cuộc sống như hôm nay.

Mỗi năm tham dự Đại Hội, con đều nhận được một bài học riêng. Và sau mỗi bài học, con lại đạt được những điều con mong muốn – những điều mà chính con trước đây không dám tin rằng có thể sẽ xảy ra.

Con thật sự biết ơn Pháp Lý Vô Vi đã soi sáng cho con. Con mong tâm mình luôn sáng để tiếp tục thực hành Đạo Pháp.

Hoàng Thanh Tâm Anh

Cứ Tin

Vào Thầy

Nhân đây, con xin phép kể lại câu chuyện xảy ra trước ngày con đi tham dự Đại Hội 1 ngày. Nhà con chỉ còn một con mèo, nó chỉ quanh quẩn trong nhà. Hôm đó, lúc con sơ ý mở cửa, một con mèo hàng xóm chạy vào và gặm gừ cắn nhau với mèo nhà con. Thấy vậy, con rất nhẹ nhàng năn nỉ, dỗ dành để mèo hàng xóm quay về. Con nói một lúc thì nó cũng chịu xuống dưới nhà, nhưng ánh mắt nó cứ nhìn con rất khó chịu (con linh cảm điều gì đó không lành). Con càng nhẹ nhàng năn nỉ hơn nữa nhưng vẫn không được.

Vừa lúc con quay lưng đi vì nghĩ nó đã chịu bỏ về thì bất ngờ nó ôm chân con và cắn. Chỉ một vết cắn mà để lại năm vết sẹo và vài vũng máu. Lúc đó, thật lòng con không giận, không ghét mà chỉ thấy thương nó—vì trước đây nó từng bị chó hoang cắn, có lẽ vết thương trong lòng nó sâu hơn vết thương con đang chịu. Con nghĩ có khi con và nó có nợ nhau từ tiền kiếp, nay nó đến đòi.

Khi gặp được chủ nó, họ bảo con nên đi chích ngừa. Lúc này con mới hoang mang, vì nếu chích thì phải chích đủ hai mũi, mà trước đây con cũng từng bị mèo cắn một lần khi cứu mèo. Ngày mai con lại phải bay sang Thái Lan để tham dự Đại Hội, mà bác sĩ khuyên phải chích đúng liều. Suy nghĩ mãi, con tự trấn an

mình: “Cứ tin vào Thầy.” Thế là con ung dung đi Đại Hội với cái chân đang bị thương.

Trong những ngày ở Đại Hội, dù vết thương bung mủ và đau nhức, nhưng nhờ được đi tắm biển, cộng thêm thuốc của chị bạn đạo đưa, nên đến khi bế mạc Đại Hội, vết thương của con đã lành hẳn. Con thật sự thấy Tình Thương của Đức Thầy dành cho chúng ta bao la vô cùng, không lời nào diễn tả được.

Những ngày được sống trong Đại Hội, con cảm thấy rất sung sướng. Trước đây, con từng nghĩ: ‘Sao chương trình của Đại Hội năm nào cũng như nhau, không thấy gì thay đổi?’ (chắc lúc đó con hành pháp còn lơ mơ). Năm nay, khi con ngồi yên và quan sát, con mới hiểu ra: mỗi năm Đại Hội đều có cái riêng theo từng chủ đề, mỗi năm đều có cái hay mà trước đây con không thấy. Đúng là khi tâm mình lắng đọng, mình mới nhìn nhận được mọi điều.

Thu Vân

Chương 18

Chon điều rõ rệt tự tâm siêu

Giải tỏa phiền ưu sửa được nhiều

Thực giác tâm thành tâm quý đạo

Bình tâm thanh tịnh thật là siêu

“Chon điều rõ rệt tự tâm siêu”:

Những điều gì chân lý là sự thật, đều rõ rệt. Mình hiểu rõ rệt thì cái tâm mình nó siêu giác nhẹ nhàng.

“Giải tỏa phiền ưu sửa được nhiều”:

Mình giải tỏa những sự phiền muộn lo âu của thế gian thì sửa được nhiều rồi.

“Thực giác tâm thành tâm quý đạo”:

Lúc đó chúng ta thực giác, làm gì cũng thành tâm phục vụ, tâm quý đạo. Đạo là quân bình, đạo vốn không, thanh nhẹ.

“Bình tâm thanh tịnh thật là siêu”:

Lúc đó là mỗi mỗi trong cơ tạng chúng ta đều quân bình thanh tịnh, thì mới biết cái chuyện siêu ở đâu, thì mới cảm nhận được sự cấu trúc từ siêu nhiên đã hình thành chúng ta tại thế gian. Bây giờ dốc lòng tu trở về với siêu nhiên mới thấy rõ thực chất ánh sáng từ bi là cái gì? Diệu pháp là cái gì? Tu để hiểu, tu để đạt, tu để trở về điển giới quân bình mới thực giác được chuyện đời là tạm. Người đời nói đời tạm nó không tin, nó ăn cơm ngày ba buổi mà nó còn không biết cái tình Trời đang chiếu cố nó thì nó không chịu sửa sai mà nó chỉ thấy: “*Ô! Bữa nay tôi sống, mai tôi đi đưa đám ông này ông nọ*”, mà nó không hiểu nó phải chết như ông kia, nó phải lìa xác. Lìa xác rồi đi đâu? Đi về chỗ thanh tịnh. Thì lúc còn sống có pháp tu giải trực trở về với thanh tịnh nên tu hay là không? Mọi người đều ý thức tôi nên sửa tôi. Tôi mới có một cơ giới tốt thanh nhẹ hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ. Muốn hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ phải biết điển giới. Trong cơ tạng của ta âm thanh đều là điển. Ăn tất cả những gì Trời Đất hình thành, hạt gạo chúng ta đang ăn đây cũng qua nhật nguyệt ban chiếu nó mới hình thành. Đó là điển từ cả càn khôn vũ trụ hỗ trợ cho nơn sinh tiến hóa cộng với nguyên khí cả Trời Đất. Người ta đói, ăn chén cơm thấy mạnh liền. Vậy cái gì là mạnh? Nguyên khí của Trời Đất là mạnh.

Đặc San Vô Vi

Phải hiểu cái gốc gác đó mới tiến hóa được. Mà hiểu cái gạo, có gạo, tôi có tiền tôi mua gạo tôi bỏ miệng nhai nuốt là tôi khỏe. Không phải vậy! Sự bất diệt của càn khôn vũ trụ có và xây dựng cho tâm linh tiến hóa có. Mà người thiếu thanh tịnh làm sao thấy được nguyên lý của Trời Đất đã và đang hỗ trợ như sinh từ giờ phút khắc. Khi chúng ta hiểu được nguyên lý đó là không có tham lam, bớt tham lam. Ăn cho một chút để ấm bụng. Hành sự tốt đẹp, giúp người là giúp mình, hiểu đường lối như vậy phục vụ cho người là phục vụ cho chính mình thì ai mà ghét mình? Cả thế giới người ta đều thương quý và xây dựng giúp đỡ chúng ta không ngừng nghỉ. Nhân loại đã tạo những cái hoàn cảnh cho con người thức giấc. Vật chất đang tiến hóa qua khối óc con người sáng tạo từ việc nhỏ cho đến việc lớn đều khối óc sáng tạo, mà khối óc do đâu hình thành? Do vũ trụ quang ban chiếu. Cho nên lúc sơ sanh chúng ta có tí hà mà ra rồi là nó tự nhiên nó lớn lên, nhờ nguyên khí của Trời Đất chúng ta mới lớn lên. Mà bây giờ lớn rồi hiểu đạo thì phải tu, nó quân bình trong tự nhiên và hồn nhiên của xa xưa, thì nó mới nhận được cái thanh quang để tiến hóa, trí tuệ phân minh, càng ngày càng dững mãnh tu tiên và dẹp bỏ những sự kêu bằng không cần thiết, tiến thẳng một đường. Dẹp bỏ những chuyện không cần thiết là tiến thẳng một đường thay vì lệ thuộc. Sự sáng suốt làm chủ và phục vụ thể xác, chớ không phải sự sáng suốt đem ra chợ đời để bán lấy tiền ăn và tạo sự nguy hại cho nhân quần, đó là tội trạng nặng lắm, xuống địa ngục sẽ lãnh đủ, riu riu vô ngục đó mà thọ tội, chớ không cách gì cứu chữa. Người đời tưởng tôi là thông minh, tôi là người ăn học, không có thông minh đâu! Không biết lấy chính mình làm sao thông minh được? Tam giới: thượng trung hạ trong cơ tạng cũng không hiểu nữa, làm sao gọi là người thông minh? Học cho nhiều rồi rước cái chuyện ở bên ngoài vào tâm, khi nhớ khi quên, không thành sự. Còn chúng ta tu, Pháp Luân Thường Chuyển hòa hợp với càn khôn vũ trụ, Soi Hồn cho ổn định, lúc đó chúng ta mới thấy khả năng của chúng ta có thể hòa cảm cả càn khôn vũ trụ trong chu trình tiến hóa thì nạn tai sẽ bớt. Nguyên lý rõ ràng mà không chịu học đâm ra mê tín dị đoan. Làm bao nhiêu khổ cực thầy bói ăn hết tiền, làm bao nhiêu khổ cực thầy tử vi ăn hết tiền nhưng mà không hiểu giá trị sanh khắc trong nội tâm của chính mình có nhờ thầy cũng vô ích!

Nếu thầy mà cứu thoát được chính thầy thì thầy đâu có lấy tiền ai, chỉ giúp đỡ và xây dựng thôi. Mà thầy còn lấy tiền của người khác đó là thầy còn mưu đồ. Người mưu đồ

Đặc San Vô Vi

là tự hại. Lấy tiền của bá tánh để vinh thân phì gia, rốt cuộc khổ là chính mình phải lãnh đủ! Cho nên người đời tưởng là mình thông minh, hiểu được chuyện người khác là sự phụ rồi. Không phải đâu! Chuyện của chính mình không hiểu thì tự phụ lấy chính mình chứ đâu có sự phụ đâu! Phải hiểu chính mình mới thực sự đem sự sáng suốt phục vụ cho cơ tạng khối óc tiến hóa nhanh chóng trong thanh tịnh và không còn nuôi dưỡng sự mờ ảo hại thân và hại người nữa. Dứt khoát như vậy mới có cơ hội về Thiên Giới phục vụ. Lãnh vực sáng suốt bị che lấp thì chúng ta đã thấy rõ tương lai họ sẽ về đâu? Họ chỉ ở cõi âm. Phục vụ cõi âm thì toàn là trược khí mà trược khí xâm nhập rồi làm cái gì? Làm ông Thần này, bà Thần nọ, rốt cuộc, rồi cũng tự hại mình và tiến thân không nổi! Thiếu gì bây giờ, nhập xác xung danh ông này ông nọ mà rốt cuộc nó vẫn khổ, nó không tiến nổi. Vì nó không hiểu lấy chính nó, không khai triển được chính giác của chính nó cho nên mặt đất luôn luôn còn ma quỷ. Nếu con người mà chịu tự tu, tự tiến, tự khai triển nguyên năng sẵn có của chính mình thì ma quỷ tự nó phải xa rời chớ chúng ta không có ép buộc và không có đánh bắt cứ ai. Minh minh chánh thì trong gia đình các con phải kính nể mà mình làm cha mà không minh chánh thì các con nó loạn xạ, đem trược về gia đình, hòa khí không có, làm sao có tài vượng được? Gia đình có hòa khí thì đương nhiên phải có tài. Tài là do đâu mà có? Tiền là do đâu mà có? Do tình thương mà có. Cho nên tất cả những sự buôn bán đều là nguyên lý của Thượng Đế an bài. Phục vụ phải tận tâm. Người nào phục vụ không tận tâm gian xảo lường gạt thì một thời gian tiệm đó sẽ vắng khách, không ai đến. Có luật nhân quả rõ ràng mà không thấy được cái luật nhân quả mà tự sáng tạo những cái luật gian dối tức là giam hãm phần hồn ở cõi âm tức là địa ngục, học hỏi khổ cực lắm, thiếu thôn đủ mọi mặt, không tiến thân nổi. Cho nên người nào mà ở địa ngục rồi ai cũng phát nguyện nếu tôi có cơ hội trở về nhân gian tôi tìm cách để tu, ai cũng muốn tu. Địa ngục nhiều khi cũng gặp được những vị minh triết như Quán Âm giáng lâm xuống thuyết giảng để cứu độ phần hồn, đâu có phải giảng như bây giờ, được nhiều giờ để nghe, Quán Âm chỉ chốc lát mà thôi. Thức tâm mới theo được đường hướng đó, không thức tâm không bao giờ theo được đường hướng đó. Cho nên khổ khổ khổ mãi trong cái cõi ngục tù, không thoát, đành luân hồi, luân hồi trở lại làm cầm thú là hết mức rồi. Cầm thú đó là hạnh hi sinh. Con chim cũng bị người ta giết để ăn. Con gà cũng bị người ta giết để ăn. Con chó cũng bị người ta giết để ăn. Để đền tội mà thôi! Chúng ta hiểu được điều này nên cứu mình hay là không? Bằng lòng cứu mình phải

Đặc San Vô Vi

tu giải từ trước tới thanh, mới thấy rõ hành trình tiến hóa của tâm linh là bất diệt. Lúc đó hoan hỉ tu, thức giác tu, thực hành trong chất phác thì đương nhiên sẽ về được nguồn cõi Thiên Quốc tốt đẹp. Những người lập chùa, lập miếu đủ chuyện hết ở thế gian, tưởng đâu chết là có ông Diêm Vương giúp hả? Không! Chết là xuống bị hạch tội, hạch tội mà trả lời không thông là phải bước vô ngục đó. Với cái xác thân này vi diệu vô cùng, có mắt mũi tai miệng đều ghi chép những hành động của chính mình. Khi mà xuống địa ngục là ôm cả hồ sơ tội tình của chính mình từ bao nhiêu kiếp, Diêm Vương chỉ nhìn đó mà định tội thôi. Còn người ở thế gian mà chịu tu, nhìn nhận sự sai lầm của chính mình, sửa chữa ăn năn sám hối thì lúc chết khỏi qua cái ngục hạch hỏi nữa, chỉ có sự đón rước để tiếp tục tu thêm. Cho nên Thượng Đế đã làm những cơ cấu của Thượng Đế, mà đã sáng tạo ra là chỉ xây dựng và cứu giúp, chứ không có tiêu diệt. Cho nên người đời đọc tới sách Địa Ngục sợ, chính mình đã làm sai mới sợ, nếu làm đúng chuyện gì mà phải sợ?

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Bức Tranh Trời

*Nhìn xem hùng vĩ của Trời,
Độ tha tại thế đời đời dựng xây.
Chuyển mưa chuyển nắng hàng ngày,
Giúp người phát triển đổi thay thế tình.
Cần Khôn địa hạt tâm linh,
Giúp người tiến hóa tự minh luật Trời.
Khai thông trí tuệ tuyệt vời,
Tranh Trời tươi đẹp giải nơi ưu sầu.
Nằm trong nguyên lý nhiệm màu,
Trí tâm là một chiếc tàu về quê.
Cảnh Trời vui đẹp mãi mê,
Qui về một mối chẳng chê luật Trời.
Bình minh ban chiếu hợp thời,
Tu hành tự thức tranh trời sống chung.
Từ bi rộng mở bao dung,
Trì tâm học hỏi vô cùng đến nơi.*

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Cảm Nhận Chủ Đề - Từ Bi

Con tên là **Đông Hoàng Bảo Nghi**, 19 tuổi, bạn đạo đến từ **Thành phố Hồ Chí Minh**. Sau chuyến đi **Đại hội** vừa qua tại **Phuket, Thái Lan** với chủ đề “**Từ Bi**”, con cảm nhận như mình được mở ra một cánh cửa mới, một cơ hội để học cách yêu thương đúng đắn hơn, bắt đầu từ việc quay về nuôi dưỡng chính mình, rồi nhẹ nhàng lan tỏa lòng từ bi đến những người xung quanh. Trong suốt những ngày **Đại hội**, con còn được lắng nghe nhiều câu chuyện của các bạn đạo: có khó khăn, có hạnh phúc, có những nỗi niềm rất riêng. Nhưng sau tất cả những **hỉ, nộ, ái, ố** của cuộc sống, chúng con lại cùng nhau tụ hội dưới mái nhà **Đại hội Vô Vi**, cảm giác ấy thật sự ấm áp và thiêng liêng.

Con mong rằng bản thân sẽ có thêm nhiều cơ duyên nữa để được tiếp tục tham dự **Đại hội** trong những năm tới, để học hỏi, để trưởng thành, và để được đồng hành cùng các bạn đạo trên con đường tu tập.

Đông Hoàng Bảo Nghi

Bài Học Mê Chấp

Con xin danh lễ Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy.
Hôm nay, lòng con thật sự rất nặng nề. Con cảm thấy mình thiếu dũng khí để toàn tâm toàn ý bước đi trên một con đường duy nhất. Con biết tụi con được hưởng ân độ và lòng Từ Bi vô bờ bến của Bề Trên, của Tổ Thầy, nhưng vì ngu mê chấp trước nên con vẫn không buông bỏ được những tập khí cũ, không sửa đổi được tâm tư; những ham muốn và dục vọng mà bản thân con biết là sai nhưng vẫn không bỏ được. Có lúc nhìn lại chính mình, con chỉ thấy bất lực và hỏ thẹn.

Nhưng rồi con hiểu, Bề Trên và Thầy chỉ mong tụi con được tốt đẹp, không còn sống như trước — càng làm nhiều càng tự đẩy mình vào tăm tối. Con nhận ra: từ chính mà sa vào tà thì quá dễ, nhưng từ tà quay trở về chính lại gian nan vô cùng.

Có lẽ vì từ đầu đến cuối, tâm con không đặt đúng chỗ nên càng làm lại càng sai. Tụi con đã được ân độ quá nhiều, được mọi người thương yêu, lo lắng; vậy mà con lại không cố gắng tu tập cho trọn. Con đến với Pháp không phải vì chủ động tìm đường giải thoát. Việc tu không bắt đầu từ nguyện vọng của con. Đôi khi con cảm giác như mình bị dồn vào thế phải tu, phải hành pháp vì không còn con đường nào khác; phải học những điều mà lòng con chẳng hề muốn học. Nghe như than thân

Đặc San Vô Vi

trách phận, nhưng đó là thực lòng con: nếu không có biến cố xảy đến, có lẽ con sẽ chẳng bao giờ nhìn về con đường này.

Con biết không phải ai cũng có phước duyên gặp được Pháp, gặp được Thầy, được dẫn dắt từng bước. Con biết suy nghĩ và hành động của mình quá ngu muội. Nhưng đôi khi việc tu trở thành áp lực quá lớn khiến con sinh ra ác cảm — cả với tu tập lẫn với những người xung quanh. Tâm con lúc nào cũng căng thẳng, không thể thả lỏng như bị treo lơ lửng giữa không trung.

Con biết lỗi ở con: chấp quá nhiều, hành pháp không đều, tự làm khổ mình. Tất cả đều tại con chưa đủ thành tâm, chưa đủ buông xả.

Con cảm thấy mình như người đứng giữa ngã ba đường. Đường cũ thì con đã biết — đại gì mà quay lại. Còn con đường sáng, con đường có Thầy... miệng luôn nói nhớ Thầy, thương Thầy, nhưng chân lại không chịu bước. Tâm con như kẻ biết nhà ở ngay phía trước, biết nơi nương tựa rất gần... mà vẫn cứ lưỡng lự, vẫn quay mặt đi tìm thứ khác.

Năm nay, khi có cơ hội được lên bày tỏ với Thầy mà con lại bỏ qua. Con biết mình đã lỡ mất một dịp quý giá, chỉ vì con khư khư ôm giữ những đau khổ, cố chấp và ô trược trong lòng.

Con biết những thứ đó làm con mệt mỏi, biết chúng kéo con xuống từng ngày — vậy mà con vẫn không chịu buông, như thể con tự trói mình vào chính nỗi đau mà con than thở.

Giờ phút này, điều duy nhất con muốn... là được khóc với Thầy một lần cho lòng nhẹ bớt. Con chỉ muốn được cúi đầu mà thưa hết:

Con yếu đuối. Con sai. Con tệ.

Đặc San Vô Vi

Nhưng khi nghĩ đến Thầy — đến tình thương và sự bao dung mà Thầy dành cho tụi con — lòng con lại trào dâng nổi hồ thẹn. Con thấy mình không xứng đòi hỏi, không dám xin gì thêm khi ngay cả những điều căn bản con cũng chưa làm trọn.

Thầy ơi... tâm con còn ô trược, chưa được trong sạch. Nhưng con lúc nào cũng chỉ mong được phép cúi đầu trước Thầy để tỏ lòng biết ơn sâu nhất của con.

Năm nay, sau khi đi Đại Hội về, con nhìn hình Thầy mà cảm giác xa lạ đến lạ thường. Trong lòng không còn dậy lên cảm xúc như hai năm trước — chỉ cần nhớ đến Thầy thôi, nước mắt đã tự rơi. Vậy mà bây giờ ngay cả mở băng Thầy giảng, con cũng chẳng còn muốn nghe. Con cảm thấy chán nản đến mức... không còn sức để cố gắng tốt hơn nữa.

Làm điều xấu thì dễ biết bao, còn giữ tâm trong sạch lại khó quá. Có lẽ vì vậy mà con đang xa dần môi Đạo.

Ngày trước, con luôn cảm nhận được Thầy ở cạnh bên. Chắc lúc đó trong lòng vẫn còn tha thiết muốn tu. Nhưng chỉ mới hai năm... mà ngọn lửa ấy đã tắt đi không biết bao nhiêu lần. Con chỉ biết tìm đến Thầy khi gặp hoạn nạn — lúc khổ đau mới nhớ đến Thầy như người cứu vớt. Còn khi thân tâm bình an, con lại buông lung, trì trệ rồi than trách đủ điều. Nghĩ lại mới thấy con sai lầm đến nhường nào.

Tụi con xin Thầy... dù có lạc bước bao nhiêu, xin vẫn để lại cho tụi con một lối nhỏ để lần mò quay về bên Thầy.

Tụi con xin kính bút và thành tâm cảm tạ.

Con là Nguyễn Diệp Bảo Ngọc, và em con.

Sống Vui

Sống vui, biết Đạo, biết Hôn,
Sống vui cõi mở, sanh tồn muôn năm.
Sống vui tự thức dò thăm,
Sống vui ban bố những lời chơn ngôn.
Sống vui ý thức sanh tồn,
Sống vui chung hợp giải cơn si mê.
Sống vui phát triển muôn bề,
Sống vui thanh nhẹ, hướng về Vô Sanh.
Sống vui khai triển thực hành,
Sống vui phá chấp, giải rành tâm mê.
Sống vui chẳng có bói bê,
Sống vui thanh nhẹ, chẳng chê Đạo Đồi.
Sống vui thực hiện chơn lời,
Sống vui trí óc thanh thoi nhẹ nhàng.
Sống vui nguyên lý bạc bàn,
Sống vui giải quyết muôn đàng yên vui.
Sống vui phát triển đạo mùi,
Sống vui học hỏi rèn trui thực hành.
Sống vui chẳng có cạnh tranh,
Sống vui thông cảm hướng thanh đạt hòa.
Sống vui nhận rõ tình Cha,
Sống vui quyết chí tự hòa tiến lên.
Sống vui nguyên lý vững bền,
Sống vui thông cảm tạo nền quán thông.
Sống vui chẳng có ước mong,
Sống vui phát triển một lòng tự tu.

02-08-1993

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Tâm Tình Con Trẻ

Đức Thầy kính yêu!!!

Hôm nay, tự dung lòng con tràn đầy niềm trắc ẩn. Nó luôn âm ỉ, nung nấu trong tâm một điều gì đó thật khó diễn tả thành lời. Có lúc con muốn trải lòng với người này, rồi lại muốn tâm sự với người khác nhưng rồi lại không dám. Bởi con biết: nỗi lòng gửi đến ai cũng sẽ vô tình trở thành gánh nặng tức thời cho người nhận. Cuộc sống vốn dĩ đã quá nhiều lo toan, khổ nhọc; ai trong chúng con cũng phải đôi lần gồng gánh. Vậy nên con đành dẫn lòng mình... thôi vậy!

Và con biết, trên tất cả, những nỗi niềm và ưu tư của mình chỉ có thể gửi về Đức Thầy kính thương của con mà thôi!

Viết đến đây, lệ con đã tuôn chảy thành dòng. Nước mắt cứ trực trào, lăn nóng ấm trên gương mặt còn vương bao lớp bụi đời. Vì con biết chỉ khi gửi đến Thầy, mọi phiền não của con mới được hóa giải một cách trọn lành và toàn vẹn nhất.

Kính thưa Thầy!

Con vẫn biết công việc của Thầy chưa phút giây nào ngơi nghỉ. Thầy làm việc cho cả Càn Khôn Vũ Trụ, nhưng không vì thế mà Thầy bỏ sót bất kỳ đứa con nào

Đặc San Vô Vi

của Vô Vi. Trước khi trở về cõi Vĩnh Hằng, Thầy còn để lại lời nhắn nhủ cho chúng con:

“Tuy xác thân Tôi không có sự hiện diện tại thế gian, nhưng phần Thiêng Liêng vẫn làm việc với các bạn.”

Lời vàng ngọc ấy như phần thưởng giúp chúng con vững tâm mỗi khi lòng trắc ẩn dậy lên.

Đúng như sự ban rải của Thầy, mỗi khi con vấp phải khó khăn, con chỉ biết tìm về chốn bình yên trong Tình Thương của Thầy. Nương theo suối nguồn ấy, con luôn được hóa giải và tâm hồn tìm lại an yên. Nhờ nguyên lý **Nam Mô** và tiếng **Niệm Lạc Tụ** của Thầy, mọi việc đến với đời con đều được giải mở theo **Nguyên Lý của Đất – Trời – Người**.

Cảm ơn Thầy!

Cảm ơn sự tái ngộ của phước duyên đã đưa con gặp được Vô Vi – nơi để con trẻ sẻ chia và lãnh ngộ được cái “Không” trong cuộc đời.

Đến đây, lòng con đã nguôi ngoai và giải tỏa được sự âm ỉ trong tâm hồn. Con xin dừng bút nơi đây.

Con kính chúc Thầy viên mãn trong mọi hành trình!

Con xin kính bút và thành tâm cảm tạ!!!

Thùy Lam

Đường Đi Thật

*Thực hành một pháp chẳng ôm hai
Phát triển tâm linh tự tiến hoài
Dứt khoát tình đời tâm đạt thức
Chiều sâu tâm đạo rõ thanh đài.*

*Đường đi nghìn dặm chẳng sai,
Thực hành chất phát tiến hoài không ngưng.
Cần khôn vũ trụ tiến từng,
Vô cùng thông suốt tung bừng cảm thông.
Trong vòng định luật hóa công,
Dựng xây xây dựng một lòng tự tu.
Thức hồn tiến hóa ngao du,
Tình Trời cao đẹp tự tu hoài hoài.
Khí thanh Trời độ chẳng sai,
Dày công tu luyện hai vai nhẹ nhàng.
Cùng chung huynh đệ bạc bàn,
Hồn tu hồn tiến hồn an đời đời.
Dù cho thể xác xa rời,
Trí tâm vẫn tiến vẫn vui lòng sầu.
Cần khôn vũ trụ cơ cầu,
Thực hành chánh pháp tạo tàu về quê.
Cảm thông nguyên lý muôn bề,
Dở hay cũng tại lòng mê cõi trần.
Tự mình thanh tịnh xét phân,
Nghĩa ân đời đạo ân cần dựng xây.*

Cocoa, Florida, 03-11-1995
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Cội Nguồn

Dạ, ! Trước tiên cho con xin phép được đánh lễ đến các Đấng Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy và xin chào tất cả các bạn đạo Vô Vi. Giống như thông lệ của mọi năm, đến tháng 9 là tất cả các bạn đạo Vô Vi ở khắp năm châu đều hội về để cùng nhau đón một cái **Tết Vô Vi** thật vui vẻ và ấm áp.

Năm nay cũng vậy, con cùng tất cả các bạn đạo được ân điển của Bề Trên, của Tổ Thầy mà chúng con được hội tụ về **Phuket – Thái Lan** để tham dự **ĐẠI HỘI DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2025** mà Đức Thầy đã để lại cho chúng con khi Thầy không còn tại thế.

Con rất vui sướng mỗi khi được tham dự Đại Hội, tham dự cái Tết mà bạn đạo thường gọi là *Tết Vô Vi*. Năm nay con thấy vui hơn vì số bạn đạo tham dự Đại Hội với chủ đề **“TỪ BI RỘNG MỎ”** mà Thầy đã ban cho tất cả Anh Em bạn đạo chúng con đông hơn năm trước.

Tuy chỉ có 3 ngày Đại Hội ngắn ngủi nhưng con cảm nhận được ân điển của Bề Trên, của Tổ Thầy đã ban cho Anh Em bạn đạo chúng con: cảm nhận được sự ấm áp và thương yêu, sự giúp đỡ của bạn đạo dành cho nhau. Những cái ôm, những

Đặc San Vô Vi

cái bắt tay, những lời hỏi thăm của Anh Chị trong Ban Tổ Chức, của các bạn đạo đi chung đã làm cho con cảm nhận đó là một **đại gia đình**.

Rồi đến những lần thân thể cứ xoay xoay, lắc lắc từ khi đặt chân đến khách sạn cho đến những ngày kế tiếp ngày càng mạnh hơn... Con tin rằng đó là Bề Trên, Tổ Thầy đang quang chiếu cho Anh Em bạn đạo chúng con.

Năm nay con có rất nhiều cung bậc cảm xúc khi thấy và nghe những lời Thầy đã để lại cho chúng con, cũng như những bài hát, điệu múa mà Anh Em Ca Đoàn dâng lên Bề Trên, dâng lên Tổ Thầy. Có bài thì hùng hồn, có bài thì da diết sâu lắng, làm chạm đến tận đáy lòng của người thương thức.

Không kém phần sôi nổi là những buổi chiều bạn đạo chia nhóm ra để học hỏi với những câu hỏi mà Thầy đã ban cho. Con thấy rất vui khi nhiều anh chị em ngồi thành một vòng lớn, vừa trà đàm vừa kiểm phương pháp công phu, trao đổi lẫn nhau để công phu ngày càng tốt hơn.

Và chắc đúng với chủ đề Thầy đã ban tặng “**TỪ BI RỘNG MỎ**”, năm nay có nhiều bạn đạo cũ đã quay trở lại sau bao năm vắng mặt trong Đại Hội. Con biết Thầy luôn khoan dung và tha thứ cho những đứa con biết quay đầu. Con xin chúc Thầy ngày càng có nhiều đứa con biết thức tỉnh để quay về với **Cội Nguồn**, quay về với quê xưa chốn cũ.

Xin chúc các bạn đạo nhiều sức khỏe và công phu tinh tấn.

Dạ, con – bạn đạo **Huỳnh Ngọc Minh** xin được dừng bút tại đây!

Nam Mô A Di Đà Phật – Vạn vật thái bình

TP. Hồ Chí Minh, ngày 26 tháng 10 năm 2025

Huỳnh Ngọc Minh

Cảm Nhận Tình Thương

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
CON XIN ĐÁNH LỄ BÈ TRÊN
ĐÁNH LỄ ĐỨC TỔ SƯ
ĐÁNH LỄ ĐỨC THẦY

Kính chào Ban Tổ Chức và tất cả quý bạn đạo gần xa ! Con tên là **Thạch Thia**. Năm nay, Đại Hội 2025 đối với con có nhiều điều con cảm thấy hối tiếc. Vì sự nhu nhược, thiếu dũng lực và quyết định chậm trễ của bản thân nên con không được tham gia Ca Đoàn để phụ giúp trong Đại Hội. Điều đó khiến con rất buồn và hối tiếc.

Thêm nữa, ban đầu con nghĩ mình sẽ không tham dự Đại Hội năm nay vì có quá nhiều lý do, đặc biệt là vấn đề tiền bạc. Nhưng mọi người khuyên con rằng:

“Cứ đi Đại Hội đi, về rồi tính sau! Miễn sao được về với Đại Hội là được. Có Tổ Thầy che chở, không sao cả.”

Con xin gửi lời tri ân đến **chú Châu** và xin cảm tạ Thầy đã cho con được cơ duyên tham dự Đại Hội. Nhờ đó con được thấy và cảm nhận được **sức mạnh và tình thương của Đại Hội**.

Con cảm nhận được tình thương và sự quan tâm của mọi người dành cho con. Sáng ngày **21/9**, con như được trút bỏ hết mọi muộn phiền, tâm hồn hoan hỷ đón chào Đại Hội, được gặp gỡ Tổ Thầy và tất cả quý bạn đạo gần xa. Ai ai cũng vui mừng khi gặp nhau, tay bắt mặt mừng.

Đặc San Vô Vi

Chúng con được trao đôi đề tài Thầy ban:

“Từ Bi là gì?”

Đề tài này được mọi người nêu ra phần hiểu biết của mình và nhờ vậy con học được thật nhiều điều quý báu.

Mấy ngày Đại Hội trôi qua thật nhanh... chưa gì đã đến giờ chia tay ra về. Riêng con thì luôn cảm thấy rất là lưu luyến lắm!

Cuối lời, con xin chúc Ban Tổ Chức và tất cả quý bạn đạo thật nhiều sức khỏe, công phu tinh tấn, ngày càng sáng suốt hơn trên con đường tu tập.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

Con xin chân thành cảm ơn ạ!

Bạn đạo: Thạch Thia

Gặp Đúng Pháp Thì Cứ Thế Mà Bước

Gò Vấp, ngày 20 tháng 10 năm 2025

Con tên là **Hoàng Thị Thu Sương**,

Con kính thưa Bề Trên, kính thưa Đức Thầy.

Mặc dù con đã đi Đại Hội rất nhiều lần rồi, nhưng mỗi năm con lại có một cảm nhận khác nhau theo trình độ tu học của chính mình. Năm nay, con cảm nhận rõ ràng Bề Trên quang chiếu và ân độ không chỉ riêng cho con mà cho tất cả bạn đạo trong và ngoài nước.

Dạ kính thưa Đức Thầy, đối với con, việc tham dự Đại Hội chính là rèn luyện ý chí, để mỗi ngày mỗi giờ con được vững vàng hơn. Xác định con đường mình đã chọn là đúng đắn, kiên quyết một đường, dứt khoát, không còn vọng động.

Gặp đúng Pháp thì cứ thế mà bước, mỗi đêm hành pháp thiền để thân tâm an lạc, rút ngắn con đường trở về Trời, lập lại trật tự cho chính bản thân mình. Lấy đó làm động lực để mỗi đêm tự nhắc nhở, cố gắng từ hành động đến ý nghĩ, giúp con đường đạo ngày càng phát triển hơn.

Đề tài tự học của năm nay là: **“Từ Bi Rộng Mở”**.

Mở rộng lòng mình không chỉ với con người, mà còn với mọi loài vật quanh ta. Chỉ có tình thương mới giúp ta học và thực hành được Từ Bi. Dập tắt dần những tham – sân – si đang ngự trị trong chính bản thân. Mở rộng cõi lòng hơn nữa, để trên con đường đạo ngày một thẳng tiến.

Cuối lời, con xin được kính bái:

Bạn đạo Sài Gòn – Hoàng Thị Thu Sương

Những Bài Học

Từ Đại Hội

Mỗi một năm đi đại hội, mỗi một chuyến “du hành đạo pháp” đều để lại trong con thật nhiều bài học quý giá, đánh thức thêm phần hồn còn đang có nhiều u mê...

Năm nay, chủ đề Thầy ban là “Tự bi rộng mở”, có lẽ bởi vậy mà bản thân con, và con tin tất cả các thành viên may mắn được tham gia đại hội đều có chung cảm nhận về điển từ bi quang chiếu của Bề Trên, của Tổ Thầy trong suốt chuyến đi.

Khác với mọi năm, gia đình Vô Vi từ khắp 3 miền Bắc - Trung - Nam và các nơi trên thế giới có duyên may đều xuất phát từ thành phố Hồ Chí Minh để cùng bay tới đảo Phuket - Thái Lan. Nhìn hình ảnh đầy rộn ràng ở sân bay, khi toàn bộ “anh chị em” một nhà Vô Vi sum vầy, trao nhau những nụ cười, những cái ôm triu mến, những suất đồ ăn thơm ngon được ban phụng sự chuẩn bị, rồi cùng lên 1 chuyến máy bay, con thấy thật ấm lòng, quý giá quá giây phút đoàn tụ sớm ấy.

Tới khách sạn, chào đón chúng con là một năng lượng đầy ấm áp, thanh nhẹ, mọi thứ đều vừa đủ và tròn đầy, khuôn mặt ai cũng rạng rỡ, tươi vui vì được Về “Nhà”.

Những ngày tu học lần lượt được diễn ra đã giúp con sáng tỏ hơn về “Thế nào là tự bi?”, “Làm thế nào để từ bi được rộng mở”.

Và có một ý về “Tự bi” mà bản thân con cảm thấy rất tâm đắc, đó là: “Tự bi là sự sống”.

Đặc San Vô Vi

Nếu có một nguồn năng lượng nào bao trùm, thúc đẩy cho sự tiến hoá của muôn loài trong Vũ Trụ bao la này, thì hẳn chính là tình thương - từ bi. Và nguồn năng lượng từ bi mạnh mẽ hơn cả đó chính là sự tận độ của Bề Trên. Không phân biệt sang hèn, không phân biệt màu da, không phân biệt giống loài, dù ở bất kỳ đâu, chúng ta cũng đều nhận được: ánh sáng của mặt trời, không khí, mạch nước...

Thời gian qua, khi nhiều điều hỗn loạn đã, đang và sắp xảy đến với không chỉ loài người trên hành tinh này... Đứng trước sự “sàng lọc” đầy khốc liệt ấy, tâm phàm của bản thân con cũng không tránh khỏi những lo lắng sợ hãi... Thế nhưng, khi nghĩ về “Thượng Đế” và đặt toàn bộ niềm tin vào sự an bài ở nơi Người, con bỗng thấy lòng mình lắng dịu hẳn. “Không ai thương con bằng Cha” - đó chẳng phải là biểu hiện đầy sống động của “Từ bi rộng mở” hay sao? và bởi vậy, con tin tưởng Cha sẽ làm những gì “tốt nhất”, “phù hợp nhất” cho hành trình tiến hoá tâm linh của con Ngài...

Mỗi kỳ “Du hành đạo pháp” với con luôn là một dịp được chờ đón trong cả một năm, khi con được gác lại những bộn bề lo toan cuộc sống để quay về bên trong, tận hưởng một “bữa tiệc điển quang” mà nếu thành tâm thì ắt là sẽ được trao tặng... để rồi trang bị cho thật đầy “hành trang” trên vai, khi trở về tiếp tục sửa mình ở chính những bài học duyên nghiệp cuộc đời...

Tạm biệt gia đình Du hành Đạo Pháp, con đã trở về Việt Nam mà trong lòng vẫn thật hân hoan những tình cảm yêu thương. Ước mong thời gian tới, khi còn nhiều sự biến động chuẩn bị diễn ra, tất cả anh chị em Vô Vi chúng ta đều giữ cho mình tâm thanh tịnh, bình an; sang năm 2026 ta lại cùng sum vầy trong ngày vui đoàn tụ.

Diệu Linh.

Chương 1

Chung vui nhơn loại khắp trần gian

Cố gắng tu tâm sửa bạc bần

Nguyên lý sống động tùy duyên thức

Bình tâm thanh tịnh sống tâm an

“Chung vui nhơn loại khắp trần gian”:

Nhơn loại đồng trong một nguyên lý hóa hóa sanh sanh, phải vui hợp mới tiến bước được.

“Cố gắng tu tâm sửa bạc bần”:

Cố gắng tu tâm, sửa nội tâm cho nó quân bình. Nhiên hậu mới bạc bần nguyên lý, nắm đó mà tu tiến.

“Nguyên lý sống động tùy duyên thức”:

Nguyên lý của Trời Đất lúc nào cũng sống động. Nếu chúng ta thanh tịnh, thì chúng ta hiểu được Trời, Đất và Đạo lúc nào cũng bình an.

“Bình tâm thanh tịnh sống tâm an”:

Lúc đó cái tâm chúng ta quân bình thanh tịnh. Sống một cuộc sống an lành, có Trời, có Đất, có Đạo. Chung vui trong huynh đệ tử muội, sống trong có có không không mà tiến hóa. Biết cơ thể là tạm. Tất cả mọi người giáng lâm xuống thế gian, một thời gian rồi cũng phải ra đi. Đi bằng cái gì? Đi bởi phần hồn. Phần hồn phải tu, đạt tới quân bình, mới dứt khoát không bị lôi cuốn bởi ngoại cảnh nữa, mới thật sự tiến hóa đi lên thay vì đi xuống.

Đặc San Vô Vi

Vui trong sự thanh nhẹ của Trời Đất mà tiến hóa, không còn bờ ngõ nữa. Hiểu được cái nguyên lý có Trời, có Đất, có Đạo là lúc nào cũng bình an, an vui trong sự đối đãi giữa con người và con người, nó bộc lộ một tình người sống động, vui đẹp trong xây dựng tiến hóa chung, không còn sự bờ ngõ nữa. Minh hiểu được cái góc gác của chính mình đâu còn bờ ngõ.

Thành tâm tu luyện. Cần sự thanh tịnh mới tiến hóa. Cần sự thanh tịnh mới thật sự sáng suốt. Xây dựng cho cơ đồ tâm linh của chính mình đang làm chủ cái Tiểu Thiên Địa này là cái thể xác. Phần hồn không sáng suốt làm sao làm việc được? Phần hồn phải thanh tịnh tức là sáng suốt. Quyết định việc gì nó cũng rõ rệt, không có tai hại cho chính mình, và không có hại tất cả mọi người ở chung quanh, mới kêu bằng đạo đức.

Thế gian này chỉ có một đạo tình thương và đạo đức. Thương mình mới chịu tu, khai mở được thanh tịnh mới biết đạo đức là cái gì. Biết con đường đi tiến hóa bằng cách nào cho thích hợp và dễ dứt khoát không bị lưu luyến ở nơi cảnh tạm nữa. Lúc nào cũng vui trong thanh tịnh. Quý thương chính mình mới biết quý thương vạn linh cùng Trời Phật. Trời Phật đã dày công, dứt khoát vượt khỏi sự lôi cuốn của trần gian, mới xứng đáng là Trời Phật trong thanh tịnh, từ bi và đại bi tận độ quần sanh. Lúc nào cũng ban chiếu cho quần sanh sống trong một cảnh sống an vui đầy đủ, không có thiếu thốn.

Nhưng mà làm người vì tâm tối, phần hồn giam trong cái thể xác. Tiểu Thiên Địa này tâm tối. Tham nó càng tham thêm. Xây dựng trong tham dục chớ không có giải thoát. Chỉ có người tu dứt khoát mới giải thoát. Tu mà không đạt tới quân bình thì rất khó dứt khoát. Chúng ta tu đạt tới quân bình, hiểu được nguyên lý của Trời Đất và chính bản thân, thì sự liên hệ không ngừng nghỉ, tiến hóa tới vô cùng, khỏe mạnh. Diễn lảnh của càn khôn vũ trụ lúc nào cũng hỗ trợ cho thân xác được an khương, tự tại trong thanh tịnh tu tiến.

Đặc San Vô Vi

Chúng ta đêm đêm ngồi thiền là làm việc với Thượng Đế. Thượng Đế là làm việc với tất cả những sự thanh nhẹ nhứt của cả càn khôn vũ trụ, cho nên chúng ta mới sớm thanh tịnh được. Mỗi một giờ thiền của chúng ta là giờ làm việc, chớ không phải giờ chơi giỡn đâu. Chúng ta phải nghiêm chỉnh như vậy thì con ma lười biếng trong thể xác nó mới tự động rời khỏi thể xác và siêng năng tu tiên. Mới thấy nhiệm vụ của nó đêm đêm phải làm mới tiên. Đêm đêm không hành thì không bao giờ tiên.

Cho nên, mọi người tu Vô Vi đều ân cần làm việc. Thấy chính chúng ta đang làm việc cho cả càn khôn vũ trụ; không phải làm việc cho chính mình. Lúc nào cũng học từ bi và thực hiện từ bi. Mở rộng đường đi cho phần hồn sau khi lìa khỏi xác. Việc làm có ý nghĩa. Đêm đêm làm như vậy là lo cho tương lai của phần hồn. Không bị tội phước, không bị ràng buộc bởi những sự sai lầm mà chính mình đã tạo nhiều kiếp.

Cho nên tu thì mới vượt khỏi. Không tu không cách nào tháo gỡ được những sự rối ren trong nội tâm, mà tiến hóa về chơn thức sẵn có của chính chúng ta. Từ đó chúng ta mới có cơ hội tiến tới ánh sáng vô cùng ở cõi trên. Sẽ không còn lo âu và dứt khoát tất cả những sự ràng buộc trong nội tâm. Tiến trong sự thanh nhẹ an bình. Khắp thế gian, như loại mọi người ý thức được nguyên lý của Trời Đất thì cuộc vui nó sẽ bùng dậy. Vui biết là bao nhiêu. Nhìn nhau trong xây dựng; không có nhìn nhau trong mưu lợi.

Người tu Vô Vi có cơ hội họp mặt với nhau trong mỗi đại hội, là trong cái tinh thần xây dựng. Nhìn nhau coi thử người này có thiên tốt không? Mặt tươi mắt sáng không? Đó là cũng đủ trả lời cho chúng ta, chỉ dẫn cho chúng ta đường phải đi. Cho nên chúng ta luôn luôn có đại hội chung vui. Huynh đệ có cơ hội bạc bàn bất cứ ở góc trời nào trong tinh thần xây dựng dẫn tiến, tu tâm sửa tánh rõ ràng.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Quê Mẹ

*Quê Mẹ sáng chói bốn phương,
Lòng con nao nức tìm đường về Quê.
Mẹ ơi! Trần trước mắt mẹ,
Tạo hồn con nặng khó về bên Mẹ.
Thuyền kia đã kết sẵn bè,
Chờ con thức giấc, con về với Mẹ.
Xác thân nặng trước ê chề,
Đời đã lồi cuốn bói bê trăm chiều.
Con thương con nhớ Mẹ nhiều,
Hai vai gánh nặng trăm điều do con.
Mẹ ơi! Mẹ chớ mỗi mòn,
Con lo giải nghiệp, hồn con thanh nhàn.
Có ngày con phải tự bàn,
Dứt đường vương vấn, tâm an con về.
Nơi nào lại quý hơn Quê?
Thanh bình do Mẹ giải mê cõi trần.
Con tu nguyện góp một phần,
Thực hành chơn chánh, mở tầng cảm giao.
Thông minh sáng suốt tự đào,
Giải mê phá chấp, bước vào Càn Khôn.
Tình thương con mẹ trường tồn,
Quy về một mối, ác ôn tiêu trừ.
Nay con mang xác làm người,
Lo tu sớm thức, vui cười về Quê.
Mẹ ơi! Con hẹn sẽ về!
Mẹ ơi! Con hẹn sẽ về!*

*Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
Montreal, 25-07-1988*

Đặc San Vô Vi

Yêu

Yêu! yêu! yêu!

Yêu nhau phải thức những điều phải tu.

Yêu nhau sáng suốt chẳng mù,

Yêu nhau cảm thức phải tu hoài hoài.

Yêu nhau nhận lỗi sửa sai,

Yêu nhau cảm mến Thiên Đài trong tâm.

Yêu nhau sáng suốt mìnng thâm,

Yêu nhau thanh tịnh giữ tâm thanh hòa.

Yêu nhau nguyên lý tình Cha,

Yêu nhau lành mạnh chan hòa tình thương.

Yêu nhau sáng tỏ như gương,

Yêu nhau tha thứ khai đường tâm linh.

Yêu nhau sống động chơn tình,

Yêu nhau cộng hưởng do mình được yêu.

Yêu nhau cảm thức lý siêu,

Yêu nhau cảm nhận những điều thanh quang.

Yêu nhau chẳng phải mơ màng,

Yêu nhau cảm thức khai đàng sửa tâm.

Yêu! yêu! yêu!

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Những Câu Chuyện Kỷ Niệm Ấn Tượng Khó Quên Khi Bên Thầy

Hà Tu Hiền

Vào một ngày nọ, có một người bạn đạo nhờ tôi đến nhà của một người quen để giúp lắp đặt hệ thống computer. Anh bạn đưa tôi đến một ngôi nhà gần biển. Tôi vô cùng ngạc nhiên khi bước vào và thấy Thầy đang ngồi ở bàn ăn. Thầy nhìn tôi và nói:

“Thầy cũng không biết vì sao con lại đến đúng lúc Thầy đang ở đây.”

Và chính ngày hôm đó đã mở ra nhân duyên cho tôi bắt đầu cuộc hành trình đi cùng Thầy.

Tại Đại Hội kỳ 2 ở Montreal, anh bạn đạo Du khuyên tôi xin Thầy xuống tóc. Tôi rất muốn, nên mạnh dạn đến thưa cùng Thầy. Lúc đó Thầy hơi bận và nói: **“Chốc nữa Thầy xuống tóc cho con.”**

Thấy Thầy bận, tôi lại thưa: **“Nếu Thầy bận thì con nhờ anh Yêm cũng được.”**

Đặc San Vô Vi

Nhưng ngay lúc ấy Thầy giữ tôi lại và tự tay xuống tóc cho tôi. Cũng may là Thầy từ bi làm cho tôi; chứ nếu để anh Yêm xuống, chắc bây giờ tôi cũng không biết đầu mình sẽ thành ra sao nữa!

Trong lúc cạo tóc, Thầy vừa làm vừa nói:

“Sau này đầu trọc sẽ thành cái mode.”

Sau khi xuống tóc cho tôi xong, Thầy còn xuống tóc cho nhiều bạn đạo khác; có lẽ phong trào xuống tóc bắt đầu từ hôm đó.

Cũng thời gian đó, có rất đông bạn đạo kéo đến thăm Thầy, thay vì tập trung ở trường nội trú – nơi đang diễn ra Đại Hội. Để giữ trật tự chung, Thầy gọi tôi lại và nhờ giúp Thầy mời mọi người về.

Tôi thì lo sợ làm mất lòng ai, nên thưa với Thầy:

“Con không đủ sức mời bạn đạo đi, nhất là mấy bà...”

Thầy mỉm cười, nhìn tôi đầy ý nhị, rồi nói nửa đùa nửa thật:

“Thầy cho con cái xẻng để xúc mấy người ấy đi.”

Câu nói dí dỏm của Thầy làm tôi vừa lo vừa bật cười, nhớ mãi không quên.

Hôm sau, Thầy dặn tôi:

“Ngày mai con ăn mặc đàng hoàng để ra mắt Thượng Đế.”

Tôi nghe mà trong lòng vẫn bán tín bán nghi. Nhưng rồi tôi vẫn chạy ra phố mua một bộ complet cho chỉnh tề.

Đến ngày Đại Hội, tôi đứng ở cửa, đối diện với Thầy. Bỗng một làn gió nhẹ thoảng qua đầu. Tự nhiên tôi khuyu xuống, quỳ xuống một cách vô thức. Trong phòng vang lên một giọng nói:

“Đố ai biết lão là ai?”

Diễn Thượng Đế giáng xuống.

Và đúng như lời Thầy nói, hôm đó tôi đã thật sự được ra mắt Thượng Đế.

Tôi còn nhớ ngày cùng Thầy lên vùng núi Arrowhead. Buổi sáng hôm đó, Thầy đứng bên cửa sổ nhìn ra ngoài, ánh mắt xa xăm. Lúc đó Thầy khẽ nói và đại ý là:

“Chỗ này mà có nơi cho bạn đạo tu tập thì tốt biết mấy.”

Tôi không còn nhớ từng lời chính xác, nhưng ý đó thì còn ghi sâu trong tâm. Nghe Thầy nói vậy, tôi nghĩ Thầy mong nơi đây có một chỗ để bạn đạo đến nghỉ ngơi và tu học.

Đặc San Vô Vi

Tôi bèn đem ý ấy bàn cùng mấy anh em bạn đạo rồi tính cùng nhau góp tiền mua một căn nhà nhỏ trên núi để bạn đạo thuê ngắn hạn, đến tịnh dưỡng và tu tập.

Từ một ý nghĩ đơn sơ – chỉ là một ngôi nhà nhỏ giữa núi – mà sau này phát triển thành Thiền Viện **Vĩ Kiên** uy nghi, nơi nhiều bạn đạo tìm được sự an tĩnh và con đường tu tập cho chính mình.

Một hôm, trên thiền viện Vĩ Kiên, tôi đi bộ với Thầy. Bỗng nhiên Thầy nói:
“Thượng Đế sắp trưng dụng con.”

Tôi giật mình! Lúc đó tôi nghĩ làm việc cho Thượng Đế là đi vào con đường “Vô Phật”, mà tính tôi còn nhiều điều chưa tốt; tôi sợ lỡ mình làm sai sẽ bị phạt rất nặng. Tôi nói với Thầy xin Thượng Đế cho tôi được miễn.

Và tôi hỏi Thầy làm sao để tiếp tục con đường “Vấn Phật”. Thầy nói:
“Con phải làm tấm thảm cho mọi người đạp lên.”

Một hôm, tôi chở Thầy đi thăm người bạn của Thầy là người Hoa ở Bắc Cali. Khi đến nơi, Thầy nói cho tôi biết là ông này rất giỏi về bói toán, và Thầy bảo tôi đưa tên cho ông ấy xem.

Sáng hôm sau, nhìn tôi, Thầy nói:

“Ai đặt tên cho con mà âm dương ngũ hành lộn xộn như vậy.”

Nghe xong, tôi đoán chắc là Thầy muốn đổi tên cho tôi. Nhân cơ hội đó, tôi xin Thầy đổi tên và Thầy đồng ý, nhưng vẫn chưa cho liền.

Sau đó tôi theo Thầy về Montreal. Khi qua biên giới, Thầy đã làm một phép lạ. Bởi vì khi đó tôi không mang theo giấy tờ để nhập cảnh vào Montreal, Canada. Lúc đó, Thầy bảo tôi đi sát bên Thầy. Tôi cứ đi theo Thầy qua hải quan mà không bị kiểm tra giấy tờ; tôi giống như người vô hình, không một nhân viên nào hỏi đến tôi.

Mãi đến khi Thầy sắp đi Pháp, Thầy vỗ vai tôi và ban cho tôi tên **“Tu Hiền”**, đồng thời nhắc bạn đạo gọi tôi bằng tên mới. Sau này, nhiều bạn đạo khác cũng xin tên mới và cũng được Thầy ban cho.

Hà Tu Hiền

Mỹ Kim

Tháng 5 năm 2006, anh Nguyễn Trí Vượng, Hội trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Bắc Hoa Kỳ, tổ chức Khóa Sống Chung kỷ niệm 20 năm thành lập thiền viện Nhẫn Hòa. Trong hình, anh Vượng là người đang đứng nói chuyện với Thầy. Ở nhà bà Tám gần metro Jolicoeur, Thầy nói với tôi là Thầy sẽ không tham dự. Tôi nghĩ có lẽ vì lời nói đùa của anh Vượng ở Đại Hội trước đó: “Xây hồ bán nguyệt cho Thầy rửa chân”. Lúc đó, Thầy trả lời anh Vượng là chân Thầy đâu có dơ hay ghê lở gì cần phải rửa... Tôi vội báo động và đề nghị anh Vượng xin lỗi Thầy nhưng anh từ chối, nói là thiền viện Nhẫn Hòa có ao sen, anh sẽ bắt Thầy rửa chân ở đó. Tôi năn nỉ Thầy tham dự Khóa Sống Chung cũng không được. Vì tội nghiệp bạn đạo bên đó nên đành nói với Thầy là tôi sẽ xin phép nghỉ vài hôm ở sở làm để đi qua thiền viện Nhẫn Hòa, đem theo thanh điện mà Thầy ưu ái cho tôi hưởng rất nhiều ở Montreal để tặng cho bạn đạo dự Khóa Sống Chung. Rốt cuộc, khi qua tới nơi mới biết là Thầy đã có mặt. Mỗi ngày, khi Thầy đi đạo, bạn đạo hay nhường cho tôi đi với Thầy và nghe Thầy nói chuyện... Sau đó tôi mới hiểu ra là Thầy muốn tôi tham dự Khóa Sống Chung cho biết thiền viện Nhẫn Hòa, cũng để nghỉ ngơi thư giãn vài hôm cùng Thầy và bạn đạo, thay vì lúc nào cũng bận rộn, không muốn vắng mặt ở sở làm. Rốt cuộc, không có chuyện rửa chân Thầy gì cả. Tôi được một bài học nhớ đời: “Nghe tận tai cũng không hẳn là sự thật”.

Mấy ngày bên Thầy, bên bạn rất vui, là kỷ niệm khó quên. Thầy nói chuyện rất dí dỏm, làm tôi cứ cười toe toét. Thầy nắm chặt bàn tay của tôi và Liêm lúc đang đi lên dốc, như thể Thầy cần chúng tôi giúp. Nhưng thật ra là hai bàn tay của Thầy kéo chúng tôi đi. Thầy dạy tôi bằng hành động thay cho lời nói: **“Nhìn tận mắt vẫn có thể làm.”**

Thăm Thầy (Atlantic City)

Từ Montreal qua Atlantic City nơi Thầy nghỉ ngơi sau những chuyến du thuyết khắp thế giới, hàng tuần ngay trạm metro Atwater trong thành phố, có xe buýt của Casino với vé chỉ 10 CAD, mà lại được phiếu ăn bao bụng miễn phí, phiếu 20 USD để chơi, và nhiều phiếu giảm giá để mua hàng, là cách Casino hấp dẫn cho có

Đặc San Vô Vi

hiều khách ghé tới. Cho nên bạn đạo Montreal qua thăm Thầy khá thường, chúng tôi chỉ đổi phiếu 20 USD thành tiền rồi đi bộ khoảng 10 phút là tới nhà Thầy. Lần nào Thầy cũng rất vui đón tiếp chúng tôi thật thân tình, giản dị, ấm cúng. Dĩ nhiên là chúng tôi ai cũng vui vẻ tươi cười, quây quần chung quanh Thầy.

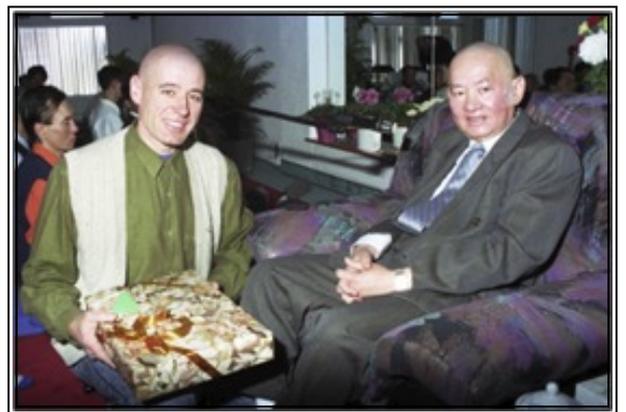
Có lần chúng tôi đang loay hoay trong nhà bếp thì Thầy bước vào. Thầy cho chúng tôi xem vòng chuỗi Thầy mới có, đeo ở cổ tay, rồi giải thích sức mạnh điện năng của loại đá quý. Không biết có phải vì Thầy thấy anh Hoàng có vẻ không tin, vì anh là dân khoa học cao cấp, Ph.D ... nên Thầy cho anh đeo xâu chuỗi của Thầy rồi dùng hết sức để thử, cho thấy sự khác biệt, trước và sau khi có xâu chuỗi ở cổ tay. Tôi rất thích cách Thầy nhẹ nhàng thuyết phục những người “trong đầu có sạn” (cứng đầu): không cần phải tin lời Thầy, không cần dài dòng bằng lời nói, mà bằng chứng cứ, chứng minh, cụ thể, rõ ràng. Nếu anh Hoàng còn không tin thì có thể tự thử sức với bạn đạo khác khi cho họ đeo xâu chuỗi. Cho thấy không phải lúc nào Thầy cũng nói chuyện trên Trời, Thượng Đế, nguồn cội, trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ ... và xem thường vật chất ở trần gian.

Cho nên hàng tuần trong những giờ sinh hoạt Mục Bé Tám, tôi cũng theo gương Thầy, đề nghị bạn đạo đừng nói mấy cái lý thuyết mà có lẽ ai cũng biết, cũng đừng chỉ lập đi lập lại lời Thầy, lời ông Tư, nghe hoài gần như thuộc lòng luôn ... mà nên cho thí dụ cụ thể, chia sẻ kinh nghiệm thực chất, người thật, việc thật, của chính mình.

Mỹ Kim

Khóa sống chung Jolicoeur (Montreal)

Năm 1993, thiên đường Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới (Jolicoeur) còn trong giai đoạn tân trang tầng thấp (basement). Thầy cho gọi bạn đạo Marc Lapoussé qua giúp, mặc dù chúng tôi có mướn thợ và có anh bạn kỹ sư theo dõi công việc, vì bạn đạo Montreal không có ai làm trong nghề xây dựng, mà Thầy thì muốn tổ chức khóa sống chung nơi Thầy cư ngụ. Cũng như lần khánh thành thiên đường vào năm 1992, Thầy định ngày, còn chúng tôi thì chạy nước rút cho kịp thời hạn.

Các bác mới làm xong 100 cái bánh bao cho khóa sống chung bắt đầu sáng hôm sau. Còn tôi và các bạn đạo khác lo phần sơn quét **dọn dẹp** chưa hoàn tất. Vừa dừng tay để ăn chiều lấy sức làm tiếp thì Thầy cùng chị Bê và vài bạn tùy tùng bất ngờ tới bằng cửa tầng dưới, không cần bấm chuông, rồi đi cầu thang bên trong lên tầng trên có phòng

Đặc San Vô Vi

thiền. Tôi còn mang bộ đồ như phi hành gia, đầy bụi **đơ**, chưa kịp **gỡ** khẩu trang, chưa rửa sạch **mắt kính**... nhưng cũng chụp được vài **tấm hình** kỷ niệm. Thầy cười nhìn tôi, như tội nghiệp, đầy thương mến... rồi nhìn chung quanh như điếm danh những người có mặt, hỏi anh **P.C. Thăng** đâu. Tôi vội nhờ Phú lên lầu báo tin cho anh Thăng và Vân Anh mau mau đi xuống, lúc đó họ ở cùng tầng với phòng Thầy, rồi nói dối với Thầy là họ mới lên nghỉ một chút. **Xui xẻo** là không qua mặt Thầy được vì phải chờ lâu cho họ thức dậy, thay quần áo tươm tất.

Mỹ Kim

Tháng 12 năm 2025

Người Tu

*Tu thời độc lập yên vui,
Tâm minh đời đạo rèn trui thực hành.
Hương tâm về cõi thượng thanh,
Sống trong Đạo Pháp tiến nhanh vui cười.
Thân tâm chẳng có biếng lười,
Giải mê phá chấp, người người đạt an.
Đạo tâm khai triển nhiều màn,
Khai thông đời đạo đàng hoàng hơn xưa.
Qui hồi chơn thức mới vừa,
Trí tâm thanh nhẹ, lại ra luật Trời.
Tự mình minh cảm hợp thời,
Trời cao vẫn độ những lời chơn ngôn.
Cứu tâm dẫn tiến phần Hồn,
Về nơi thanh tịnh ác ôn tiêu trừ.
Chung vui hợp mặt vui cười,
Giác tâm khi trí người người an vui.
Người tu tự thức đạo mùi,
Thơm tho dịu ngọt rèn trui hoài hoài.
Luật sanh sanh hóa an bài,
Ngày ngày phát triển, ngày ngày an vui.*

27-06-1993

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Hình Ảnh Đại Hội “ Du Hành Đạo Pháp 2025 ”

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

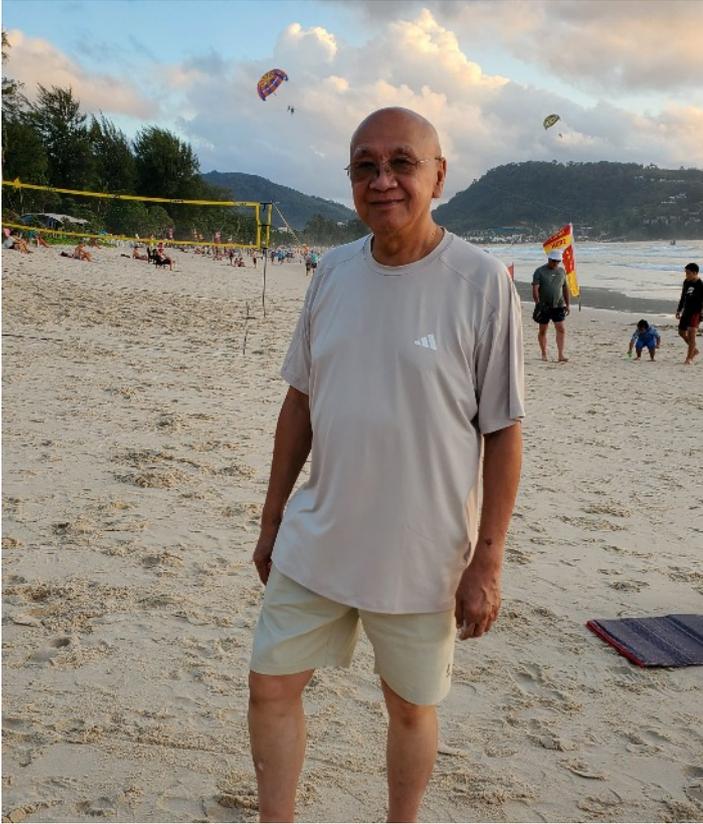
Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

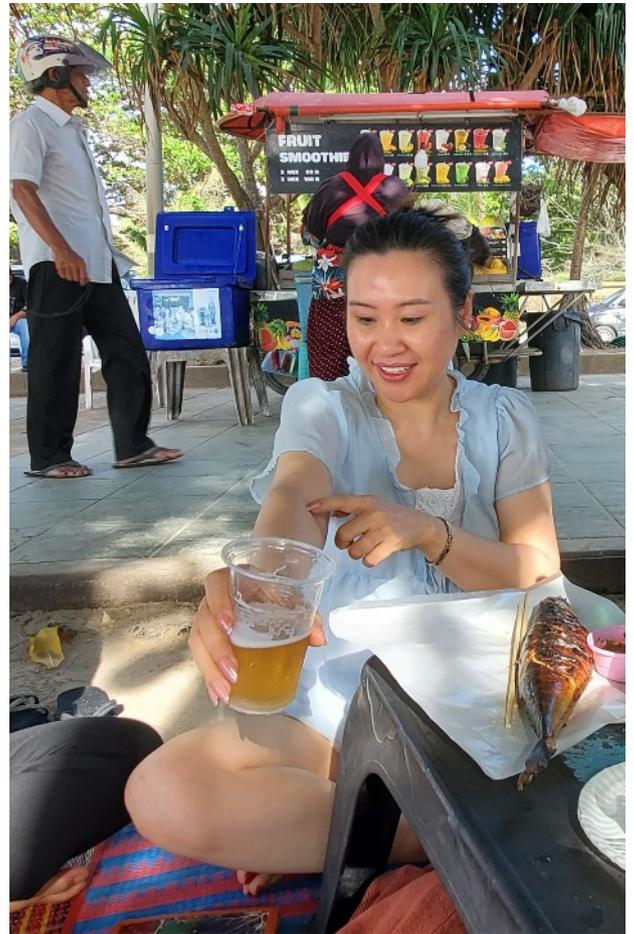
Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Kiểm Tra Phương Pháp Công Phu

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Viếng Thăm Mộ Tổ

Đặc San Vô Vi

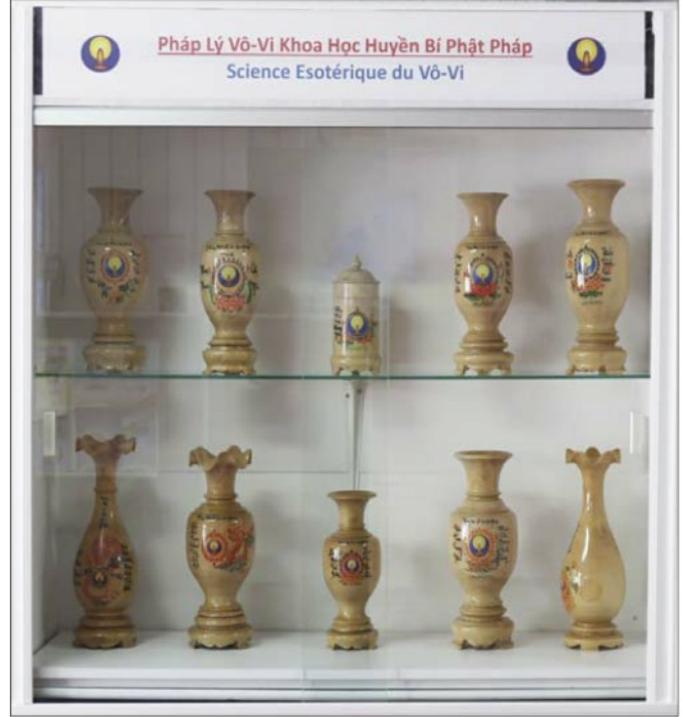
Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Hình Ảnh Sinh Hoạt Bạn Đạo Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Hình Ảnh Kỷ Niệm Bạn Đạo Và Đức Thầy

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

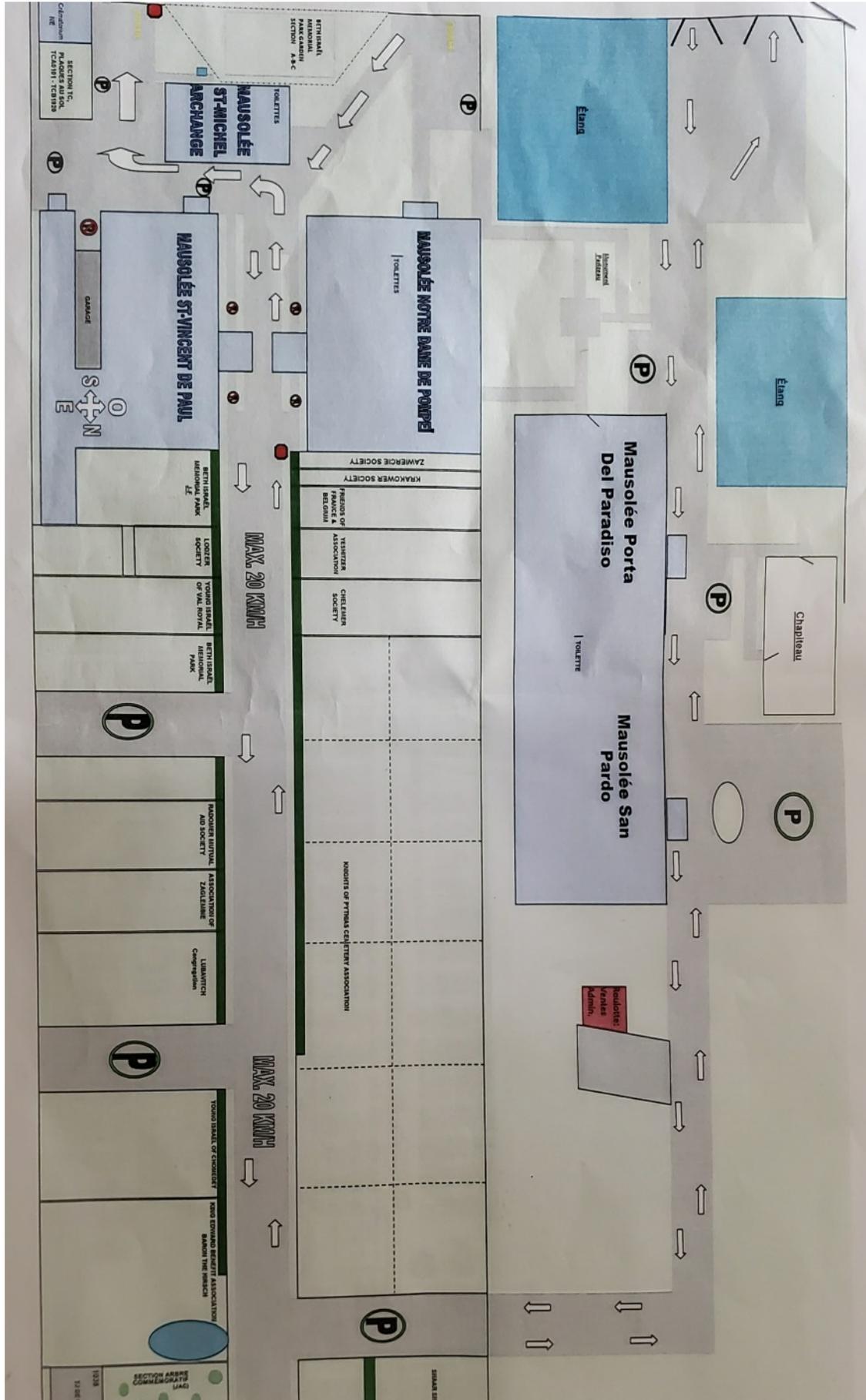
Bản Đồ Hướng Dẫn Vào Nơi An Nghỉ Của Bà Tám

Le Cimetière de Laval

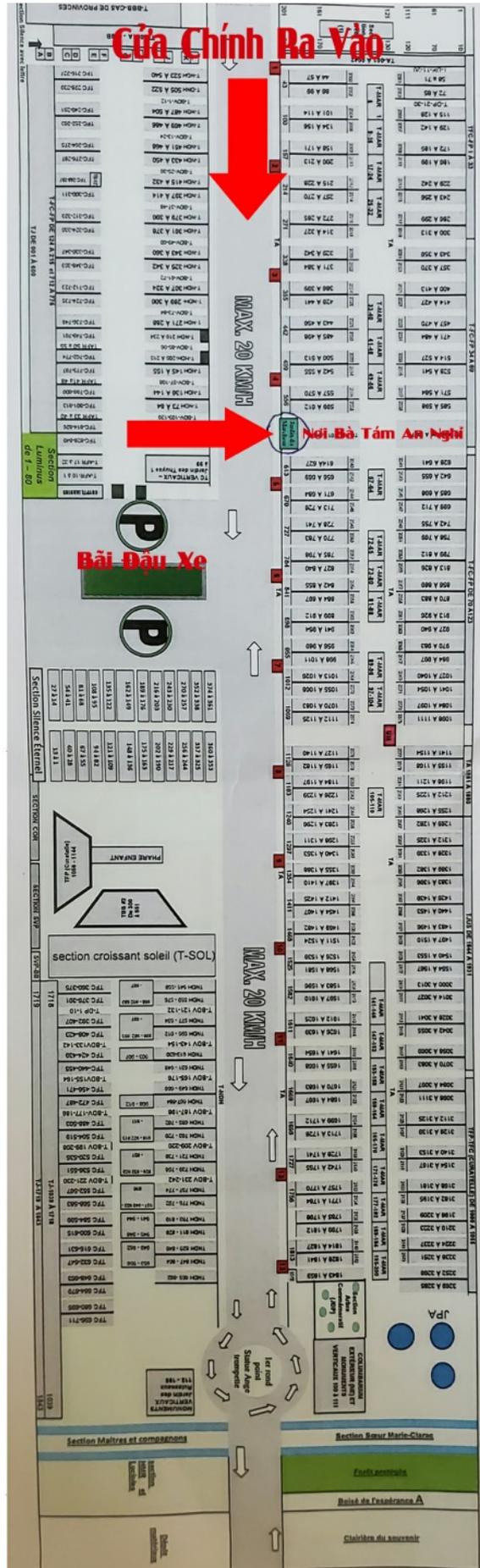
5505 Rang du Bas-Saint-François, Laval,
QC H7E 4P2, Canada
(450) 661-7017
<http://www.cimetierelaval.com/>

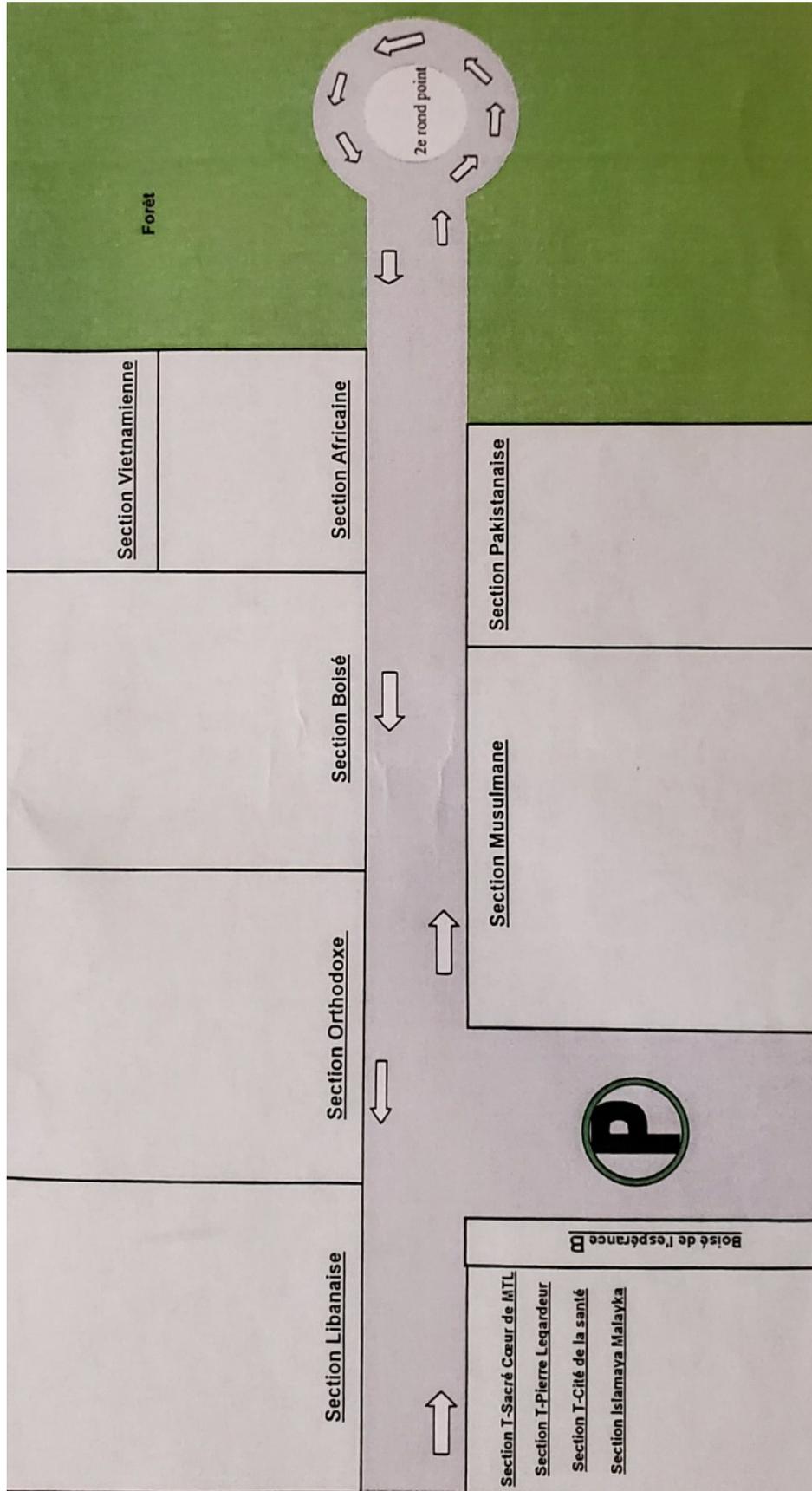
Đặc San Vô Vi

Đặc San Vô Vi

Chú Ý:
Nơi an nghỉ Bà Tắm
nằm gần bãi đậu xe

Hình Ảnh Kỷ Niệm Bà Tám

Đặc San Vô Vi

Gia Chánh

Nem rán chay

Món Nem rán chay hay chả giò chay là một cách chế biến khác của món chả giò mặn, giúp cho người ăn chay có nhiều món ăn hơn trọng thực đơn của họ. Sau đây là các cách chế biến món ăn chay nem rán chay đơn giản tại nhà.

Nguyên liệu:

- 2 bì đậu hũ (bạn cắt thành từng miếng nhỏ)
- 2 củ cà rốt nhỏ, hoặc 1 củ lớn.
- 1 cây bắp cải nhỏ
- 1 nắm nhỏ miến (ngâm nước lạnh trước cho mềm)
- 2 nhánh hành lá thái nhỏ
- 100gram nấm rơm
- 100gram nấm mèo (ngâm nước ấm trước cho mềm và nở).

Cách làm:

Sơ chế các nguyên liệu:

Đậu hũ trắng rửa qua nước lạnh, dầm thật nhuyễn.

Nấm mèo, nấm đông cô rửa sạch và thái sợi mỏng.

Cà rốt bào vỏ, rửa sạch, thái thành sợi nhỏ.

Miến rong ngâm trong nước lạnh để ráo nước.

Đậu xanh hấp cách thủy, giã cho mềm.

Chế biến phần nhân

Bắc chảo lên bếp phi thơm tỏi, cho nấm mèo, nấm đông cô và cà rốt bào sợi vào xào chung. Xào nhanh trong khoảng 5 phút cho chín mềm.

Đổ hỗn hợp xào trên ra tô, cho đậu hũ dầm nhuyễn với miến rong và đậu giã nhuyễn vào tô. Trộn đều và nêm nếm gia vị.

Cuốn nem và chiên

Dùng muống múc 1 ít nhân dàn đều lên chính giữa miếng nem. Sau đó, gấp hai đầu mép nem lại rồi cuộn tròn miếng nem, cố định lại chắc chắn.

Cho dầu ăn vào ngập đầy chảo sao cho khi chiên dầu ngập hết miếng nem giúp nem rán nhanh chín, vàng đều.

Món tôm chay chiên giả mặn

Đặc San Vô Vi

Một món ăn chay giúp cho bạn không quá chán với các món ăn chay toàn rau củ. Cách làm món ăn này cũng khá đơn giản bạn có thể tham khảo qua một số bước sau.

Nguyên liệu:

Khoai tây: 3 củ
Cà rốt bào nhỏ: 1 thìa canh
Củ nãng: 4 củ (bỏ vỏ và nghiền nát)
Dầu mè
1/3 thìa cà phê đường
1/3 thìa cà phê muối
1 thìa cà phê nước gừng
1 thìa cà phê bột mì
1 thìa cà phê bột năng
2 thìa canh dầu thực vật.

Cách làm:

Bước 1: bạn đem khoai tây đi gọt vỏ rồi đem rửa sạch, cắt lát và hấp khoảng 20 phút tới khi khoai chín mềm thì đem nghiền nhuyễn trong lúc còn nóng

Bước 2: Đem khoai tây nghiền cùng cà rốt, củ nãng và các loại gia vị đã chuẩn bị ở trên, trộn đều rồi nặn thành hình của những miếng chả nhỏ.

Bước 3: Làm nóng chảo với dầu thực vật, cho chả vào chiên đến khi hai mặt cùng chín vàng thì tắt bếp, bày ra đĩa và dùng với sốt cà chua sẽ rất thơm ngon.

Cà tím kho đậu hũ

Đặc San Vô Vi

Đậu hũ kho cà tím là một trong những món chay phổ biến và có thể coi như món ăn thông thường trong bữa cơm gia đình. Cách làm món ăn cũng hết sức đơn giản, bạn có thể tự làm ở nhà một cách nhanh chóng.

Nguyên liệu:

2 trái cà tím

1 bìa đậu phụ trắng

1 hộp nấm đùi gà

Ít rau tía tô tím hoặc xanh

Gia vị: nước tương, muối, hạt nêm chay, đường.

Cách làm:

Bước 1: Cà tím cắt miếng nhỏ, ngâm với nước muối loãng khoảng 15 phút thì vớt ra để ráo nước.

Bước 2: đậu phụ rửa sạch, cắt miếng vuông vừa ăn, thả vào chảo dầu nóng chiên.

Bước 3: Trút bớt phần dầu dư thừa, chừa lại một ít trong chảo, cho cà tím vào xào đến khi cà chín mềm.

Bước 4: Khi cà chín, nêm nước tương, muối, hạt nêm chay, chút đường và chút nước rồi hạ lửa nhỏ, đảo đều cho các nguyên liệu thấm gia vị. Đến khi nước cạn, bạn nêm nếm lại cho vừa ăn rồi tắt bếp.

Thư Từ Lại Vãng

TP HCM, ngày 18/4/80

Kính thưa ông Tám,

Đã từ lâu con định bụng viết thư cho ông Tám, trước là để thăm ông Tám và gia đình được an khang, sau con định hỏi xin ông Tám một bài thơ và một số giải đáp những thắc mắc hiện nay của con.

Thưa ông Tám, con không cần phải nhắc lại chắc ông Tám cũng thừa biết là việc ông Tám rời khỏi VN đã làm bạn đạo chung hững, vì việc làm của ông Tám đã ngược lại lời nói vô cùng. Lại thêm hiện tượng Ngọc Hoàng Thượng Đế Kim xuất hiện cùng với giáo lý siêu thượng thừa, mà hình thức thì cũng giống như giáo lý nhà Phật lúc mới nhập môn: lễ nghi, thờ phụng, ăn chay, làm phước và thế là trong đạo hữu lại xảy ra sự chia phe phái, bất đồng ý kiến, làm những người mới nhập môn rất hoang mang, không biết đâu là đâu. Mà hỏi đến ông Tám thì ông Tám lại lúc nói thế này, khi nói thế khác, làm thiên hạ không biết đâu mà lường. Rốt cuộc rồi giáo lý Vô Vi như một bong bóng được thổi phồng lên như một liều thuốc an thần cho những người đau khổ trong cơn nhiễu loạn của cuộc chiến VN, và đối với những người ở các xứ không có chiến tranh thì nó như một trò giải trí lành mạnh, không hơn không kém. Cuối cùng thì vật chất vẫn là căn bản của đời sống và người ta không thể nào quên được rằng mình còn có một thân xác. Tóm lại thì kinh tế quyết định tất cả.

Nhiều người nói ông Tám bỏ xứ VN ra đi cũng vì giải quyết kinh tế chứ cũng chẳng phải vì nhiệm vụ truyền giáo gì cả. Phải thế không ông Tám? Còn nữa, hôm đám cưới T. và K. thì vấn đề tình dục đã được ông Tám giải quyết là một nhu cầu đương nhiên cần thiết và cấp bách trong đời sống. Chính ông Tư đã lớn tuổi rồi vẫn còn đòi hỏi và việc đó như là một việc giúp cho người đàn bà. Thế là nghĩa sao ông Tám? Vậy chứ sao

Đặc San Vô Vi

các tôn giáo đều cho đó là xấu và cần phải dẹp bỏ? Vậy chứ mấy người đàn ông liệt dương, mấy người đàn bà lãnh cảm chắc tu đắc đạo lắm hả ông Tám? Như thế còn gì là đời sống nữa. Nếu người ta làm việc đó với ý tưởng là chỉ để làm xong bổn phận, trả nợ cho vợ hay chồng mà không có chút tình yêu thương trong đó thì đâu có hay ho gì ông Tám? Mà sao con thấy trong quyển Tôi Tâm Đạo của ông Em thì ông viết với ý nghĩa như vậy. Trời đất, con cũng chẳng biết đường đâu mà mò. Nói như ông Tám thì để bảo đảm đời sống sinh lý thì đàn ông và đàn bà không thể thiếu nhau được. Nếu cúp nữa chừng thì hư hết trọn bộ máy của con người. Vậy là chuyện đó cũng bình thường như chuyện người ta ăn uống ngủ thở vậy hả ông Tám? Nếu người nào ở giá hay sống độc thân chắc họ khó chịu lắm vì vấn đề sinh lý không được giải quyết thỏa đáng hả ông Tám?

Có lần bà E. nói là ông Tám bị hư bộ phận sinh dục nên bà Tám bị cắt buồng trứng, nên ông bà Tám không thể có con với cái, chuyện đó đâu phải là ông Tám không có, phải vậy chẳng ông Tám? Còn về vấn đề tử vi nữa. Nếu người ta tiếp tục sống có nghĩa là người ta phải chịu sự chi phối của ngũ hành, phải ăn uống, ở theo tử vi, phải không ông Tám? Kinh nghiệm của bà E. cho biết là dù muốn dù không thì cũng đúng số mệnh đã an bài, mà đời sống của mình gặp phải những chuyện định mệnh sắp đặt, phải không thưa ông Tám? Theo đó thì năm nay là hạn con phải lập gia đình đó ông Tám, làm sao cãi số, thưa ông Tám? Còn về thiện ác thì cũng ở đám cưới của T. và K. khi con nói rằng trạng thái tinh thần của con lúc bấy giờ là không tách rời thiện ác nữa, mà đó chỉ là một, thì ông Tám lại khen con tiến bộ. Nếu vậy thì những tội ác xảy ra trong xã hội sẽ tự biến hộ cho nó bằng Pháp Lý Vô Vi cả. Còn trường hợp giết một cứu muôn người thì sao hả ông Tám? Ngay việc ăn thịt, lúc ông Tám nói: “Thế gian thì không có gì là thanh cả, chỉ thanh lọc phần điển hồn thôi. Ăn thịt điển, con thú mạnh sẽ giúp cho người tu mau tiến”, rồi ông Tám lại bảo: “Tu đến một lúc sẽ không thích ăn thịt nữa, ăn vô sẽ thấy nặng trọc”. Vậy người ta không ăn thịt được thì điển sẽ không mạnh bằng người ăn thịt. Ông Tám nói nhiều điều mâu thuẫn quá, chả trách các bạn đạo bảo ông Tám là vô trách nhiệm, ba phải và riêng con thì con thấy là câu này đúng với ông Tám nhất: “Đừng nghe những gì ông Tám nói, mà hãy nhìn kỹ những gì ông Tám làm”. Ông Tám nói một đằng mà làm một nẻo. Hỏi ông Tám thì ông Tám nói quanh nói quẹo, nói sao cho có lợi cho ông Tám thôi.

Tóm lại, thà ông Tám đừng nói, chứ ông Tám đã từng dạy chị N.N.M. rằng: “Nam quan đất thiêng ta xa lánh”, mà giờ này ông Tám đang ở Canada. Rồi còn ông E. có kế cho con nghe chuyện ông Tám định rủ một số bạn đạo đóng tàu ra một đảo nào đó sống với nhau. Vậy mà ông Tám lại nhắc đi nhắc lại câu: “Ai bỏ xứ VN mà đi là dại, ngu”.

Đặc San Vô Vi

Hỏi ông E. thì ông nói: “ Cái vĩa ông Tám nói không đáng tin cậy”. Vậy là nói vậy mà không phải vậy, phải không ông Tám?

Còn một câu hỏi chót, xin ông Tám trả lời giùm con, là trong bài thơ ông Tám cho con lúc trước có một câu xin ông Tám giải thích rõ: “Tự do tình dục khó làm khó sai”. Con không lãnh hội được chỗ này, xin ông Tám giải rõ giùm con. Sau hết xin hỏi ông Tám nếu có cơ hội ra nước ngoài, con có nên đi hay không? Ông Tám sẽ định cư bên ấy hay là tính chuyện trở về nước sau này?

Con xin dừng bút nơi đây và chúc ông Tám tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc lên Trời để dẫn con theo.

Kính thơ,

N.T.

Montréal ngày 30/5/80

N.T. con,

Ông Tám vui nhận được thơ con đề ngày 18/4/80 đến ngày 28/5/80. Được biết con vẫn khỏe mạnh cộng với số thắc mắc theo trình độ sẵn có của con.

Mỗi sự việc tụ tan tan tụ đều có lý do rõ rệt, như những người thắc mắc đều thiếu trình độ phán xét vì người ở ngoại cuộc không rõ nguyên do. Ông Tám có ở hay đi đôi với những người thực tâm hành pháp không có quan hệ gì cả. Vì tu theo Pháp Lý là tự tu tự tiến chớ không phải lệ thuộc vào người truyền pháp. Người truyền pháp cũng không phải là một nhà tiên tri nhưng là người bạn đồng hành với mọi người. Cho nên hành giả đổ lỗi cho người truyền pháp là hành giả sai. Ông Tám luôn phân tách rõ rệt và chỉ trích những người mê tín và ỷ lại. Chỉ mượn pháp là phương tiện tự hành tiến, hòa với tất cả và học nơi tất cả. Có một điểm sai lầm trầm trọng là hành giả đề cao ông Tám, rồi dựa vào lời giảng hằng tuần của ông Tám, rồi dịch giải sai lầm. Còn về Kim Thân Thượng Đế có dạy người làm điều sai quấy không? Dọn đường cho mọi trình độ, được tự dừng tiến không có ràng buộc ai. Tại sao con người tự xưng danh là tu thiên lại không chịu sử dụng một phần sáng suốt sẵn có của chính mình để phán xét mọi việc, ngược lại tự đặt mình vào sự vô minh và mê tín. Ông Tám thường thường nói: “Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc” thì ai tin mà lại phê phán.

Đặc San Vô Vi

Người mới nhập môn hoang mang là tại nơi người truyền pháp giải thích không minh chánh mà thôi. Ông Tám trước sau như một. Lúc nào ông Tám cũng khuyên mọi người thực hành ba pháp **Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển** và **Thiền Định**, không nói chính trị không mê hoặc lòng người, không dạy bùa phép. Vì lỗi do hành giả chưa học đi, lại học chạy thì đương nhiên phải vấp ngã đó thôi.

Từ hồi nào đến bây giờ không có tổ chức, không có ban quản trị, làm gì thành hình một giáo phái. Ông Tám đã từng nói rằng: “Mỗi người mang một thể xác là đã có tổ chức chu đáo của Trời Đất đã cấu tạo.” Tu để trở về với chính mình thì sẽ rõ mọi sự việc của cả càn khôn, vũ trụ, thực hiện Bi Trí Dũng để tự cứu khổ ban vui, nhưng người đời đã vì lòng tham, chỉ chờ người khác tu mà chính mình không chịu tu, rồi thừa cơ thổi phồng, tự cho đạo này là chánh, còn đạo kia là tà. Tất cả đều là tà, nếu không phải là tà thì tu để làm gì? Tu để trở về với sáng suốt và chơn chánh hơn, có phải không? Hay là tu để trở nên một tướng cướp hay là một con điếm không hơn không kém?

Pháp lý luôn luôn đòi hỏi thực hành chứ không chấp nhận sự ảo tưởng mơ hồ. Tại sao Pháp Lý chủ trương đời đạo song tu? Phải làm thì mới có ăn chứ không được ngồi không làm nhảm, rồi lấy tiền của thiên hạ. Đời là gì? Là bản thân, thể xác. Đạo là gì? Đạo là sự sáng suốt, quân bình. Con người đi đứng ở trên mặt đất đều phải biết ăn mới biết đi. Có đời mới có đạo. Nếu không có đời thì chả ai nói đến đạo làm gì. Trong đời luôn luôn có đạo, còn việc ở hay đi thì do sự đối đãi xung quanh ông Tám và sự quyết định, chấp nhận của ông Tám. Có làm được điều hữu ích cho nhân loại hay không thì sau này sẽ xác nhận bởi những người đã hành như ông Tám, và sống đồng quan điểm với ông Tám thì mới đủ khả năng xác nhận thực hư. Lúc đó mọi câu hỏi sẽ tự nó trả lời đầy đủ.

Còn về tình dục là định luật sinh lý hóa hóa sanh sanh, sanh sanh hóa hóa. Nếu tình dục là xấu thì làm sao tạo ra người thuyết đạo, mà chê nó là xấu. Còn về Pháp lý thì không cấm chuyện vợ chồng, nhưng chịu thực hiện pháp môn thì sẽ được bảo vệ sức khỏe và tự nó giới hạn dần dần trong thiền giác chứ không cấm ngang trong lúc chưa chuyên được nó từ trước đến thanh. Còn về đàn ông liệt dương là một cái bệnh. Còn về sự tu hành là ý chí nó phát triển hướng thượng hay không. Nếu tu mà tạo hình thức bề ngoài, không chịu giải tỏa trực diện bên trong bằng Pháp Luân Thường Chuyển thì cũng như không. Sự giao cấu là sự cọ sát giữa hai luồng điện âm dương đến trung hòa, là giải quyết mọi sự việc dâm động mà thôi. Lúc đó sẽ không còn thích thú gì nữa. Còn cảnh vợ chồng và tình yêu thì cũng như làm tuồng vậy thôi. Hát xong là hạ màn, mạnh ai nấy đi. Tùy theo sự thiện ác của mọi người mà chuyên hóa. Phần hồn cũng như con người, học hết lớp này rồi đổi sang lớp khác. Học mãi học hoài, học đến vô cùng tận vì phần hồn là vô cùng tận và bất diệt thì phải học hỏi và tiến hóa đời đời. Còn về phần ông Tư đã nói là

Đặc San Vô Vi

đúng. Vì muốn cho mọi người hiểu sự thật nhiều hơn cho nên Ngài không ngại gì xác nhận điều này, không nên lấy vải thưa che mắt thánh. Chuyện con thắc mắc là chuyện thông thường không có gì quan trọng cả. Nếu người nào ở giá và họ có ý chí thì họ cũng đạt được sở nguyện và họ cũng phải bị đổi tánh nếu họ không tu. Bà E. xác nhận là đúng. Ông E. và mọi người tu nó có bị hư bộ phận sinh dục đâu. Nó còn khỏe mạnh hơn nhưng nó hướng thượng tự giải thành ra không cần thiết. Vì lo thiên, không đủ thì giao dịch với sự động loạn đó thôi. Nếu liệt dương thì ai dám tu pháp này, có hại cho sức khỏe.

Nếu thực tâm hành thiền thì sẽ được cải số. Tử vi thì dựa trong sự kích động và phản động của ngũ hành. Nếu chúng ta hành Pháp Luân Thường Chuyển đều hòa thì sự kích động sẽ hướng thượng, thì chiều hướng kích động sẽ được thay đổi. Tử vi là bên ngoài xâm chiếm, bên trong chấp nhận thì mới tạo thành nghiệp. Còn bên trong không chấp nhận thì sẽ không có nghiệp. Nghiệp là khổ đó con. Chân lý thì trong thiện có ác, trong ác có thiện, không bao giờ tách rời được. Con nói đúng, ta tu trong sự khai triển trung dung để minh thiện ác cùng một thì mới giải thoát được. Giết một người, cứu muôn người thì kẻ giết người luôn luôn phải đền tội. Vì loài người là đáng quyền năng của Thượng Đế, thế gian không thể chế tạo được nó. Còn về chay hay mặn thì tùy theo sở thích của hành giả. Đến lúc chán mặn thì mới ăn chay được, chứ không bắt buộc, tùy theo nhu cầu của cơ thể và hoàn cảnh mà thôi. Còn nói ông Tám vô trách nhiệm và ba phải là rất đúng. Ông Tám là con người thích sự tự do, đối đãi bình đẳng, thì ông Tám chỉ có hành và trao đổi với những người nào muốn trao đổi với ông Tám. Trong đó ông Tám đồng học với người ấy. Có trách nhiệm hay chẳng là phần Hồn của người sử dụng bản thể mà thôi. Còn ba phải là lên xuống, rẽ ngã ba đường, thì đường nào bạn cũng có quyền đi. Dù cho ông Tám làm cảnh sát Vô Vi thì cũng không có quyền phạt họ vì họ đi đúng theo ý muốn của họ. Nhưng đường nào rồi cũng đến nơi. Chậm hay là mau đó thôi. Vậy các bạn nên làm ba phải hay một phải?

Người bỏ xứ VN là uông và ngu, dù có đi đâu rồi cũng sẽ có cơ hội về VN. Vì VN thời tiết được ưu đãi, không nóng quá, không lạnh quá. Được đi xứ ngoài thì sẽ quý và nhớ VN. Còn về phần ông Tám bị sự đối đãi đưa đẩy, ông Tám từ thành phố xuống tới kinh tế mới; từ kinh tế mới nước ngập giường ngủ cũng trôi, và chỉ còn một tắc là ướm lung. Xin về thành phố tiếp tục cứu người miễn phí, nhưng cũng không cho. Nhưng ông Tám vẫn chấp nhận trong tinh thần lấy trời làm nhà, lấy đất làm giường, ngày nay lại được sống trong frigo dưới 0 độ 25 độ, vẫn vui và chấp nhận đến giờ phút rời thể xác, vẫn thương yêu và giúp đỡ mọi người tùy theo khả năng, chẳng oán trách ai cả, vì tu thì phải học bài khó hơn người thường. Nhiều người đã thấy ông Tám khóc, thành ra ông Tám khỏi khóc và chỉ cười qua ngày mà thôi. Còn ông E. nói ông Tám định mua tàu ra

Đặc San Vô Vi

đảo ở thì không có điều này. Chắc con nghe lầm, ông E. không bao giờ nói bậy. Ông Tám không bao giờ quên VN và ước mong được cơ hội sống với các con. Ông Tám già, chẳng có ai thềm mướn, ở Canada cũng vậy. Ăn một ngày một buổi rồi cũng qua. Nếu con muốn ông Tám giải thích thơ thì con nên chép nguyên bài thì mới giải thích được. Một câu thì không bao giờ đúng. Còn việc đi hay ở thì do quyền của cá nhân chứ ông Tám không có quyền quyết định cho con. Nếu có ai mời con xuất ngoại du lịch hợp pháp thì nên đi, còn nguy hiểm thì không nên.

Hôm nay ông Tám nói chuyện với con nhiều nhưt. Con rất trung trực và lắm cảm, làm sao lập gia đình. Hôn con và chúc con vui tiền.

Ông Tám của con,
L.S.H.

SG, ngày 1/6/80

Kính gửi Cha Tám,

Hôm trước Tết con có gửi đến Cha Kim một lá thơ. Tự nhiên hôm đó nhớ Cha kinh khủng, thương Cha kinh khủng, không kèm chế được, nên con viết gửi đến Cha một lá thơ. Hôm mừng Hai gặp Cha, Cha có nói là Cha có đọc lá thơ và thích luôn những gì con viết trong đó.

Cha Tám ơi, Cha cũng không hiểu con sao? Cha cũng như mọi người cho rằng con nghi Cha Kim, không phải vậy đâu. Khi mọi người hỏi con về Cha Kim, con đều nói đó là luồng điển Ngọc Hoàng Thượng Đế, nhưng trước hết chúng ta phải trở về với cái Ngọc Hoàng Thượng Đế của chúng ta trước và điều quan trọng là làm cho Ngọc Hoàng Thượng Đế trong chúng ta sáng lên kìa. Còn tối ngày cứ lo Cha Kim sáng quá, Cha Tám hay quá, Cha Mùa dở quá và Cha gì gì đó tà quá làm chi? Để nghe nào thanh thì nhào vô, Cha nào trước thì né ra. Ôi! Cha thanh hay trước gì cũng dạy cho chúng ta tiến hóa hơn.

Người ta cho là con nghi Cha, không tin Cha, có lẽ vì con không ôm Cha, không thần thánh hóa Cha, không tôn sùng Cha, nên người ta nghĩ là như vậy. Nhưng họ đâu biết rằng con đang cố gắng trở về với Cha thật sự của chính mình. Cha Tám ơi, con không quan niệm eo hẹp là Cha chỉ mới xuống qua Kim Thân Cha thôi, mà Cha đã xuống từ lâu, ở khắp nơi, ở mọi trạng thái, ở mọi hiện tượng. Nhưng chúng ta may mắn hơn là

Đặc San Vô Vi

được một Kim Thân, có hạnh tốt, thông minh, sáng suốt, tiếp được luồng điện sáng dạy thêm cho chúng ta những Chân Lý siêu diệu sáng suốt. Vậy chớ những Chân Lý của Cha Tám giảng hồi đó tới giờ là đâu? Cũng của Cha vậy. Nhưng sao họ không thấy những lời giảng đó của Cha mà chỉ nghe Kim Thân giảng mới đó là của Cha? Tại vì nghe ông Tám nói đó là Cha thì những lời giảng đó là Cha giảng. Còn nếu ông Tám nói đó là con ma đó, chắc là người ta sẽ cho đó là con ma giảng. Ôi! Người ta quan niệm Cha eo hẹp quá, nhỏ nhoi quá. Người thường niệm Cha nhưng họ hiểu gì về Cha? Họ đang nghĩ Cha là một ông to tát nào đó. Họ đâu biết rằng họ đang sống trong lòng Cha bao nhiêu lâu rồi. Xung quanh họ, Cha đầy đầy mà họ không nhìn ra. Cha đứng đó mà họ không thấy. Để rồi họ réo gọi Cha luôn, để được phù hộ, hộ độ mà không biết Cha ở đâu. Nghe Cha ẩn thì mong sao Cha mau xuất hiện để đánh lễ, để hưởng điển.

Cha Tám ơi, con không nghĩ về Cha như vậy. Con thương mến Cha Kim Thân qua những hạnh tốt của một cô gái và học hỏi những Chân Lý siêu diệu của luồng điện sáng suốt. Con không thấy Cha là một ông Ngọc Hoàng Thượng Đế to tổ bố ngồi đó uy nghi, khe khắt, hù dọa, hứa hẹn, mà cha là những cái gì mật thiết, nhất xung quanh con. Con nên tận dụng. Cho nên tại sao có khi con kêu ông Tám là Cha, có khi là Thầy, có khi là anh em, có khi là bạn bè, như có cái thư con viết cho cha Tám đó? Mà ỳ ỳ, tao tao, nhưng sao con khoan khoái lạ thường.

Con thấy Cha Tám gần gũi với con hơn, thương yêu con hơn. Nhưng một người khác đọc là thư đó, họ nghĩ gì về con? Họ cho là ngã mạn nữa chăng? Không sao, nghĩ gì về con cũng được. M/M vẫn là M/M. Con không tin Cha, con không theo Cha. Họ nghĩ như vậy. Nhưng dù ở nơi nào, lúc nào, con cũng có Cha trong con. Cha là một cái gì nhỏ nhoi nhất, mà cũng là to lớn nhất. Và cái Cha nhỏ nhoi đó hay to lớn đó cũng do con sanh ra : Thiên thượng nhân gian, duy ngã độc tôn mà Cha Tám. Tất cả cái gì cũng do mình sanh ra cả, của con cả. Tư tưởng con sanh ra một ông Ngọc Hoàng, mới có ông Ngọc Hoàng. Tư tưởng con sanh ra ông Phật, mới có ông Phật. tư tưởng con sanh ra con ma, mới có con ma. Thăng Mỹ, thăng Tây đâu có biết Ngọc Hoàng, nó đâu biết Phật. Nó đâu chỉ biết Chúa hay Đức Mẹ vì tư tưởng nó sanh ra Chúa và Mẹ thôi. Cho nên tất cả cảnh vật tư tưởng đều là con của con hết, vì nó sanh ra.

Trời ơi, lại những tư tưởng, mà nói ra, người ta lại cho là cao ngạo, ngã mạn nữa. Nhưng mà không sao, tất cả đều trong Sanh, Trụ, Hoại, Diệt. Hôm nay con ra một lý này, nhưng ngày mai nó lại diệt và sanh ra lý khác nữa, một nó diệt. Sanh diệt, sanh diệt mãi trong càn khôn vũ trụ. Và đôi khi con quá mệt mỏi với những tư tưởng của con, nhưng rồi con cũng biết: mệt rồi khỏe. Sanh diệt mà. Như con viết những dòng chữ này đây đến Cha, khi Cha đọc nó thì có lẽ con nghĩ khác rồi. Con biết Cha bận lắm, đừng

Đặc San Vô Vi

trả lời con cũng được. Con không muốn viết cho Cha, nhưng sao con cứ phải viết. Viết cho Cha xong, con được nhẹ nhàng tư tưởng Cha à. Vì có Cha thông cảm với con thôi. Mọi người, trời ơi, con khó nói mọi người nghe quá. Có lẽ tư tưởng con khùng, Cha nói xa thằng T., khùng mò không ra. Ra chữ Cha. Nhưng mà rồi nó kẹt lại và lại thông và lại kẹt.

Con mệt mỗi ghê, nhưng đó cũng là để cho con tiến hóa. Những cái thông hay cái kẹt đều là giả tạm, là tà luân, vì nó còn nằm trong sanh diệt. Bao giờ hết sanh diệt đây Cha? Chắc lúc đó là lúc trở về hư không. Hư không xa xôi quá Cha ơi. Đôi khi mỗi gótt chân, con lại chậm bước. Con không ham hố cái gì trên thế gian này đâu Cha ơi. Nhưng bước lên, sao con lại bước không nổi nữa. Nghiệp con quá nặng, trĩu kéo con mãi trong cái chốn trầm luân này. Con không tu chỉ để cho Cha chấm điểm, như không ăn chay để được Long Hoa, không phải đi làm công quả này kia kia nợ để hưởng thời Thượng Ngươn Thánh Đức. Con không cần hù, không cần dọa, không cần khen. Nhưng không sao, có những người cần phải hù họ mới tu Cha Tám à. Cần phải dọa họ mới sợ. Trước con còn phân biệt cái lý và tapis con vẫn làm chân người ta rướm máu. Nhưng bây giờ con đang tập làm tapis êm dịu hơn nữa, êm ái hơn nữa, nâng niu những bàn chân dẫm lên, cho họ thấy rằng những Chân lý đó đều đúng. Đúng tất cả, không có gì sai hết, phải không Cha Tám? Tất cả Chân lý từ trước tới thanh đều đúng ở mọi tầng giới đó.

Cho nên từ trước tới giờ, Cha Tám cũng đã dạy con một Chân lý. Đó là: Tất cả đều đúng. Những tư tưởng ô trược, xấu xa của con, đến hỏi Cha Tám, Cha đều nói đúng. Phải rồi, tất cả đều đúng. Ông đó ông cứu người, đúng lắm. Nhưng ông kia ông giết người, cũng đúng luôn, Chân Lý luôn. Cha Tám ơi, hôm nay thương nhớ Cha vô cùng, thấy tình thương Cha qua những người xung quanh con, thấy Cha nhỏ nhoi như cọng cỏ, hạt cát, Cha nhẹ nhàng như những mây trời vương vương, Cha hùng vĩ như những ngọn núi to lớn, mạnh bạo như luồng gió thổi qua vườn cây phải ngã nghiêng, Cha rực rỡ như ánh nắng vàng chiếu rọi và đẹp xinh như cảnh hoa con đang nhìn. Cha ơi, thương Cha quá. Cha ở khắp nơi, Cha ở mọi tầng giới, ở mọi trạng thái. Cha là những gì nhỏ nhoi nhất mà cao siêu nhất, con nghĩ tới, phải không cha? Thương Cha vô cùng tận. Cha Tám ơi, nhớ Vĩ Kiên kinh khủng. Yêu Vĩ Kiên quá, một tình yêu nhẹ nhàng, bàng bạc trong tâm hồn con. Cha thấy cái mặt Vĩ Kiên có ghét không Cha? Nếu thấy được hào quang Vĩ Kiên, con còn yêu Vĩ Kiên tới bực nào. Cha cho con gửi cái hôn đến Vĩ Kiên.

M/M

Montréal, ngày 27/6/80

Con yêu dấu,

Thư con đề ngày 1/6/80 đã diễn tả tình thương vô tận hướng về Cha Hai Không. Cực tối cũng không, cực sáng rồi cũng không. Rốt cuộc hư không là chánh pháp.

Qua bao nhiêu ngày tháng con được trao đi giữa sự sáng suốt của con và Cha. Chúng ta đã đồng tiến tới một bước, ôm ấp và chung sống với nhau trong giây phút thiêng liêng. Từ tình cảm thương yêu cho đến giây phút xé lẻ, phân tán, trầm trọng trong tâm tư yếu hèn để thực hiện một bài học cho hậu sanh, hoàn tất nhiệm vụ từ đời lần đạo.

Con ơi, con được một phần nào sáng suốt thì con thấy lại càng đau khổ, càng thương yêu cho những bạn đồng hành đang sống trong tâm tư yếu hèn, chưa hội tụ được đầy đủ sự thức giác của chính họ. Con và Cha vẫn đi, vẫn phải đi trong mọi ý thức sâu cạn, bình động, để đóng góp và nâng cao trình độ cho bao nhiêu khía cạnh hướng về chúng ta và cần phải tiến. Một việc làm đầy ý nghĩa và tinh vi của đấng Cha trời đã ban rải cho chúng sanh trong mọi hoàn cảnh, bao gồm mọi trạng thái. Vậy con là gì hử con? Có phải là công cụ của Thượng Đế không? Hai Không là gì? Có phải là của Ngài hay không? Sự nhớ nhung và thương yêu có phải của Ngài hay không? Sự bình thản và vọng động do ai đã tạo? Bài toán này đến bài toán khác, triền miên thay đổi từ cuộc diện bên trong cho đến bên ngoài. Sự sáng suốt tiến hóa của mọi tâm tư do ai đã tạo dựng? Sự uẩn tắt tâm hồn, ai đã gây? Sự giáo dục tinh vi vì Ngài đã thực hiện ngày lẫn đêm, từ thiên đàng cho đến địa ngục? Từ sự hăm dọa cho đến sự thăng hoa, luôn luôn sống động trong trung tâm sinh lực của muôn loài vạn vật, hòa cảm với sự sáng suốt đời đời không phai.

Cha đã đưa Vĩ Kiên sống với con, ngay ở trong con và ngoài con, đã thúc đẩy con sống với tâm tư vĩ đại kiên cố. Con thích xem vòm trời xanh, con thích đám mây trắng tựa tan theo định luật. Con thích sự hùng vĩ hóa sanh của Tạo hóa, con thích tiếng kêu của con mèo, con thích sự êm dịu khi con vuốt ve thân nó. Con thích trôi dạt những bản nhạc hùng vĩ đầy tình cảm. Con thích nụ cười bất diệt của nhân sinh. Con thích sự reo mừng của những đóa hoa đua nhau đón mừng con giữa lúc bình minh. Con thích sống như đóa hoa sen bình thản. Con thích khóc trong mọi khía cạnh thương yêu. Con thích cười trong sự thử thách. Đó là biểu hiệu sự sống của Vĩ Kiên với con và không bao giờ xa con. Con ghét nó là con ghét con. Con yêu nó là con yêu con. Con càng yêu nó thì con sẽ tiến tới phong cảnh hùng vĩ và thông cảm với đấng Tạo hóa. Từ cái không thích đi tới thích mọi trạng thái, và sống với mọi trạng thái, nhiên hậu mới trở về nguồn cội vĩ đại và kiên cố. Hồn của con đang ngự trong tạng tim, trung tâm sinh lực của ngũ tạng,

Đặc San Vô Vi

chịu trách nhiệm và quản lý từ bộ đầu đến dưới đầu ngón chân. Có phải là Thượng Đế của tiểu vũ trụ không?

Thương yêu con và chúc con vui tiến.

Cha của con

L.S.H.

Vé Số

Mỗi người một số rõ ràng,
Vui trong tham-dục bàng hoàng nội tâm.
Lý Trời siêu diệu thậm thâm,
Bình tâm học hỏi tái tâm Chơn Như.
Vô sanh ướm nở nụ cười,
Trời ban tình đẹp người người dựng xây.
Dù cho thế sự đổi thay,
Trì tâm niệm Phật dịp may vẫn còn.
Tâm linh sẵn có đường mòn,
Sửa mình tiến hóa chẳng còn si mê.
Cảm thông nguyên-lý muôn bề,
Sống còn bê trễ lại chê tình Trời.
Tu tâm sửa tánh hợp thời,
Quý yêu muôn loại tự rời tham sân.
Chiều sâu tâm đạo tiến lần,
Quân bình tự thức ân cần dựng xây.
Xa xưa cho đến ngày nay,
Chịu tu tự cứu đổi thay thế tình.
Luận đi xét lại cả mình,
Tình trời cao quý đẹp xinh hơn người.

Đặc San Vô Vi

*Lời vàng quý ngọc rưới tươi,
Giúp con tiến hóa nụ cười quang khai.
Thâm dâm chẳng tiến khổ hoài,
Trì tâm tu luyện lập đài thanh cao.
Vạn linh chung sống muôn màu,
Cùng chung phát triển, cùng tàu sửa tu.
Vía hồn thanh nhẹ ngao du,
Cảm thông thắng-cảnh, tự tu đạt thành.
Thực hành khai triển tiến hành,
Dày công tu luyện các ngành đạt thông.
Nằm trong định-luật hóa-công,
Sanh trụ hoại diệt nổi vòng cảm giao.
Tu hành kẻ trước người sau,
Chung nhau học hỏi, kết tàu dựng xây.
Sống đời, hoàn cảnh là thầy,
Nay đây mai đó, vui vầy cảm giao.
Thực-hành phát-triển đổi trao,
Quy về một mối, trước sau dung hòa.
Chúc con tiến hóa thật thà,
Tu tâm sửa tánh chan hòa tình thương.*

21-11-1997

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thư Đức Thầy Truyền Đạt Về Phương Pháp Công Phu

THƯ CỦA ĐỨC THẦY

V/D: Chuẩn cho phần Nguyên của những bạn mới tập thiền Vô Vi trong sáu tháng đầu.

Để giản dị hóa giúp các bạn mới tìm hiểu Vô Vi và muốn tập thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp do tôi hướng dẫn, kể từ nay tôi chuẩn cho các bạn mới tập thiền Vô Vi trong 6 tháng đầu, ở phần niệm có thể dùng ý niệm 6 chữ “Nam Mô A Di Đà Phật” trên sáu luân xa, còn riêng hai câu nguyện Quan Thế Âm và Long Hoa Giáo Chủ có thể dành cho người tập thiền bắt đầu nguyện sau sáu tháng thực hành.. Những phần khác trong video do tôi thực hiện như Soi Hồn-Xã thiền-Chiếu minh không thay đổi.

Riêng các bạn đã hành thiền Vô Vi từ 6 tháng trở lên không có gì thay đổi.

Việc chuẩn cho giản dị này nhằm mục đích giúp các bạn mới bắt đầu tập thiền có cơ hội tham gia tìm hiểu về pháp thiền Vô Vi, một pháp thiền đem lại lợi ích cho sức khỏe và sự trong sáng của tâm hồn.

PLVVKHHBPP là một pháp thiền thích ứng với mọi người, không phân biệt tôn giáo, tín ngưỡng hay dân tộc.

Chúc các bạn thực hành tốt và đạt được nhiều kết quả.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng
Vĩ Kiên,

Hawaii ngày 5 tháng 5 năm 2003

Nguyễn Văn Thư Đức Thầy Trả Lời Về Bản Kiểm Phương Pháp Công Phu

Hello Minh,

Thầy trả lời Minh với những highlight màu đỏ như sau:

Kính Thưa Thầy

Con có vài điều thắc mắc trong phương pháp công phu cần sự minh giải của Thầy trước khi con viết phương cách kiểm soát phương pháp công phu cho ban Tu Học :

1) Về SOI HỒN: - Trước 1990, thì trong pháp SOI HỒN có:

- ý tập trung ba báu linh tinh khí thần, nhìn thẳng từ trung tâm chân mày nhìn ra đằng trước: đúng

- tập trung ý trên đỉnh đầu : không cần

Các sách và DVD Thầy sau 1990 không nhắc đến, vậy con nên bỏ hay không?

Con nên theo DVD của Thầy đã hướng dẫn mà làm, để tránh mọi hiểu lầm khác có thể xảy ra.

2) Thở pháp luân thường chuyên, khi thở ra có nghĩ thở ra bằng đỉnh đầu không?

Không nghĩ thở bằng đỉnh đầu!!. Khi thở ra, tự động xẹp bụng là đúng.

3) Thở pháp luân thường chuyên, khi hít vào có chia hơi làm 3 phần không? 1/3 cho bụng, 1/3 cho ngực, 1/3 cho đầu (Khi hít vô khoảng 1/3 hơi đầy bụng, vẫn giữ bụng căng, hít tiếp lên ngực 1/3 hơi và hít 1/3 hơi cuối tung lên bộ đầu.)

Khi hít vào mà nghĩ như vậy là không đúng. Khi hít vào, ý ra lệnh: “đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu” là đúng.

4) Khi thiên định có thả lỏng, đỡ ngủ phần dưới mũi không? (Đỡ ngủ phần từ sống mũi trở xuống.) Video Thiên không có chỉ như vậy.

Con xin cảm ơn Thầy,

Tu Hiền

BẢN HƯỚNG DẪN KIỂM SOÁT CÔNG PHU THIỀN THEO PHÁP LÝ VÔ-VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

NGUYÊN TẮC :

Khi hướng dẫn kiểm soát công phu thiền, nên hỏi hành giả hành như thế nào và nghĩ gì trong đầu trong lúc hành thiền, để mình dễ kiểm soát hơn. Để tránh trường hợp sửa pháp trong tư tưởng. Ví dụ : Khi là Pháp Luân Chiếu Minh, có người nghĩ rằng khi hít vô, nghĩ rồn rút vô và thở ra nghĩ rồn tung ra... Trường hợp này, nếu người kiểm soát thiền không kêu họ nói ra, thì mình không thể nào nhận thấy là họ đang dẫn ý sai. Trường hợp họ nói thiếu thì mình phải đặt câu hỏi xem họ nói có đúng không. Sau đó mới hướng dẫn họ cách hành thiền cho đúng hơn, Nếu hành giả có phản ứng lạ trong lúc công phu thì mình phải đặt câu hỏi kỹ hơn về cách hành thiền và quá khứ của họ. Nhất là hỏi họ có hành pháp thiền gì khác trước khi hành pháp hay song song với pháp Vô Vi.

1. Cách Ngồi

	Cách ngồi	Phương pháp	Nên lưu ý
1.1	Mỗi đêm thiền vào giờ nào ?	Buổi thiền chánh phải trong giờ Tý, từ 23 giờ đến 1 giờ sáng.	
1.2	Ngồi trên gì ? Có lót gì dưới chân không ?	Ngồi trên gôì cao hơn một chút giúp giữ xương sống thẳng dễ hơn. Dưới chân có lót mền, thảm hoặc gôì mỏng hơn gôì ngồi.	Không nên ngồi thẳng trên mặt đất.
1.3	Ngồi quay mặt về hướng nào ?	Ngồi quay mặt về hướng Nam.	
1.4	Chân xếp theo cách nào ?	Chân xếp bằng theo kiểu bán già, hay kiết già hay třeo qua nếu không xếp được. Có thể ngồi trên ghế nếu không xếp chân được.	Nếu ngồi trên ghế thì ngồi thẳng, không dựa lưng vào thành ghế và hai bàn chân cách mặt đất thí dụ để trên một tấm thảm.
1.5	Kiểm soát xương sống	Phải luôn luôn tự kiểm soát xương sống (lưng) giữ thẳng trong suốt thời gian ngồi công phu.	Coi chừng bị khòm lưng hay đầu gục xuống đất khi ngồi thiền lâu. Lưng thẳng không có nghĩa là uốn ngực ra phía trước.
1.6	Kiểm soát đầu	Đầu giữ thẳng, Rút cằm vô một chút xíu để đầu và xương sống thẳng một đường.	Không cúi xuống quá, không ngược lên cao quá. Coi chừng đầu gục khi ngồi thiền lâu. Quên tự kiểm soát ngồi lâu để bị cúi đầu.
1.7	Co lưỡi, răng kề răng, ngậm miệng,	Răng kề răng.	Không phải cắn răng mạnh.
1.8	Nhắm mắt, nhìn thẳng trước mặt	Mắt nhắm lại, trong ý nhìn thẳng từ giữa hai chơn mày tới phía trước, chớ không phải châu 2 con mắt vào trung tâm chơn mày như lé.	Không nhìn và để ý bên trái hoặc bên phải.
1.9	Ý tập trung trên đỉnh đầu	Đỉnh đầu là giao điểm của đường từ sống mũi qua gáy với đường nối hai vành tai	

2. Niệm

	Niệm	Phương pháp	Nên lưu ý
2.1	Chấp tay	2 tay chấp vào nhau để trước ngực, chia lên Trời. Định tâm cho phẳng lặng.	Không chia phía trước.
2.2	Ý niệm trên đỉnh đầu	<p><i>(Nhiều BĐ niệm không đúng vì có thay đổi trong quá khứ).</i> Thăm niệm nhưng trong lúc kiểm soát phải nói lớn tiếng để mình kiểm soát.</p> <p>“Nam Mô A Di Đà Phật” (3 lần)</p> <p>“Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quán Thế Âm Bồ Tát Nam Mô Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc chứng minh cho đệ tử : xxxxx (Tên Họ) tu hành đắc đạo” (2 lần)</p> <p>“ Con nguyện Quy y Phật, Quy y Pháp, Quy y Tăng Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình »</p> <p>Nhắc lại : Về nhà phải thăm niệm.</p>	<p><u>Các bạn đạo trong 6 tháng đầu chỉ cần niệm 6 chữ "Nam Mô A Di Đà Phật" trên 6 Luân Xa.</u> Sau khi niệm xong có thể làm pháp Soi Hồn. Hai câu niệm Quán Thế Âm và Long Hoa Giáo Chủ bắt đầu nguyện sau 6 tháng thực hành. Các bạn thiền trong sáu tháng đầu, cần hiểu rõ ý nghĩa của Lục Tự Di Đà, tập niệm thầm trên sáu luân xa. Trong sáu tháng, chỉ niệm Lục Tự Di Đà trên sáu luân xa như sự hướng dẫn chỉ thiền của Đức Thầy trong DVD/video Thiền Thực Hành.</p> <p>Nhớ niệm « ... Quán Thế Âm ... » chứ không phải « ... Quan Thế Âm... ».</p>
2.3	Xá	Xá 3 cái, lưng, đầu vẫn giữ thẳng.	Không cúi đầu.

3. Soi Hồn

	Soi Hồn	Phương pháp	Nên lưu ý
3.1	Kiểm soát cách để tay	<p>Giơ 2 tay ngang vai. Dùng 2 ngón tay cái bịt kín 2 lỗ tai trước.</p> <p>Dùng đầu 2 ngón tay giữa chặn nhẹ lên vành khớp xương khoeo mắt cho 2 mí mắt nhắm kín lại.</p> <p>Dùng 2 ngón tay trở chặn nhẹ trên mí tóc chỗ màng tang. Ngón áp út và ngón út co lại vào lòng bàn tay.</p>	<p>Cúi chỗ không ra phía trước hoặc phía sau. Bịt kín nhưng không quá mạnh. Không đè mạnh (<i>luôn luôn tự kiểm</i>). Không đè trên con mắt. Không đè mạnh (<i>luôn luôn tự kiểm</i>).</p>
3.2	Ý tưởng	<p>Nói trong ý “tập trung ba báu linh tinh khí thần” từ điểm trung tâm giữa hai chân mày nhìn thẳng tới trước, hơi thở bình thường. Cùng lúc lắng nghe điện chạy trên đỉnh đầu.</p>	<p>Không nhìn và để ý bên trái hoặc bên phải. Không phải châu 2 con mắt vào trung tâm chân mày như lé. Không nên quên nhìn từ trung tâm giữa 2 chân mày thẳng tới trước trong suốt thời gian soi hồn, vì lúc đầu nhớ nhưng làm lâu hay quên.</p>
3.3	Thời gian	Từ 5 đến 15 phút.	<p>Không nên làm quá 15 phút dù cho cảm thấy nhẹ (<i>có BD làm gần cả giờ vì thấy diễn rút, hậu quả không tốt</i>).</p>
3.4	Hơi thở	Thở bình thường, lưng vẫn thẳng.	
3.5	Hết Soi Hồn	Đỡ 2 tay nhẹ nhàng xuống, để 2 bàn tay trên đùi, 2 tay cặp theo hông.	

4. Pháp Luân Thường Chuyển

	Pháp Luân Thường Chuyển	Phương pháp	Nên lưu ý
	Cách ngồi	Co lưng, răng kê răng, ngậm miệng, ý nhìn từ giữa hai chân mày thẳng tới trước để 2 bàn tay trên đùi, 2 tay cặp theo hông.	
4.1	Trước khi bắt đầu	Hóp bụng vào cho sạch hơi	
4.2	Ra lệnh	Dùng ý thầm ra lệnh : « Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu » mỗi khi hít hơi vào.	
4.3	Hít hơi vô	Khi bụng xẹp hết, liền hít hơi vào và phình bụng ra từ từ hít vô, ngay trong lúc bắt đầu hít vào ý liền ra lệnh : "đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu" - vừa hít vào nhẹ nhàng. Khi bụng xẹp hết, liền hít hơi vào và phình bụng ra.	Tuyệt đối không được nén hơi, dẫn hơi. Làm theo khả năng của mình chứ không theo sức người khác. Khi đầy rún thì bụng phình ra, chỉ lúc bắt đầu thở ra bụng mới từ từ xẹp xuống.
4.4	Thở ra	Khi không còn hít vào được nữa, liền từ từ thở hơi ra, xẹp bụng xuống để ép sạch hơi đáy cặn. Khi thở ra hết cặn hơi, phải bắt đầu hít vô lại. Hơi thở cần tròn đầy, không đứt đoạn.	Thở ra phải thở xẹp hết. Coi chừng nín thở mà không hay. Coi chừng nhiều người cố gắng ép sát, và hơi bị đứt đoạn mà không biết.
4.5	Bao nhiêu hơi thở ?	Từ 6 đến 12 hơi là đủ.	

5. Thiền Định

	Thiền Định	Phương pháp	Nên lưu ý
5.1	Cách ngồi	Vấn nhắm mắt, lưng vẫn giữ thẳng. Tâm phẳng lặng. Hơi thở bình thường.	
5.2	Ý tưởng	Tập trung trí ý trên đỉnh đầu, ý thâm niệm « Xuất Hồn lên đánh lễ Phật ». Chỉ chú tâm lên xoáy óc một chút thôi rồi sau đó nhìn thẳng từ trung tâm hai chân mày lâu chừng nào tốt chừng tốt chừng ấy. Ý chí thả lỏng, tâm phẳng lặng và ý đỡ ngủ.	
5.3	Thời gian	Ngồi càng lâu càng tốt	
5.4		Khi tâm ý động loạn có thể niệm Phật cho lắng dịu.	Nếu không động loạn, không nên niệm vì khó nhập định. Ngồi yên không cục cựa. Ngửa không được gối.

6. Xả Thiền

	Xả Thiền	Phương pháp	Nên lưu ý
6.1	Hồi điển	Lấy 2 bàn tay vuốt mặt tiếp tục vuốt lên đầu rồi xuống tai. Dùng ngón tay cái và ngón tay giữa kéo chần nhẹ 2 trái tai. Vuốt thêm 2 lần như vậy. Tổng cộng 3 lần, Làm như vậy để hồi điển về bản thể.	
6.2	Xả thiền	Tiếp tục như video	

7. Pháp Luân Chiếu Minh

	Pháp Luân Chiếu Minh	Phương pháp	Nên lưu ý
7.1	Nằm trên giường	Hai tay giang ra, không đụng vào mình. Hai chân giang ra một chút. Co lưỡi, răng kè răng, ngậm miệng, nhắm mắt. Trong ý nhìn thẳng giữa hai chơn mày tới phía trước, rồi tập trung chú ý tới cái rún Thả lỏng, quên tay quên chân.	Trong khi tập pháp này lúc nào cũng chú ý đến cái rún. Hơi thở phải từ từ, nếu quá nhanh sẽ kém hiệu quả, nếu quá chậm thì dễ ngủ quên. Hơi thở phải nhịp nhàng, linh động
7.2	Khởi đầu thở	Xẹp sát bụng xuống, thở ra hết.	
7.3	Hít vô, thở ra	Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Tiếp tục hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 2. Làm cho tới 12.	Không hít lên ngực. Không dồn hơi phần bụng dưới rún.
7.4		Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Thở cho tới 11	Không dùng ngón tay đếm khi thở. Không lằn chuỗi để đếm.
7.5		Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Thở cho tới 10	
7.6		Cứ như vậy xuống tới 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1	

Vấn Đạo

BTC: Kính thưa Thầy, Niệm Phật và Pháp Luân Thường Chuyển làm nhiều lần trong ngày thì tốt, vậy Soi Hồn có thể làm được bao nhiêu lần tối đa trong ngày?

Thầy: Như tôi đã thực hiện và báo cáo cho các bạn là: Sớm, Trưa, Tối, một ngày chúng ta Soi Hồn được 3 lần để chi? Bởi cơ thể chúng ta là chất tinh nó luân chuyển, chạy trong cơ thể chúng ta khắp các giới. Mà chúng ta tập trung được chất tinh hướng lên trung tim bộ đầu và tiến lên tinh ba của cả Càn Khôn Vũ Trụ, thì chúng ta sẽ tạo được một phần Hồn tốt tươi, ra vô trong thể xác chúng ta được.

BTC: Làm sao biết mình thở đúng? Cần điều kiện gì?

Thầy: Pháp Luân Thường Chuyển là phải hít đầy rún. Ban đầu, nhiều người hơi yếu, hít đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, thì trong đó cái nguyên khí nó mới mở đúng chiều, phát triển từ cơ tạng tới khối óc. Chúng ta phải để ý là đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, tới hết thở được, hết hít được, thì nó mới bùng sáng ở bên trong được! Mà những người mà tu liên tục nhiều năm, nhiều tháng, thì hơi thở của họ, ý họ vừa tưởng là nó chuyển chạy, thì hơi thở của họ cũng như là hít vậy. Cũng đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, mà tới lúc đó là chúng ta mới thấy cái hơi là nó sáng như đèn néon vậy đó! Thấy hơi rõ ràng, thấy hơi sáng rõ ràng. Hít vô là nó phải sáng, thì mới kêu bằng huệ tâm khai. Trung tim bộ đầu chúng ta sẽ phát sáng và hiểu được nhiều và sửa được nhiều chuyện trong tâm thức của chúng ta, từ lạc hậu đi tới văn minh tốt đẹp. Cái Pháp Luân Thường Chuyển là quan trọng nhất của những người tu Vô Vi.

BTC: Kính thưa Thầy, tại sao gọi là vô sinh?

Thầy: Vô sinh là hiệp nhất cùng Trời Đất, thì nó sống mãi, nó không có bị diệt kêu bằng vô sinh. Nó phải hiệp khí cùng Trời Đất, nó ở trong cái chỗ đó là kêu bằng vô sinh. Mà chúng ta làm Pháp Luân Thường Chuyển, càng làm nhiều thì nó hiệp khí

Đặc San Vô Vi

cùng Trời Đất. Khi mà các bạn hít: đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, thì nó chạy một vòng đó, rồi nó chuyển đi lên, thì lúc đó các bạn nhắm mắt, các bạn thấy các bạn xuất ra, nhờ cái trốn đó mà tiến hoá tới. Càng tu càng tiến tới hiệp nhứt cùng Trời Đất rồi là vô sinh, bất diệt, muốn đi đâu là đi, tưởng là phải có. Như tôi muốn uống ly nước, ly nước chạy tới cho tôi, khỏi mất công đi kiếm ly nước mà. Cho nên nền tảng văn minh của xứ Mỹ, xứ Pháp tương lai cũng vậy. Họ đã chế robot. Muốn uống ly café, robot chế đem tới uống. Bây giờ vật chất mà còn tiến tới đó, thì trên cõi Bồng Lai của chúng ta cũng vậy. Muốn có ly café nó chạy tới, không có sao, thơm ngon tốt đẹp! Cho nên quốc gia siêu thức nó khác ở chỗ đó, mà mọi người đang ao ước. Người Mỹ bây giờ muốn xây dựng lên những căn nhà ở trên không trung, đang luyện tập cuộc sống không cần dưỡng khí và sống chung và tương lai sẽ gởi những căn nhà đó lên trên đó. Là ý muốn con người, ai cũng muốn lên đó. Mà bây giờ chúng ta có cái pháp, có thể thực hành đi tới đó, tại sao chúng ta không thực hành? Chúng ta không có nhiều tiền, không có vật chất nhiều, phải lấy nguyên khí của Trời Đất thực hành và đưa chúng ta tới cái chỗ đó, sung sướng vô cùng!

BTC: Dạ kính thưa Thầy. Thầy có nói rằng “Làm Pháp Luân, thì có thể làm Pháp Luân Thường Chuyển trong lúc đi đứng”, như vậy chúng ta phải hành như thế nào?

Thầy: Chúng ta đã quen hơi thở: đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, thì lúc nào cũng chỉ có thở bụng thôi, không có thở ngực như hồi xưa, tập thể tháo, khác! Lúc nào chúng ta cứ thở bụng thôi, đi đâu chúng ta cứ thở bụng. Vì lúc sơ sanh, không có đưa con nít nào mà không có thở bụng hết! Thì chúng ta muốn trở lại cái bản tánh tự nhiên và hồn nhiên như vậy, chúng ta phải thở bụng. Thở quen rồi, đi đứng ngồi nằm, chúng ta cũng chỉ đi trong cái nhịp thở đó mà thôi!

BTC: Thầy có thường giảng kiến tánh là thành Phật, như vậy tánh ở đây có nghĩa gì?

Thầy: Khi mà chúng ta làm Pháp Luân Thường Chuyển đó, hiệp nhứt huệ tâm khai rồi, mới kiến tánh được, mới thấy sự sai lầm của chính mình và không giẫm chân vào chỗ sai lầm nữa, thì nó mới trọn lành, kêu bằng thành Phật.

BTC: Thiền thì phải Định. Như thế nào mới gọi là Định?

Thầy: Hiệp nhất nguyên khí cùng Trời Đất mới kêu bằng Định, nhờ Pháp Luân Thường Chuyển nó mới tới Định, hiệp khí cùng Trời Đất nó mới Định.

BTC: Tại sao Thiền mãi mà không thấy Định?

Đặc San Vô Vi

Thầy: Tại làm không đúng. Lo việc đời nhiều hơn việc đạo. Việc đạo là chỉ lấy nguyên khí của Trời Đất giải toả tất cả sự phiền muộn sai quấy trong nội tâm, mà chúng ta không chú trọng điều đó và chú trọng chuyện đời, thì nó không bao giờ nó Định được hết! Tiến tới một bước mà lùi 3 bước là vậy! Người đời hay ôm chuyện đời mà quên chuyện đạo!

BTC: Tu cần thực hành Tam công, như vậy Công phu, Công quả, Công Trình tác dụng trên sự phát triển tâm linh như thế nào?

Thầy: Công phu là đêm đêm chúng ta phải tu đúng giờ giấc. Công quả là chúng ta làm đúng cái phương pháp mà chỉ định đó, thì trong này tất cả nó sẽ có kết quả, kêu bằng Công quả. Công trình là từ lúc chúng ta lười biếng, không biết làm cái này, bây giờ chúng ta làm rồi, nó mở từ giai đoạn này, tới giai đoạn kia, giai đoạn nọ, chúng ta phải dần dần làm việc trong thanh tịnh là vậy.

BTC: Khi phục vụ nhiều, có thể Công phu bị suy kém hơn, vậy có nên giảm phần phục vụ để cho quân bình hay không?

Thầy: Công phu chúng ta làm đúng mức, phục vụ không có nhiều bằng Công phu! Phục vụ cái gì ở thế gian không có nhiều bằng Công phu đâu, làm trong giới hạn mấy tiếng đồng hồ của chính chúng ta mà thôi! Làm đâu đó có trật tự, làm nhiều mà không mệt và có trật tự. Không có mệt. Như tôi làm chuyện tính ra mọi người thấy là tôi làm nhiều lắm! Nhưng mà tôi đâu có làm gì đâu? Tôi thấy không có mệt gì hết! Tôi làm như không làm, nói như không nói, như tôi giảng này giờ cả tiếng đồng hồ, người ta thấy tôi mệt lắm! Tôi đâu có mệt đâu?

Cái tôi hiểu, tôi thấy, tôi nói thôi, tôi không có làm gì mệt hết!

BTC: Thế nào gọi là tu bằng trí bằng ý?

Thầy: Tu bằng trí bằng ý, thì phải biết Niệm Phật. Niệm Phật là gom thâu cái chấn động lực trụ hoá để phát triển đi lên, kêu bằng trí ý phát triển đi lên, trở về Không, mới hoà hợp với Không được, hoà hợp với Không nơi Không giới để tiến hoá được.

BTC: Khẩu nghiệp, Thân nghiệp, Ý nghiệp, trong 3 cái nghiệp này, nghiệp nào nặng nhất?

Thầy: Nghiệp nào cũng tạo tội cho chính mình! Khẩu nghiệp, là khi không mình tưởng mình hơn người khác, cứ đề đầu người ta, tạo thành một tập quán xấu, tự gây sự rắc rối trong nội tâm cho chính mình. Ý nghiệp là mình, tôi nhứt định tôi muốn đoạt được cái đó, tôi muốn lấy cái đó, tôi nhứt định phải yêu cô đó mới được, tôi nhứt định phải lấy chàng đó mới được, tức là tạo nghiệp cho chính mình. Tôi trở về Không, tôi không có

Đặc San Vô Vi

yêu ai và tôi không có không chế ai, tôi giúp đỡ mọi người, ý Thiện Lành, nó không có nghiệp. Thân nghiệp là tướng mình mạnh. Tôi đi đánh võ đi, tôi làm xếp sòng đi, tôi mang súng bắn người ta đi, tạo nghiệp cho chính tôi! Tướng tôi mạnh, nhưng mà sức mạnh tôi có là do Đấng Tạo Hoá cho tôi để xây dựng tiến hoá, chứ không phải để đi giết người! Rồi tôi nắm dao, nắm súng, giết người, tạo cho thân nghiệp, rốt cuộc cũng bị tù tội! Ở thế gian không tù tội, nhưng Địa ngục cũng phải bỏ tù!

BTC: Trong 3 cõi Thiên Địa Nhân, cõi nào dễ tiến hoá nhất?

Thầy: Cõi nào có trật tự đều dễ tiến hoá hết! Cũng như con người làm, bây giờ tôi làm con người, thành tâm phục vụ mọi người thì tôi vẫn sống yên, không có gì khổ, không ai ghét, mà không ai tìm cách bỏ tù tôi hết! Cõi nào cũng vậy, cõi nào cũng phải trật tự và thành tâm phục vụ thì không có bị nạn.

BTC: Chia khoá nào giúp người tu Vô Vi giữ được sự đầm ấm trong gia cang?

Thầy: Người tu Vô Vi sẵn hết tài liệu, tìm hiểu mình, chỉ biết mình sai chẳng có ai sai, thì gia đình mới yên ổn được! Thiếu nhin nhục thì gia đình không yên ổn, không thấy sự sai của chính mình, thì gia đình làm sao vui?

BTC: Tại sao có những lúc trong ngày Niệm Phật rất là khó khăn?

Thầy: Tại vì cái óc của mình lo chuyện ngoài nhiều hơn chuyện trong! Cái Niệm Phật là khi đi làm về, phải có một chỗ êm ả ngồi đó Niệm Phật, tưởng tới Trời Phật, tưởng tới Đấng Di Đà chỉ có 6 chữ mà toàn thân phát quang. Chúng ta phải dùng cái ý niệm đó để gây cái chấn động lực thanh nhẹ phát triển luồng điện đi lên, nó hoà hợp với luồng điện Càn Khôn Vũ Trụ thì tâm thân chúng ta sẽ được bảo vệ bằng một thứ điện khí từ bi của chư Phật.

BTC: Sau một thời gian tu, có một số bạn đạo thích ngủ ngò, nhưng khi ngủ ngò, lưng cong, đầu queo, như vậy có tốt hay không?

Thầy: Cho nên Vô Vi không có kêu người ta ngủ ngò một cách mà không phát triển, hoà hợp với nhịp độ của cả Càn Khôn Vũ Trụ, mà cứ ngò không ngay thẳng, bắt buộc ngủ ngò như vậy là không được! Phải làm Pháp Luân Thường Chuyển, cho Nhâm Đốc mạch tương thông. Ngò nhắm mắt là thiếp đi mấy tiếng đồng hồ, thẳng chứ không có méo mó. Ngò mà cứ méo mó, ép xác mà tu như vậy, cũng ngò một cục thôi, chứ không có phát triển về tâm thức được!

BTC: Vợ chồng ở kiếp này là trả nghiệp cho kiếp này hay là tạo nghiệp thêm?

Đặc San Vô Vi

Thầy: Vợ chồng là cái nghiệp duyên ấn định của Thượng Đế để cho có cơ hội sống để học hỏi lẫn nhau mà tiến hoá. Phải nhịn nhục mới hiểu được nhiệm vụ của chính mình đối với chồng thế nào? Chồng phải nhịn nhục mới hiểu được nhiệm vụ của mình đối với vợ thế nào? Thiếu nhịn nhục thì gia cang không bao giờ tốt được!

BTC: Kính thưa Đức Thầy có thể giảng nghĩa thêm về 2 chữ Quán Âm?

Thầy: Quán âm là nhìn để thấy thì mới sửa được. Chúng ta tu đây, đêm đêm chúng ta có niệm Nam Mô Quán Thế Âm Bồ Tát là chúng ta lên tới trung tim bộ đầu rồi. Sáng, chúng ta nhìn lại sự sai lầm của mình, sửa để tu. Quán Âm, sự sáng suốt thấy được sự tối tăm mới sửa tiến được. Chứ không phải chúng ta niệm Quán Âm để kêu bà Quán Âm hợp tác với chúng ta. Không phải như vậy! Bà có Quán Âm, bà mới sửa được người ta mới kêu bằng Quán Âm mà bây giờ chúng ta kêu bà lại giúp chúng ta là sai rồi. Chúng ta phải Quán Âm sửa sự sai lầm của chính mình thì mình mới bừng sáng lên hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ. Thì lúc đó mới kêu bằng Bồ Tát. Xung quanh bao nhiêu sự hỗ trợ giải tiến và giúp đỡ cho chúng ta tiến hóa.

BTC: Kính thưa Đức Thầy có thể giảng nghĩa thêm về 2 chữ Quán Thông?

Thầy: Quán thông là nhìn thấu triệt được. Quán thông thấu triệt là mình nhìn thấy hậu quả của mọi sự việc kêu bằng quán thông. Như tôi uống rượu hại gan, tôi ăn thịt nó kẹt vô, nó hại ruột. Tôi không ăn, tôi hiểu. Tôi phải hiểu rõ ràng cái việc như vậy, kêu bằng quán thông, còn không hiểu là chỉ tự hại thôi!

BTC: Làm sao biết được mình đạt được trực giác?

Thầy: Khi mà chúng ta đạt được trực giác ngay trung tim chơn mảy, thì việc gì vừa đến với chúng ta, cũng như chúng ta ôm trong lòng việc đó, để phân giải rõ rệt, tức là khai triển được trực giác rồi. Thành ra chúng ta, những người tu Vô Vi khai triển được trực giác, không bao giờ tranh chấp với ai, nhưng mà hiểu sự sai lầm của đối phương, chỉ cầu mong đối phương tự giải. Cho nên người tu Vô Vi được nhiều bạn thích nói chuyện với họ, mà nói chuyện rồi lại được tự thức và tự giải. Cái trực giác luồng điện từ trường tốt, nó làm việc trong thanh tịnh, giúp đỡ đối phương. Cho nên chúng ta có cuộc hội, huynh đệ bạc bàn, nói chuyện với nhau và nói chuyện một hồi, nói thẳng đó nói dóc, nhưng mà nó nói dóc sao tôi lại thấy tôi khoẻ. Tôi biết thẳng đó nói dóc mà tôi thấy tôi khoẻ, vì nó có thiên, nó có từ trường, nó nói chuyện, tôi thấy nhẹ, tôi thấy vui và tôi muốn nói chuyện nữa. Vậy đó! Cho nên bạn bè tu, dìu dắt cho nhau trong xây dựng, mà trong đó có luồng

Đặc San Vô Vi

điền từ bi, thanh tịnh độ chung tiến, chung hành trong giây phút chúng ta tưởng tới chư Phật mà nói về đạo thì chúng ta sẽ được cộng hưởng luồng điền thanh nhẹ đó.

BTC: Như vậy trực giác khác với thiên giác như thế nào?

Thầy: Thiên giác là làm thính, ngồi thiền, nhắm mắt, hiểu được cái cõi trên đang tiến hoá tới chỗ nào? Phần Hồn đang đi đâu, đang làm việc gì, đang học được cái gì? Thanh tịnh mà hiểu! Còn trực giác đây là từ trường quân bình xuất phát ra, tận độ quần sanh là vậy!

BTC: Kính thưa Thầy giảng thêm về chữ Vô Quái Ngại?

Thầy: Vô quái ngại là việc làm trong trật tự của chúng ta. Như bây giờ tôi tổ chức Thiền ca, tôi phải dẫn thân tôi giúp đỡ việc này, tôi cứ chăm chú việc này tôi làm thôi, vô quái ngại, không có cái gì mà cản trở tôi được hết! Việc làm tôi như định như vậy là tôi làm như vậy, làm cho xong cái gì tôi hứa, là con người mới trọn nghĩa, trọn tín được, mới dẫn thân vô quái ngại ở chỗ đó, hứa là làm, không bỏ, mới xây dựng được cái Đại Dũng của chính mình ở tương lai.**BTC:** Sau khi chấm dứt các câu Niệm thì thấy điền rút trên bộ đầu, vậy có thể qua nhập định liền hay không, hay là phải làm Pháp Luân Thường Chuyển trước khi qua Thiền Định?

Thầy: Nhập định liền cũng được. Nhập định liền thì mình đi vô trong chỗ siêu thức, cứ nhập định, thấy thoải mái, cứ việc làm, đi tới học thêm, bởi vì khía cạnh nào mình cũng phải học và phải tiến và hưởng, chứ không có thua lỗ đâu! Còn làm Pháp Luân Thường Chuyển thì cơ tạng nó cũng được hưởng, lục căn lục trần nó cũng được hưởng, việc nào cũng tốt hết, không có sao đâu!

BTC: Người Thiền không nên cho máu, có phải như vậy không?

Thầy: Máu là điền trong cơ thể, nhưng mà các bạn bây giờ đi cho máu thét, các bạn mất điền! Con người máu không đầy đủ là thiếu điền trong người.

BTC: Dạ kính thưa Thầy phần vấn đáp sáng hôm nay cũng tạm chấm dứt nơi đây, chúng con xin mời Thầy ban vài lời để bế mạc buổi sáng hôm nay.

Thầy: Hôm nay chúng ta đã hàn huyên nhiều tâm thức, không hiểu nhiều, cũng hiểu ít, trong tâm thức chúng ta được nhẹ nhàng và tôi cũng cảm ơn sự hiện diện của các bạn hôm nay và sự đóng góp của tất cả mọi người để xây dựng cho tâm thức và giải toả những sự thắc mắc trong tâm thức của mọi người. Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn.

Thầy: Sớm mời hỏi ít quá, bây giờ tiếp tục hỏi thêm đi, những sự gì thắc mắc, đừng có cất, bán không có giá đâu, cứ đem ra hỏi! Rồi tiện đây, trên bàn tôi có 2 cuốn. Cái này

Đặc San Vô Vi

là “Nguyên Lý Tận Độ” chính tay tôi viết, để phục vụ bạn đạo khi rảnh rỗi, có gì buồn phiền, đọc thì nó sẽ giải mở ra. Và đây cuốn băng video Thiên ca WASHINGTON D.C. bên Mỹ, mà VMP đã tận tâm đóng góp và chính ông Marriott đã đích thân quay ra một cuốn băng rất đẹp, từ hồi nào giờ, Vô Vi mới có được cuốn băng tốt như vậy! Thì các bạn nên ủng hộ VMP để tiếp tục làm chuyện đem đạo vào đời. Thành thật cảm ơn các bạn.

BTC: Dạ Kính thưa quý đạo hữu. Quý đạo hữu muốn mua băng để phổ biến đạo pháp giúp cho người khác được hưởng thiện ngôn, mang đạo vào đời thì nên mua vì chiều hôm nay chúng tôi sẽ dẹp cái gian hàng băng và sách này.

Thầy: Vừa xem băng, vừa thấy rằng chính chúng ta tu có kết quả, muốn đem lại cho người khác. Cho nên bây giờ có phương tiện khoa học giúp đỡ mọi người, tay truyền tay để xây dựng cho nhau và mọi người sẽ có cơ hội cộng hưởng những lời giảng, những bài hát ca vui để khai tâm, mở trí cho mọi người và mua làm món quà tặng cho bà con cũng tốt.

BTC: Và sau đây, con xin đọc tiếp phần câu hỏi. Tại sao mỗi phần Hồn đều có gốc khác nhau ở bên trên, dù là chiết Hồn từ Thượng Đế?

Thầy: Hồn là một tia sáng, một điểm linh quang, mỗi trình độ khác nhau. Mỗi tầng đều khác nhau, nhưng mà nó cũng toả sáng theo khả năng của nó mà tiến hoá.

BTC: Trở về gốc gác bên trên, rồi sự tiến hoá sẽ đi về đâu nữa?

Thầy: Trở về gốc gác bên trên thì sẽ được có cơ hội hội tụ. Cho nên sức mạnh của Thượng Đế càng ngày càng lớn mạnh, chớ không có yếu! Càng ngày chúng ta càng tu, càng có cơ hội hội tụ tốt, đó là cơ đồ tâm linh tiến hoá của Thượng Đế.

BTC: Thưa Thầy, “Tào Khê” là gì?

Thầy: “Tào Khê” là một luồng điện Từ Bi, chuyên chạy cũng như suối vậy. Cho nên người tu Vô Vi, Thiên, Định, khai mở tâm trí rồi, thao thao bất tuyệt, nói gì cũng nói về đạo, xán lạn trong tâm hồn. Khi muốn nói đạo là không có dứt, trên Đại Bi ban chiếu cứ tuôn chảy như suối, cái đó là suối đạo. “Tào Khê” là suối đạo của phần Hồn. Suối đạo là đem những lời quân bình cho mọi người cộng hưởng.

BTC: Thế nào là “Chủ Kiến”?

Thầy: Bây giờ tôi thấy người ta khổ, tôi muốn cứu người đó, tôi lập cái thế, để giúp đỡ người ta. Dẹp đám này cứu đám kia, đó là “Chủ Kiến”! Còn mình dứt chủ kiến, thì mình thấy mọi sự đều phát triển theo khả năng của chính nó, nhận thức được trăm hoa đua nở,

Đặc San Vô Vi

màu nào sắc nấy rõ ràng, không nên lấy cái màu này chèn ép màu khác, không được. Cái tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất sẵn có mới tiến hoá nhẹ nhàng được! Nếu chúng ta chèn ép, chỉ có giới hạn thôi!

BTC: Kính thưa Thầy. Thầy thường giảng “Tự tiến xuyên”, chữ “Xuyên” ở đây có nghĩa là xuyên qua cái gì?

Thầy: Tự tiến xuyên là khi mà chúng ta trở về điểm giới rồi, là luồng điện chúng ta dễ dàng, có thể thông suốt vượt qua bất cứ tầng số nào cũng được, tùy theo cái khả năng sẵn có của chúng ta mà tiến.

BTC: Kính thưa Thầy. Tại sao Thầy lại dùng chữ “Xuyên”? Xuyên ở đây có nghĩa là xuyên qua cái gì?

Thầy: Xuyên qua là vượt qua những sự trở ngại, xuyên qua bất cứ trở ngại nào. Trở ngại là bóng tối, mà chúng ta tu thanh tịnh tức là ánh sáng, tự nhiên ánh sáng đến là bóng tối phải tan, xuyên qua liền!

BTC: Tại sao tu Vô Vi mà không thể quên mình để cộng tác trong tinh thần phục vụ cho chung mà còn tính toán?

Thầy: Những người đó còn ôm chủ kiến mới tính toán, mà dứt khoát chủ kiến, không có tính toán, cùng chung phục vụ, thì cuối cùng mọi việc sẽ hình thành tốt đẹp.

BTC: Góc của luồng điện trong cơ tạng nằm ở nơi nào?

Thầy: Luồng điện trong cơ tạng hội tụ lên trung tim bộ đầu xuất phát ra, cho nên con người có bao nhiêu tỉ tế bào là vậy, xuất phát tới vô cùng.

BTC: Phục vụ có khai thông được luồng điện trong cơ tạng như hành Thiên không?

Thầy: Phục vụ và hành Thiên, hai cái đó nó tương hỗ cho nhau. Cũng như bây giờ dẫn thân làm là làm, tu là tu, thật tình tu như vậy, thì hai cái nó mới đồng nhứt, phối hợp tiến hoá dễ dãi. Cho nên đời đạo song tu, là phước huệ song tu là vậy, phải dẫn thân thật tình, thật thà, thực hành đúng mức, mới là đúng.

BTC: Làm sao biết được mình được thanh tịnh, vì tất cả đều tùy thuộc ở sự thử thách mạnh hay yếu?

Thầy: Thanh tịnh là trung tim bộ đầu, điện quang chúng ta phát triển dồi dào, hoà hợp với chấn động của cả Càn Khôn Vũ Trụ, thì tất cả các sự động loạn của thế gian chúng ta đem về trung ương, thì tức khắc thanh tịnh liền, giải quyết một cách rất nhanh chóng! Còn nếu mà còn bị kẹt ở trong cơ tạng, thì lý này lẽ nọ nói cho có, nhưng mà làm không được!

Đặc San Vô Vi

BTC: Nghiêm luật gồm có những điều luật gì?

Thầy: Nghiêm luật là một luồng điện sáng của Đại Bi ban chiếu xuống thế gian. Nếu mà chúng ta không có thanh tịnh, không có thanh tịnh, hướng về đó, thì không bao giờ chúng ta có thể tiến lên được! Thanh tịnh bên trên ban chiếu là nghiêm luật, mà nếu chúng ta không có thanh tịnh và thanh sạch, chúng ta không bao giờ có cơ hội hội tụ với luồng điện của Đại Bi mà khai tâm mở trí.

BTC: Theo thứ tự, huệ giác phát triển trước trực giác hay là ngược lại?

Thầy: Thứ tự là chúng ta tu về Pháp Lý Vô Vi khai triển trực giác trước rồi mới đi tới huệ giác. Trực giác mở rồi, mới biết được đường đi tới sự thanh cao của Trời Đất, mà hội tụ triền miên, thấy càng ngày càng rõ rệt hơn, giải tiến trong Từ Bi.

BTC: Thừa Thầy, tuệ giác có khác huệ giác hay không?

Thầy: Tuệ giác: Có trí mới có tuệ, rồi mới hiểu được. Chúng ta dụng trí, phục vụ, xây dựng rồi nó mới thấy có cái thành quả, lúc đó chúng ta mới thấy rõ hơn.

BTC: Như vậy có khác với huệ giác không Thầy? “Tuệ” với “Huệ” có khác nhau không?

Thầy: Trí tuệ.

BTC: Còn “Huệ”?

Thầy: “Huệ” là trong tự nhiên và hồn nhiên, nó phát sáng ra vậy, gọi là huệ. Thấy vậy đó, trong giờ Thiền là tự nhiên thấy vậy đó, là huệ. Còn này trí tuệ, phải dụng trí nó mới đi tới tuệ được, nó mới hiểu được!

BTC: Người thành đạo rất hiếm, nếu một người thành đạo mà chỉ độ được vài ngàn người, thì khi nào thế gian mới tận độ được?

Thầy: Cho nên người thành đạo là người đốc lòng tu cho chính họ và chính họ sửa họ, họ để lại tất cả những thành quả như vậy, thì người kế tiếp bằng lòng học như vậy, cũng sẽ đi tới đích. Còn chuyện độ quần sanh là Thượng Đế, Đấng Toàn Năng đã an bài tất cả, nóng lạnh đủ chuyện để giáo dục mọi người thức tâm, mà tự trở về với phần Hồn, chánh giác.

BTC: Nếu mà pháp Vô Vi là một chánh pháp có thể độ được nhiều người, làm cách nào phổ biến để cho mọi người đồng hưởng?

Thầy: Thì mọi người bằng lòng dẫn thân tận độ, như ngày nay chúng ta đến đây. Chúng ta chung sống, hợp thấy vui, thấy tâm thức thay đổi, thì chúng ta phải dẫn thân muốn làm sao làm lớn rộng cho mọi người, thì trước hết chúng ta phải tu, tu để ảnh hưởng người kế tiếp. Trước kia chúng ta nói chuyện khác, bây giờ chúng ta nói chuyện khác,

Đặc San Vô Vi

lần lần kêu mới ảnh hưởng. Chuyện của Thượng Đế làm cũng vậy, từ từ, chứ không có giải quyết trong ý muốn của con người muốn làm là làm, không thể có cái chuyện đó! Phải từ từ nó hình thành.

BTC: Những chương trình Thiên ca gần đây có nằm trong chương trình của Thượng Đế hay không?

Thầy: Nếu không nằm trong chương trình của Thượng Đế, mà không tiền mà dám mở cái rạp lớn như vậy? Là ông Thượng Đế không có giúp, chúng ta không có làm thành công! Thượng Đế, sức mạnh của Thượng Đế chuyển động trong tâm hồn của mọi người, cho nên có một số người dân thân bất vụ lợi, vô quái ngại, phục vụ cho mọi người kế tiếp cộng hưởng là vậy!

BTC: Ngoài chương trình Thiên ca, Thượng Đế còn có chương trình gì để cứu độ chúng sanh nữa hay không?

Thầy: Thượng Đế là tràng giảng đại hải chương trình để cứu độ quần sanh. Cơm ăn áo mặc cũng là Thượng Đế giúp mà thôi! Không có Thượng Đế không có cơm ăn, không có áo mặc, không có hơi thở. Bao nhiêu đó chúng ta thấy cũng đã nhiều rồi! Còn biết bao nhiêu chuyện Thượng Đế đã và đang làm. Phục vụ tận tình, chung sống hoà bình, dẫn tiến chúng ta, mà chúng ta chỉ phụ Thượng Đế, ngược lại con đường của Thượng Đế đi là vụ lợi cá nhân, quên tất cả mọi người kế tiếp và không chịu khai thác cái tài sản cuối cùng là khối óc, cơ thể của chúng ta hiện tại, là một đại tội! Đại tội là sao? Không thấy đường đi! Có cơ hội mà không chịu khai mở ra, không thấy đường đi là tạo tội chớ làm gì? Tăm tối, đâu có đến đâu được! Tự khai mở dũng mãnh, thăng hoa tiến hoá, thì không có bị lệ thuộc bởi một cái bóng tối nào có thể ám ảnh chúng ta.

BTC: Người tu Thiên, kể chuyện tục tĩu, dù là chuyện vui, có hại không?

Thầy: Nói tới đó mới hiểu rằng khả năng của Thượng Đế là vô cùng. Mọi khía cạnh đều tận độ quần sanh, từ trước cho tới thanh, từ dục động cho tới thanh tịnh, cũng khả năng của Ngài vô cùng, mọi trạng thái là vậy! Chuyện của Thượng Đế là mọi trạng thái, chớ không phải một trạng thái như người đời suy nghĩ!

BTC: Làm cách nào để thăng hoa tư tưởng?

Thầy: Sửa mình, tư tưởng mới thăng hoa! Mà có gì cứ phát triển cái xấu của mình, làm sao thăng hoa được? Phải sửa mình, khép mình, nhịn mà phải chịu nhục, thì mới thăng hoa được! Cũng như vợ chồng chung sống ở trong nhà, mà không nhịn, mà không chịu nhục, thì người vợ đó cũng không được chúng tâm! Người chồng cũng vậy. Có nhịn thì

Đặc San Vô Vi

phải chịu nhục, trong gia đình mới hoà ái tương thân, xây dựng sau cơn động loạn, mới thật sự thương yêu lẫn nhau! Mà cứ tranh chấp hoài, tranh chấp hoài, chỉ có xé lẻ và không có phát triển! Muốn có căn nhà tốt, phải làm cho ấm áp, chớ không nên xé nát chỗ này, chỗ nọ, thì căn nhà làm sao tốt được?

BTC: Sau một thời gian tu Thiền, làm sao chứng minh được mình có điễn?

Thầy: Sau một thời gian tu Thiền, có thể chứng minh mình có điễn. Điễn là chỗ nào? Ngay trung tim bộ đầu rút, mà mọi sự thanh nhẹ, khi chúng ta nhắm mắt là nó êm ả và nhắm mắt trước kia chúng ta nhắm mắt thấy trong tối tăm, mà không có chiều sâu! Ngày nay chúng ta nhắm mắt đã có chiều sâu và bộ đầu rút thanh nhẹ và chúng ta nghe những lời giảng minh triết bất cứ từ đâu đến, chúng ta đều hiểu và hành được. Mới thấy chúng ta là người có điễn. Chỉ có điễn mới liên hệ nhanh như vậy được! Còn lấy lý đời, không bao giờ liên hệ được chơn lý!

BTC: Luồng điễn của Thầy giảng trực tiếp có khác luồng điễn của Thầy giảng trong băng và video hay không?

Thầy: Băng video, mà có thật sự hành, nghe cũng rút vậy, nhưng mà giảng trực tiếp, thì cái từ trường sẽ làm việc phối hợp với thanh tịnh, mà làm việc trong nội tâm của mọi người. Cho nên trực diện như thế này là rất quý! Cho nên người tu Vô Vi nói chuyện với người chưa tu, nói nhiều không có sao, nói một triệu lần, cũng nói bao nhiêu công chuyện đó, rồi từ từ nó vô trong tâm của người chưa tu hồi nào không hay, thì mới chứng minh thanh tịnh đã làm việc. Cho nên người tu Vô Vi mà được mở một chút hay nói nhiều, giảng đầu này đầu kia đầu nọ. nhưng mà cái người được nghe đó, tương lai họ thấy nhẹ, bàn đầu họ chóng, sau rồi họ thấy nhẹ. Đó mới thấy Thượng Đế làm việc, chư Phật làm việc, là kê bằng thanh tịnh làm việc. Chớ nhiều người ở đời nghe nói ông Tám giảng hay quá, lấy băng về nghe coi thử sao, lấy video coi, coi thét rồi về Thiền, Thiền thấy. Tôi gần với ông Tám quá! Mà bây giờ tôi thanh nhẹ, tôi vui, tôi quyết tâm tự sửa, tự tiến, mà phát đại nguyện như vậy. Đó là chứng minh thanh tịnh đã làm việc với người, phải cố gắng đi, không nên bỏ lỡ cơ hội uổng lắm!

BTC: Kính thưa Thầy. Làm sao hoà tan trong khổ, mà không cảm thấy khổ?

Thầy: Nếu dán thân trong trật tự đâu có khổ đâu? Bây giờ tôi đang nói đây, nhiều người nhìn thấy tôi khổ, còn cái ông quay phim kia, nó thấy ông khổ quá! Ông thấy ông có trật tự, ông vui bởi vì ông yêu cái nghề của ông. Ông sống trong trật tự của ông và ông đem lại trật tự cho mọi người. Ông cảm thấy vui làm sao ông khổ, mà người đời thấy ông

Đặc San Vô Vi

khổ! Khổ là người ta thấy, mà chúng ta dần thân trong khổ, chúng ta làm việc có trật tự không bao giờ khổ! Ở nhà lá, mà biết thi thơ, biết được cái cảnh chúng ta là một bài thơ, một bức tranh Trời, thì vui biết là bao nhiêu! Không biết lấy chính mình, thì thấy khổ mà thôi, còn biết lấy chính mình đâu có khổ! Chúng ta được sống trong cảnh trật tự và chúng ta nhìn hình ảnh những người đau khổ ở Việt Nam, bơ vơ, ngày nắng, tối lạnh, không ai giúp đỡ. Những cái cảnh đó chúng ta cho là khổ! Nhưng mà họ vẫn sống tới năm này, tới năm kia và ở đồng quê chúng ta, nhiều đứa bé cũng khổ, dòm thấy khổ trần truồng, chạy chơi cả ngày, mà nó khoẻ mạnh. Quen hay là không, sống hoà với cái giới đó hay là không? Cho nên phải nhịn nhục, chúng ta ở chỗ nào cũng sống được. Trên núi cũng sống được, dưới biển cũng sống được, mà thanh nhẹ lên Trời thì chúng ta cũng sống được. Chịu nhịn nhục, chịu học hỏi, là chỉ có sống được mà thôi! Những người Việt Nam, từ xứ Việt Nam ra đây, đâu có biết lái xe, hồi trước đi trồng rau. Mấy bà trồng rau chút chút chơi vậy thôi, nhưng mà ra đây cũng lái xe, cũng phục vụ, cũng làm chuyện đủ thứ. Bởi vì cái óc chúng ta là vô cùng, đặt tới chỗ nào phát triển chỗ đó! Mà chúng ta tu thanh tịnh, thì mang cái óc này đi chỗ nào cũng có cuộc sống bình an, không sao hết!

Dần thân phục vụ, mà nhớ Trời mà hành sự là vậy, càng ngày càng tốt! Có Trời có Đất mới có chúng ta, sự hình thành của chúng ta không phải đơn giản cha và mẹ thôi! Không có Trời Đất kết hợp hình thành, chúng ta đâu có hình, mặt mày duyên dáng, mắt, tai, họng rõ rệt như vậy? Trong trật tự của cả Càn Khôn Vũ Trụ đã thu gọn lại, chớ không phải một người nào ở thế gian chế! Sự duyên dáng đó là tranh Trời, chớ không phải con người thế gian có thể chế tạo được? Cho nên hiểu được chính mình, thì vui bất cứ ở tình cảnh nào. Tình cảnh nào cũng là một đường lối phát triển cho tâm linh tiến hoá. Các bạn thấy ở vườn hoa, mỗi thứ hoa đủ mỗi màu, cái màu sắc tại sao nó khác nhau? Bông cúc màu khác, bông hường là màu khác? Phải hiểu rằng điện năng lên và xuống nó tạo thành cái màu như vậy, kết hợp thành cái màu như vậy. Trăm hoa đua nở, có nơi trữ lưu. Chớ ở thế gian nhiều khi cất hết, bông cúc họ phơi khô nấu nước uống, mà còn bông cúc hoài. Có chỗ trữ lưu, là điện năng Càn Khôn Vũ Trụ có, không có bao giờ diệt được hết! Mà chúng ta hướng về điện năng tu học, tiến hoá đi lên. Cảnh trên đó tới chỉ có mê thôi, vui, đẹp, trật tự, trăm hoa đua nở, có Tiên ứng hầu, chớ không phải chuyện tầm thường! Cho nên có nhiều người có hồn thơ, họ nhìn cây hoa, họ ra một bài thơ, thẩm thía vô cùng! Là do điện, cái điện thanh tịnh của họ có, họ mới tác thơ được. Người tu Vô Vi càng tu

Đặc San Vô Vi

càng thanh tịnh, tác thơ càng hay. Hồn thơ càng ngày càng dồi dào và hoà hợp với Càn Khôn Vũ Trụ để dẫn giải tâm linh. Bé 8 đã làm hàng tuần cho mọi người!

BTC: Thưa Thầy, thường khi con ngồi Thiền, sau khi Thiền khoảng 45 phút thì đầu cảm thấy nóng bỏng và óc muốn nổ tung, làm con bắt đầu phải ngưng Thiền và sau đó ngủ không được nữa. Làm cách nào để tránh cái sự khó khăn đó?

Thầy: Cái nóng đó là do cái gan. Trường hợp đó, chúng ta phải nằm xuống, rồi uống một ly nước chanh, hay làm Chiêu Minh giải nó ra, chớ không có gì hết! Nóng là từ trong gan xông lên mà thôi, uống nước chanh thì nó sẽ hạ xuống, rồi làm tiếp được, không sao hết! Đừng sợ nó nổ và đừng sợ mất cơ hội và đừng sợ chết, không bao giờ chúng ta chết hết! Không sợ chết, tiếp tục làm đi, qua cái giới này, nó biến cái dạng khác, qua cái giới kia, nó biến dạng khác, cứ vậy tiến hoá hoài, không có sợ, không có sợ chết! Lấy nguyên khí của Trời Đất xây dựng cho chính mình, làm sao sợ chết? Có Trời cứu, Trời sát bên mình, làm sao bỏ chúng ta đâu, mà sợ?

BTC: Thưa Thầy, con thích ngồi Thiền đêm khuya, nhưng mà con sống một mình, khi ngồi Thiền, con cảm thấy sợ, làm sao tránh được cái sợ hãi đó và con muốn ngồi Thiền không có nghe băng Thầy?

Thầy: Phải biết cái sự có có không không của chính mình, sự hiện diện của mình thì có Trời có Đất hợp thành. Chúng ta sống với Trời Đất, sống với Trời Phật, không có lẽ loi, tại sao chúng ta sợ ma? Vì tánh ích kỷ. Nói tôi tu pháp này mạnh để tôi đánh ma! Cái đó là tánh ích kỷ. Không đúng! Phải hiểu cái nguyên lý cấu trúc, từ khối óc tới cơ tạng của chúng ta, Trời Đất hình thành, thì tại sao chúng ta đâu có sợ ma! Ta hiện ngang giữa Trời Đất, tức là đem ánh sáng để giải toả bóng tối. Tại sao chúng ta sợ ma? Phải hiểu thấu triệt những cái gì của chúng ta làm và cái gì chúng ta đã sẵn có. Cơ tạng chúng ta có Kim Mộc Thuỷ Hoả Thổ, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang đầy đủ, không có thiếu gì hết! Mà chúng ta Thiền để làm gì? Để lập lại trật tự cho chính mình, cộng hưởng những gì của Trời Đất đã ân ban, thì cứ quyết tâm hành, chẳng sợ ai hết! Sợ con ma lười biếng áp đảo, con ma lười biếng áp đảo chừng nào thì sợ ma chừng ấy! Đó là con ma lười biếng đang áp đảo mới sợ ma. Siêng năng giải tiến, không có sợ ma đâu!

BTC: Tôi ngồi Thiền được 2 năm. Năm đầu thì cảm thấy ổn định, nhưng năm thứ nhì cảm thấy bực bội, như vậy có hành đúng pháp hay không?

Thầy: Thì bây giờ có hành đúng pháp hay không? Thì tôi đã phục vụ và tôi đã làm ra, chính bản thân tôi hành, lưu lại cho tất cả mọi người, nên rảnh, xem một ngày hai ba lần

Đặc San Vô Vi

để khuyến khích mình tu và thấy rõ mình đúng hay là không? Chứ cứ tôi vô, tôi ngồi cho có chừng, tôi Niệm Nam Mô A Di Đà Phật, này kia có ông Phật độ, có ông Tám độ, rồi rồi cuộc ông Phật cũng không độ, ông Tám cũng không độ, là mình yếu! Còn tôi, tôi khai triển tâm thức của tôi, tôi mở rộng đường đi trong cơ tạng tôi và khối óc tôi sẽ bừng sáng ra, thì tôi mới mạnh. Vốn có sẵn, mà không khai thác! Cũng như ông Thượng Đế đã cho chúng ta cái xác này là một Tiểu Thiên Địa, một cái quốc gia nhỏ, mà không khai thác, kinh tế chúng ta làm sao dồi dào được, mặt mày chúng ta làm sao tươi sáng? Chúng ta có nhiệm vụ phải khai thác cái Tiểu Thiên Địa này, tài sản cuối cùng trong cuộc đời của chúng ta, mà không chịu khai thác, thì chúng ta bị thua lỗ ở tương lai. Kinh tế thất bại, cái gì cũng thất bại, không phát triển được! Dững mảnh dầy công thực hành thì sẽ có kết quả.

BTC: Khi hành Pháp Luân Chiếu Minh, hai hàm răng đánh lập cập vào nhau, đó là vì lý do gì?

Thầy: Cho nên phải làm Pháp Luân Thường Chuyển cho nhiều, để đưa lên trên khối óc cho đầy đủ, khôi phục trật tự của khối óc, thì bộ răng không có run. Chỗ lạnh, chỗ nóng, không có điều hoà, nó mới run. Còn khi mà làm, cương quyết làm như vậy, có người làm, thiên, cái đầu nó run, run rẩy, run rẩy, mà tôi khuyên thét, làm thét hai ba năm, nó hết trội, nó ổn định, muốn ngồi méo một chút không được! Nó thông hay là không thông đó thôi, mà chúng ta áp dụng cái nguyên khí Pháp Luân Thường Chuyển, nay hít chút, mai hít chút, liên tục như vậy, nó mới mở bên trong. Khi nó mở được rồi thì Nhâm Đốc tương thông, con người ngồi vững vàng, không có méo mó và khoẻ mạnh!

BTC: Khi thiên xong, lúc nằm ngủ, cảm thấy trên đỉnh đầu phóng cao một hai thước, đó là ý nghĩa gì?

Thầy: Cái luồng điện nó xuất ra, bởi trong cơ tạng chúng ta làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều đi, nó xuất ra, thì vừa nhắm mắt thấy ánh sáng phóng ra ngoài, cái vía nó nhẹ rồi, thấy cái vía nó nhẹ rồi! Mình thấy phóng ra ngoài, mà té ra mình chưa có phóng ra ngoài. Cái vía nó nhẹ, nó đi quần ở trong cái Tiểu Thiên Địa này, mình tưởng đâu ở bên ngoài! Cái ngực của chúng ta là vòm Trời, thấy cái vía đi vậy thôi!

BTC: Làm cách nào phân biệt được xuất vía trong bản thể và xuất vía ngoài bản thể?

Thầy: Xuất vía trong bản thể là nằm xuống, ngủ mới thấy đi. Còn xuất ra ngoài bản thể là ngồi Thiên, nhắm mắt, thấy xuất ra đàng hoàng. Có đi, có về. Đi được thì phải về được, kiểm chứng rõ ràng. Cho nên Vô Vi không có cho tin chiêm bao, thực hành để

Đặc San Vô Vi

thấy, chớ không có cho tin chiêm bao. Chiêm bao là chậm tiến rồi! Thực hành để thấy đúng hơn! Cho nên càng làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều, thì hơi thở chúng ta sáng, nhắm mắt thì toàn thân chúng ta sáng, cũng như cái chiếc néon sáng sao, chúng ta sáng vậy, nó mới bằng lòng ngồi lâu được, mà không có gục lên gục xuống, thẳng lưng, ngồi thiền như vậy mới là đúng. Rút bộ đầu nó rút thẳng đi lên, thì nó chỉ có thẳng lưng thôi, không có méo mó được! Bộ đầu chưa rút, thì nó ngồi ngủ gà, ngủ gục trong cái mê. Còn ta làm Pháp Luân Thường Chuyển khai sáng cái chu luật trong cơ tạng, Nhâm Đốc tương thông, nhắm mắt xuất phát đi lên rõ ràng.

BTC: Có luồng điện rút trên bộ đầu rồi, có thể bắt đầu Mật Niệm Bát Chánh được hay không?

Thầy: Có điện là tập được rồi, tập để kiểm chứng Bát Chánh 8 điểm của chúng ta ở đâu? Ngày nay đã tiến tới đâu, chạy hay là không? Khi mà nó không chạy là chúng ta bận rộn chỗ nào, chúng ta kiểm thảo cái chuyện bận rộn hàng ngày, vì đó mà nó xảy ra việc này. Chúng ta mới tìm ra lý do mà tu sửa, đó là cái thước đo lường đời đạo song tu. Niệm Bát Chánh là cái thước đo lường đời đạo song tu.

BTC: Thế nào là thở Pháp Luân Thường Chuyển bằng ý và Pháp Luân Thường Chuyển bằng hơi thở?

Thầy: Người mới tập thì thở bằng hơi thở, thở một thời gian nó thông rồi là cái ý vừa tưởng là nó chuyển cũng y như vậy thôi. Là tới nhẹ rồi, nhẹ rồi, nó mới chuyển như vậy. Vừa nhắm mắt là nó cũng hít đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu. Rồi nó cảm thức ở thế gian, ăn, ngủ, ỉa, tam đại sự. Bây giờ tu thiền, cũng ăn, ngồi thiền, nhắm mắt, hít vô là ăn vô, rồi nó êm ả trong người, ngồi thiền ngủ, ỉa là phóng đi lên, cũng làm bao nhiêu công chuyện đó! Một người sống mấy chục năm nay, ăn ngủ bài tiết, có bao nhiêu công chuyện đó cho tới chết mà thôi! Còn đây, chúng ta tu đây, cũng bao nhiêu công chuyện đó. Ngồi thiền, lấy nguyên khí của Trời Đất, ăn nguyên khí của Trời Đất, rồi xuất phát ra, giải ra, nó mới tiến hoá nổi. Chớ các bạn làm tu thiền này, có gì mới lạ đâu? Chuyện cũ không. Tam Đại sự: Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định là Tam Đại sự. Ăn, ngủ, ỉa là Tam Đại sự. Hàng ngày cứ làm như vậy, thường xuyên như vậy, sẽ có kết quả tốt!

BTC: Thưa Thầy tại sao khi thiền xong, con lại không ngủ được, vì trong đầu rất tỉnh táo, nhưng cơ thể mệt, muốn ngủ?

Thầy: Bởi vì cơ tạng nó đầy đủ dưỡng khí, nó không có đòi ngủ, nó thiếu dưỡng khí nó mê mệt, còn đầy đủ dưỡng khí nó tỉnh táo. Tỉnh táo chúng ta làm việc. Cũng như tôi

Đặc San Vô Vi

nhều khi mười một giờ mấy tôi đâu có ngủ đâu! Tôi viết mục Bé 8, trả lời thơ từ, rồi tới sáng sáu bảy giờ, tôi nằm ngủ một chút là yên rồi. Người thiền, ngồi thiền được 30 phút, tức giấc ngủ ngon lành lắm, tốt lắm! 30 phút là cũng đầy đủ.

BTC: Thưa Thầy, tại sao khi con Niệm Phật, trong đầu bị tức như muốn nứt ra?

Thầy: Cái đó là cái điên nó chưa thông, cứ tiếp tục làm đi, nó sẽ thông, rồi chúng ta mới lấy cái kinh nghiệm. Từ mà nó tức và nó hết tức, lúc đó chúng ta mới phổ biến cho quần sanh được! Có kẹt, có thông mà có hành, mới là con người đóng góp! Kẹt thông mà sợ, không hành là tương lai, chúng ta không có đóng góp được chuyện gì hết!

BTC: Tại sao trong các bài giảng, Đức Chúa Jesus không có nói đến nghiệp và ăn chay?

Thầy: Jesus Christ là chuyện của Jesus Christ, Khổng Tử là chuyện của Khổng Tử, mà Lão Tử là chuyện của Lão Tử, còn Huỳnh Minh Bảo phải biết cái chuyện của Huỳnh Minh Bảo, mở ra thấy rõ ràng như vậy. Mỗi người có một vị trí, cũng tương đồng với nhau, mà hành hay là không? Hành mới mở, không hành không bao giờ mở! Cho nên chúng ta không có lầm tưởng về kinh kệ hay là ông Phật này nói như vậy, ông Phật kia nói như vậy, ông Chúa kia nói như vậy. Cái vị trí của ông ở trong cái trường hợp đó, ông phát triển như vậy, ngoài cái đó, ông không có làm gì hơn được hết! Thì chúng ta ở nơi nào, phát triển nơi đó, cuối cùng, chúng ta cũng là ánh sáng. Ánh sáng với ánh sáng hội tụ, mới là đóng góp cho tất cả mọi người ở tương lai. Chớ đừng có tôi tu Vô Vi tôi thấy không có phát triển, mà tôi đọc sách Lão, tôi thấy tôi hay dữ lắm này kia, kia nọ, rồi tôi đọc kinh Chúa tôi thấy hay, hay lắm, nhưng mà không hiểu vị trí của Chúa là làm cái gì? Lão Tử là cái gì? Và chúng ta là cái gì? Chúng ta cũng là một Lão tử, cái giống này từ xa xưa tới bây giờ, vẫn còn, mà không chịu khai thác thôi! Không chịu khai thác, là nó chỉ ở trong cái tham dục, mà có cái pháp khai thác nó mới trở về Tam Thanh: Thượng Trung Hạ nó mới thanh được! Chớ mình cứ ôm lý thuyết của ông Lão Tử, lý thuyết lời giảng của Jesus Christ và chúng ta làm không được, chỉ cầu xin độ thôi! Phải hành mới thấy, không hành đâu có thấy. Như tôi không nói, các bạn đâu có thấy giá trị các bạn đang làm chủ một cái Tiểu Thiên Địa, một cái quốc gia nhỏ nhỏ không? Không thấy đâu! Tôi là con người nhỏ bé nhứt ở trong sa mạc này không có biết gì hết nhưng mà hiểu được rồi, mình trở về thanh tịnh để làm chủ cái Tiểu Thiên Địa này, mình mới dần dần khai thác cái Tiểu Thiên Địa này, rồi mình thấy cái giá trị của Càn Khôn Vũ Trụ liên hệ với Tiểu Thiên Địa bằng cách nào? Mình mới dũng mãnh tu tiên được! Đó là Kinh vô tự, Vô Tự Chơn Kinh nằm nơi đó mà không biết, không hành làm sao mở? Cho

Đặc San Vô Vi

nên Vô Vi chỉ có hành, khai triển trực giác, thì nó mới biết được Vô Tự Chơn Kinh của chính nó. Mỗi người một vị trí, đâu có đụng chạm nhau? Lấy lý thuyết này gắn vô cái đầu kia, lấy đầu kia gắn vô cái đầu nọ là hư hết! Mà điên, điên đụng điên nó cháy máy luôn, không có tiến đâu!

BTC: Kính thưa Thầy cho con biết tại sao con tu hoài mà không thấy tiến?

Thầy: Con phải dòm lại cái nghiệp lực con thế nào? Hành đúng hay là không? Hành cái pháp: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển làm đúng hay là không? Pháp Luân Thường Chuyển làm đúng là chỉ có mở, không có nghẹt, chỉ có tiến không có lùi! Nhiều người cứ tu hoài, mà ôm lý thuyết này, ôm lý thuyết kia, nhắm mắt để ngủ, không có hành, mở, làm sao chơn tâm thức được? Hành, mở thì chơn tâm nó mới thức được, rồi cũng nói là tôi tu mấy chục năm rồi, không thấy kết quả gì hết! Mà nhiều người cũng có thật vậy như vậy. Tu mấy chục năm, mà tu không có đúng, tu nửa chừng thấy chán quá bỏ, khúc này nè. Hồi hôm Niệm Bát Chánh, tối nay tôi quên tôi không có niệm, thôi cũng xong, qua được rồi thôi cũng yên. Quên, mất thêm một mối rồi! Rồi Niệm Phật, thôi qua được rồi, cũng yên, cũng bỏ đi. Soi Hồn rồi cũng bỏ đi. Pháp Luân rồi cũng bỏ đi, thét rồi, ngồi đó kê bằng ý lại thôi, nhắm mắt, ngủ cho sướng! Hành không có bao nhiêu hết! Rồi dòn dập những sự ăn uống, mất trật tự, nói năng mất trật tự, nhân nhĩ tử thiệt cũng mất trật tự, thu hút bất cứ những cái chuyện gì bên ngoài đem vô. Tưởng là mình được, mình hiểu, đâu có hiểu gì đâu? Mập mờ không, không có hiểu cái gì hết! Phải cố gắng tu, cũng như tu Thiền của Vô Vi chứng minh rõ ràng. Người nào làm Pháp Luân Thường Chuyển đúng mặt mày hồng hào, không có mét chằng vậy! Hướng dục nó mới mét chằng! Làm Pháp Luân Thường Chuyển đầy đủ, hồng hào, mặt tươi, mắt sáng, hồng hào, vì nó dưỡng mãnh, nó không sợ chết nữa mà! Sống tự nhiên, nó hình thành tại mặt đất này. Rồi chết cũng tự nhiên ra đi, thì sống chết nó vô can. Nó hiểu được cái Luật Tự Nhiên của Trời Đất vậy, nó vô can. Còn cái hành của nó để phát triển, nó quyết tâm hành, nó sẽ có kết quả tốt, không có đổ thừa ai hết! Chính cái tâm mình dưỡng mãnh làm hay là không, thực hành hay là không? Không thực hành, rồi đổ thừa cái pháp, rồi nói pháp tẩu hoá nhập ma. Vừa xưng danh tu thiền, vừa cho vay lấy lời, hơn thua đủ chuyện, tạo khổ cho chính mình, lộn xộn! Đời không xong, đạo không xong là khủng chứ! Tẩu hoá nhập ma là chỗ đó, mất trật tự!

Cho nên Vô Vi có đủ cách chơi hết. Muốn nghe nhạc cho êm ả. Có! Muốn hành cách nào cho khoẻ mạnh. Có! Có chỉ hết đường lối. Một ngày mà làm đúng công chuyện của

Đặc San Vô Vi

Vô Vi, mà nội lạy kính Vô Vi đồ này kia, khoẻ cho cái tim tốt, cũng hết thì giờ rồi, không có nghĩ chuyện bên ngoài, nếu làm đúng theo Vô Vi là không có thì giờ, mà con người chỉ khoẻ mạnh. Cho nên nhiều người, bảy tám chục tuổi, họ lạy kính Vô Vi thết rồi họ đi khám bác sĩ, bác sĩ hỏi tại sao cái tim bà tốt, bà ăn cái gì mà cái tim bà tốt vậy? Nói tui không có ăn cái gì hết, tui chỉ 1 ngày tui lạy 150 lần, thì tui khoẻ thôi!

Ông bác sĩ nói: “Tôi mà lạy 150 lần như bà tôi lạy đâu có nổi! Bà lạy 150 lần như vậy là bà khoẻ quá chừng, khoẻ hơn tôi nhiều quá, khỏi khám.”

Nhờ bà làm bao nhiêu công chuyện đó! Tại sao bà làm bao nhiêu đó?

Bởi vì một cái bà có thể liên lạc với Trời Phật được, cái thứ nhưt. Cái thứ nhì bà lại không có tốn tiền. Bà lạy đâu có tốn tiền, mà tiêu hoá tốt, ăn uống tốt, mà luồng điện mặt mày dồi dào, tươi đẹp! Bảy tám chục tuổi, mà người ta nói bà sáu bảy chục tuổi thôi! Đi bộ, đi nhanh, làm gì cũng khoẻ mạnh! Hành đúng theo Vô Vi là chỉ có khoẻ mạnh thôi! Còn nếu tôi hành không đúng. Tôi làm việc còn nhiều hơn người thường, mà tôi càng ngày càng khoẻ. Nhiều người nói tôi trẻ ra đi, vui lên, vui hơn hồi xưa nữa! Vì tôi thấy tôi có thể sống với mọi người, tôi sẽ dần thân để giải quyết những chuyện khổ tâm của mọi người, là tôi mừng!

BTC: Kính thưa Thầy, các ngày giỗ ông bà, có thể cúng trái cây hoặc đồ chay trên bàn thờ kính Vô Vi hay không?

Thầy: Cái đó là do tâm tưởng niệm. Mình có cha mẹ chết, mình tưởng niệm, mình biết phần Hồn, thì mình biết mẹ mình không bao giờ chết, đang tiến hoá ở cõi giải nghiệp thanh nhẹ, chớ không có khổ đau, vui lên! Nhưng mà tâm mình kính cha mẹ, thì cũng như kính Trời Phật, không sao, để hoa quả, tưởng tới mẹ, kính Vô Vi tốt, phải tâm trong lành, chớ không có giết heo, giết bò để cúng mẹ, tạo tội cho mẹ, chớ ích gì? Sự trong lành, hướng tâm về mẹ, thì mẹ được ấm áp và tiến hoá tốt.

BTC: Kính thưa Thầy, trong chữ “Bất Án Tam Muội”, “Tam Muội” có nghĩa là gì?

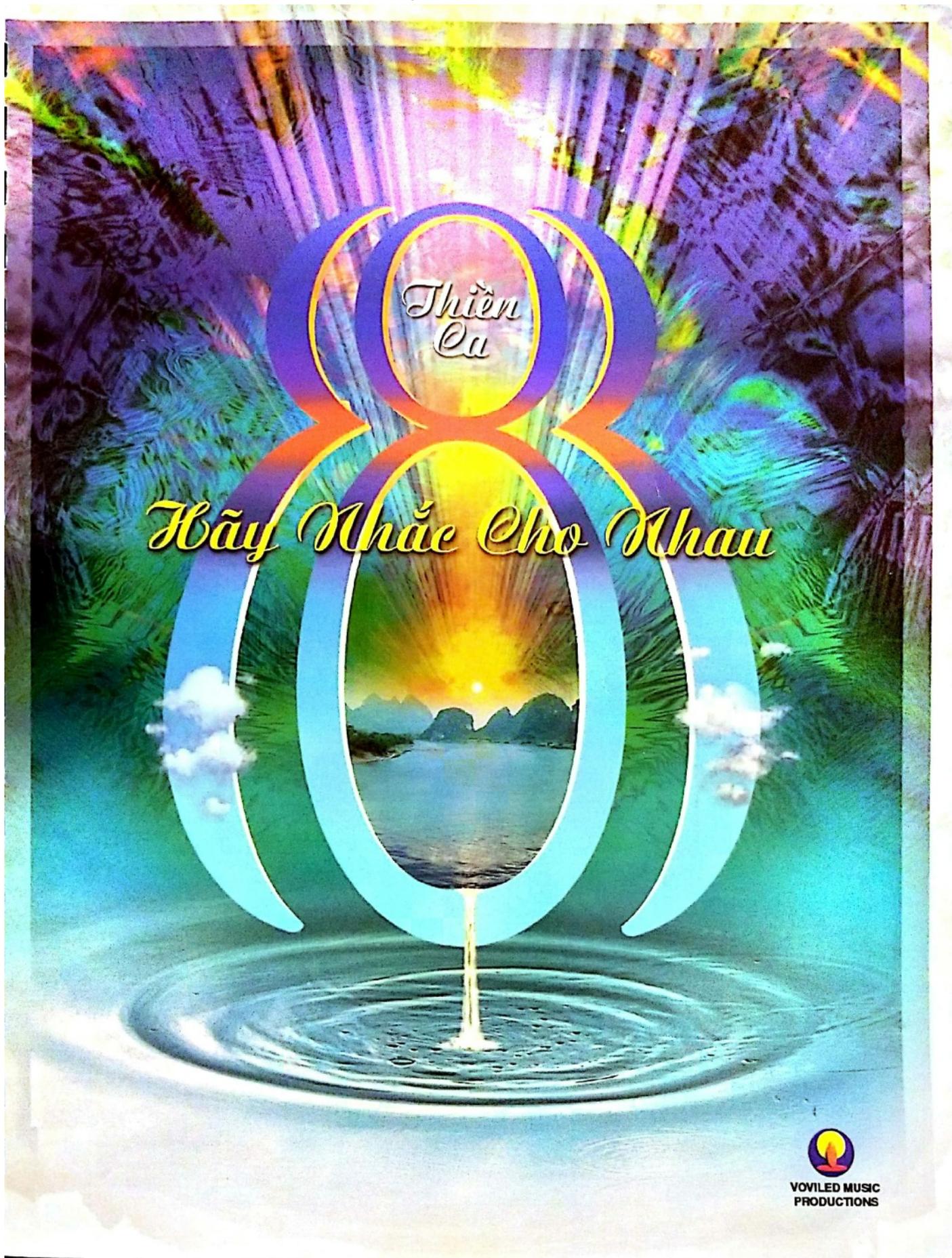
Thầy: Tam Muội là 3 luồng điện Thượng Trung Hạ quy hợp thành sức mạnh. Thì chúng ta Thượng Trung Hạ quy hợp, nó thành sức mạnh. Mà Hoả Tam Muội, còn Hoả Tam Muội mà làm đúng, thì nó không có bị mất đỏ, mà lạm dụng Hoả Tam Muội là con mắt nó phải đỏ. Cho nên Vô Vi kêu: “Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu”, không cho hít xuống quá rún, thì nó không có động. Nó không có động Hoả Tam Muội, bị ở dưới đó nóng lắm! Sắt mà nó còn tiêu mà! Nó mà mở cửa nó xông lên, là con mắt nó đỏ, mắt đỏ là tách nóng. Những người võ sĩ muốn luyện cái Hoả Tam Muội để đánh, để hạ đối

Đặc San Vô Vi

phương, con mắt đỏ lòm. Đánh mạnh lắm! Nhìn là đối phương phải sợ! Cái Hoả Tam Muội cũng quan trọng lắm! Cho nên Vô Vi cái gì cũng ngừa hết. Kêu hít “Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu” thôi, không có cho đem xuống Đon Điền. Cũng như là người ta học nội công ở Thiếu Lâm là phải đem xuống Đon Điền, cho mạnh để đánh đối phương, ở đây không có cái đó. Ở đây giải tiên cơ đồ, cơ tạng của chúng ta đâu đó có trật tự, phần Hồn mới ra vô dễ dãi được! Cơ tạng không có trật tự, nó lôi cuốn phần Hồn phải lo âu và không tiến hoá được! Cho nên chứng minh con người bị một sợi thần kinh bất ổn, là toàn thân bất ổn. Một sợi thần kinh chút xíu bất ổn, là toàn thân bất ổn! Cho nên chúng ta tu ở đây, chúng ta lấy nguyên khí của Trời Đất. Nguyên khí, thanh khí diễn hoá sanh vạn vật, chúng ta lấy cái đó để nuôi dưỡng cơ tạng của chúng ta tiến, thì nó khoẻ mạnh là nhờ chỗ đó.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Mục Lục

			<i>Trang</i>
<i>Lời mở đầu</i>	<i>"Cười"</i>		<i>0</i>
<i>Tựa</i>	<i>Lời Thơ</i>	<i>Phổ Nhạc</i>	
<i>1. Trường Ca " Cười "</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Quách Vĩnh Thiện</i>	<i>1</i>
<i>2. Hãy Nhắc Cho Nhau</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Lương Vĩ Kiên</i>	<i>12</i>
<i>3. Chưa Biết Yêu</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Lương Quốc Định</i>	<i>13</i>
<i>4. Con ơi</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Mai An</i>	<i>14</i>
<i>5. Một Kiếp Đam Mê</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Phạm Kim</i>	<i>16</i>
<i>6. Dân Ta</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Mai An</i>	<i>17</i>
<i>7. Đóng Góp</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Quách Vĩnh Thiện</i>	<i>18</i>
<i>8. Duyên May</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Lương Quốc Định</i>	<i>20</i>
<i>9. Em Bé Vô Vi</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Mai An</i>	<i>21</i>
<i>10. Hạnh Tu</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Mai An</i>	<i>22</i>
<i>11. Kiếp Hoa</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Lương Quốc Định</i>	<i>23</i>
<i>12. Kiếp Người</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Phạm Kim</i>	<i>24</i>
<i>13. Nhớ Em</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Lương Quốc Định</i>	<i>27</i>
<i>14. Nhân Sinh Lạc Thú</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Ada To</i>	<i>28</i>
<i>15. Này Người</i>	<i>Bùi Thị Lũy</i>	<i>Phạm Kim</i>	<i>30</i>
<i>16. Rõ Lẽ Vô Thường</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Mai An</i>	<i>32</i>
<i>17. Tâm Không</i>	<i>Nguyễn Đào</i>	<i>Phạm Kim</i>	<i>33</i>

Đặc San Vô Vi

<i>Tựa</i>	<i>Lời Thơ</i>	<i>Phổ Nhạc</i>	<i>Trang</i>
18. <i>Tây Phương</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Phạm Kim</i>	34
19. <i>Thầy Đi</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Mai An</i>	37
20. <i>Thương Em</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Lương Quốc Định</i>	38
21. <i>Tìm Em</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Lương Quốc Định</i>	40
22. <i>Tình</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Phạm Kim</i>	42
23. <i>Tình Em</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Phạm Kim</i>	45
24. <i>Thất Tình Lận Đận</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Lương Quốc Định</i>	48
25. <i>Người Yêu Cô Đơn</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Lương Quốc Định</i>	50
26. <i>Yêu nhau Trọn Đời</i>	<i>Lương Sĩ Hằng</i>	<i>Lương Quốc Định</i>	51

Phụ Lục

<i>Lời giảng bài nhạc</i>	<i>"Chưa Biết Yêu"</i>	52
<i>Lời giảng bài nhạc</i>	<i>"Một Kiếp Đam Mê "</i>	53
<i>Lời giảng bài nhạc</i>	<i>"Duyên May"</i>	54
<i>Lời giảng bài nhạc</i>	<i>"Nhớ Em"</i>	55
<i>Lời giảng bài nhạc</i>	<i>"Tìm Em"</i>	56
<i>Lời giảng bài nhạc</i>	<i>"Người Yêu Cô Đơn"</i>	57

Cười

Cuộc sống của loài người kết tụ thanh quang của Trời Đất mà sống. Làm người cần phải ăn. Ăn những gì linh động mùi vị tự nhiên của Trời Đất hình thành. Hoạt động tự nhiên và hồn nhiên, thích ánh sáng trong cuộc sống, nó cũng là một khả năng trong vũ trụ quang. Ốc thích sống trong tự nhiên và hồn nhiên. Không thích sự bắt buộc và chèn ép. Tu niệm Phật dẹp bớt chuyện đời ràng buộc và cuối cùng của nó sẽ không đi về đâu.

Xác hồn đi từ thanh nhẹ đi tới nặng. Sự trước gọi là bệnh nan y, rồi sẽ ra đi với hai bàn tay không, lòng vòng trong sự chấp mê của ngoại cảnh. Chạy theo và buông bỏ tùy theo trình độ sản có của mọi người. Khổ! Khổ! Khổ! Mới thấy sự sai lầm chính mình đã tạo mà tu, thức tâm bằng lòng hướng về thanh tịnh, thì mới thật sự giải quyết sự sai lầm của chính mình đã gieo trồng.

Có nhân lành mới có quả tốt

Có thương yêu mới có xây dựng

Cần tha thứ và thương yêu mới xây dựng được chất lượng "từ bi" ở trong mỗi người. Nếu ngược lại thì chỉ có lo âu và buồn phiền không dứt khoát., Luân lưu trong tình đời đen bạc tạo khổ cho Tâm lẫn Thân, không lối thoát.

Cho nên ở đời có duy vật và duy linh đối chiếu lẫn nhau trong hành trình tiến hóa. Có người cảm thức được duy linh là chánh, hướng tâm thực hành đến đích là KHÔNG, thì mới có cơ hội trở về với tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất đã cấu thành, sẽ không còn tranh chấp mà trở về với nguyên lý vô sanh. Gốc của nó thật sự là Từ Bi rộng mở khắp toàn cầu. Thấu triệt sự quang khai của Trời Đất cấu thành Vũ Trụ Quang.

Nói đến đây mới thấy rõ sự thanh nhẹ của Đấng Toàn Năng đã và đang nâng niu mọi người khi cần đến sự thanh nhẹ vô cùng. Gốc của nó là vô sanh bất diệt, hiện ngang giữa sự Tin Yêu mà sống. Muốn có sự hòa bình thì phải hiểu gốc gác của chính mình, mới khai thác được chiều sâu của mọi việc. Từ CÓ đi đến KHÔNG, từ KHÔNG sẽ đi đến CÓ. Chỉ có tự tu và tự khai thác lấy chính mình thì mới hiểu được giá trị của Vũ Trụ Quang. Chánh kiến thì sẽ không còn sân si và tử nhục nữa Hòa Bình một lòng tu sửa. Từ CÓ đến KHÔNG, từ KHÔNG đến CÓ. Chánh tâm trong thực hành thì mới có kết quả, vượt khỏi từng số giới hạn của tình đời. Tự hướng về tâm linh tiến tới vô cùng. Thức Giác Vô Sanh và Bất Diệt mới thật sự an vui. Nụ cười không tốn kém mà lúc nào cũng nở rộ trên đôi môi.

LƯƠNG VĨ KIẾN, 5/1999

Trường Ca "Cười"

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Điệu Rumba, Tempo 115

Nhạc: Quách Vĩnh Thiện

Nhạc mở đầu

Cười để hiểu, Cười để vui
Cười sưởi ấm tình người, Cười gây thành an lạc
Cười giải tỏa phiền ưu, Cười cốt giác người tu
Cười âm thầm tiến hóa, Cười con cá cũng vui
Cười rười rượi mọi giới, Cười tiến tới nơi nơi
Cười không rời thanh nhẹ, Cười sức khỏe nội tâm,
Cười tâm thân đều tốt, Cười chan lý cao sâu
Cười phá tan uất khí Cười thanh điển phát quang

Đặc San Vô Vi

Cười giữ phận làm người Cười giải phá trần tâm

Nhạc B7 Em D7 E

Refrain E

Cười để hiểu Cười để vui

B7 A B7 E B7 A

Cười sudi ấm tình người Cười tạo thành an lạc

B7 E D7 Em

Cười giải tỏa phiền ưu Cười cốt giác người tu

Em Am

Cười rèn trui thực chất Cười không mất tiền xu

Em Am

Cười an vui muôn thuở Cười thanh điển phát quang

B7 Em

Cười muôn đàng kết hợp Cười chẳng ngộp mệt tim

Em Am

Cười tâm thân đều tốt Cười cốt giác người tu

Đặc San Vô Vi

Cười diệu thâm tiến hóa Cười giải phá trần tâm

Cười không mưu tim lợi Cười giải hết trần tâm

Nhạc

Refrain

Cười để hiểu Cười để vui

Cười cười ấm tình người Cười tạo thành an lạc

Cười giải tỏa phiền ưu Cười cốt giác người tu

Cười mê lãm biến mất Cười thâm thắm Trời cao

Cười đón rào không có Cười trong trắng về không

Cười thong dong tự tại Cười như mãi không quên

Đặc San Vô Vi

Cười ngoài trong hiệp nhất Cười sẽ mền Trời cao
Cười cần nèn hay nhứt Cười chẳng mếu chẳng lo
Cười không mưu không lợi Cười vạn vật trống không

Nhạc B7 Em E

Refrain E

Cười để hiểu Cười để vui
Cười sưởi ấm tình người Cười tạo thành an lạc
Cười giải tỏa phiền ưu Cười cốt giác người tu
Cười một lòng tu tiến Cười duyên đạo bình minh
Cười chơn tình bộc phát Cười khai thác đường tu

Em Am B7 Em B7 E B7 Em Am B7 Em Am

Đặc San Vô Vi

Cười thanh quang chiếu rọi Cười mọi chuyện đều hay
Cười dịp may sẽ đến Cười sẽ mến Trời cao
Cười trắng sao vẫn chiếu Cười chẳng mếu chẳng lo
Cười tham tho diệu ngọt Cười giải hết trần tâm

Nhạc B7 Em E

Refrain E

Cười để hiếu Cười để vui
Cười sưởi ấm tình người Cười tạo thành an lạc
Cười giải tỏa phiền ưu Cười cốt giác người tu
Cười không mong không nhớ Cười đi tới không lui

Đặc San Vô Vi

Cười rên trui tự thức Cười mãi mãi an vui

Cười thấu lọt tai người Cười giác tánh khờ ngu

Cười bằng mười thang thuốc Cười thấp được tự đi

Cười sân si biến mất Cười chẳng dấu công khai

Cười sáng tỏ thực lòng Cười xích mích làm chi

Cười để hiểu Cười để vui

Cười sười ấm tình người Cười tạo thành an lạc

Cười giải tỏa phiền ưu Cười cốt giác người tu

Đặc San Vô Vi

 Cười dự thi là chánh Cười giải gánh trước ở

 Cười Nam Mô tự thức Cười chẳng có chẳng không

 Cười không tức không hàn Cười xây cất đạo tâm

 Cười âm thầm tự thức Cười giải mức ăn thua

 Cười chẳng mua chẳng bán Cười tự quán tự thông

 Cười một lòng xây dựng Cười đường hướng khai thông

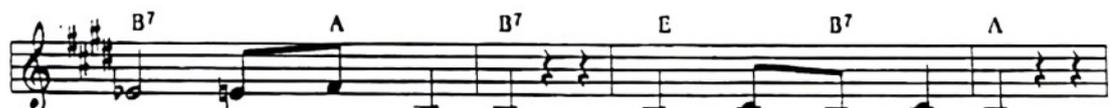

 Nhạc

Refrain

 Cười để hiểu Cười để vui

 Cười sorriso ấm tình người Cười tạo thành an lạc

Đặc San Vô Vi

Cười giải tỏa phiền ưu Cười cốt giác người tu
Cười an vui ấm áp Cười khai vị ăn ngon
Cười lên non vẫn khỏe Cười thêm trẻ không già
Cười tinh ta là một Cười tự lột trần tâm
Cười diệu thâm bát ngát Cười bát mạch khai thông
Cười việc công giải quyết Cười thời tiết vẫn thông
Cười trong lòng bớt bận Cười chẳng hận buồn lo

Nhạc B7 Em E

Refrain E
Cười để hiểu Cười để vui

Đặc San Vô Vi

Cười tươi ấm tình người Cười tạo thành an lạc
Cười giải tỏa phiền ưu Cười cốt giác người tu
Cười quanh co biến mất Cười thực chất khai thông
Cười không mong không nhớ Cười quang đảng Trời xanh
Cười giữ tâm thanh sạch Cười thóa mạ cũng không
Cười không nhờ ai cứu Cười thấp đước tự đi
Cười hồn nhiên tiến hóa Cười tự quán tự thông
Cười khai thác mê lầm Cười thóa mạ cũng không

Nhạc B7 Em E

Đặc San Vô Vi

E Refrain

Cười để hiểu Cười để vui

B7 A B7 E B7 A

Cười cười ấm tình người Cười tạo thành an lạc

B7 E B7 Em

Cười giải tỏa phiền ưu Cười cốt giác người tu

Em Am

Cười trệ ngu trở sáng Cười thực chất khai thông

Em Am

Cười vui hành tới đích Cười quang đảng Trời xanh

B7 Em

Cười của công là một Cười thỏa mạ cũng không

Em Am

Cười tùy can tiến hóa Cười giải mức ăn thua

Em Am

Cười cường phong biến mất Cười thời tiết vẫn thông

Cười dựng cột xây nhà Cười giải hết trần tâm

Đặc San Vô Vi

Refrain

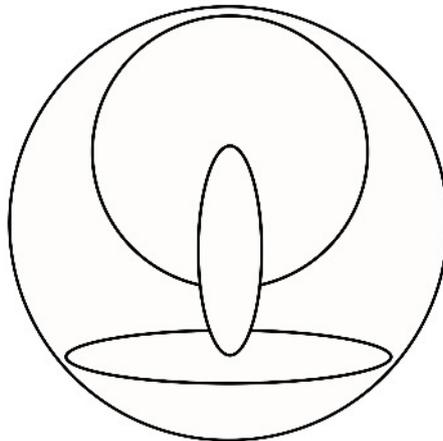
Cười để hiểu Cười để vui

Cười tươi ấm tình người Cười tạo thành an lạc

Cười giải tỏa phiền ưu Cười cốt giác người tu

Thiền Viện Vô Vi Thế Giới

Thiền Viện Vĩ Kiên

22125 Crest Forest Dr.
Cedar Pines Park, CA 92322
U.S.A.

Mailing Address:

P.O. Box 2045

Westminster, CA 92684-2045 - U.S.A.

Tel : (909)-338-6691

Thiền Viện Hai Không

392 Wayman Lane
Oroville, CA 96565

U.S.A.

Mailing Address:

P.O. Box 5234

Oroville, CA 95966 - U.S.A.

Tel : (530)-589-6972

Email : maior@yahoo.com

Thiền Viện Nhẫn Hòa

4514 Gold Ridge Ln SW
Olympia, WA 98512 - U.S.A.

Tel : (360)-357-5675

Email : nguyenvg@comcast.net

Thiền Viện Quy Thức

Lieu dit Le Senaillet Lot 220

Publier, 74500 - FRANCE

Tel : (045)-070-8355

Email : santelli.dominique01@tele2.fr

Thiền Viện Quy Hội Tình Người

105 Wrights Road

Mareeba, QLD 4880

Australia

Thiền Viện

Hội Tụ Tâm Linh Cùng Tiến Tới

2922 Jolicoeur

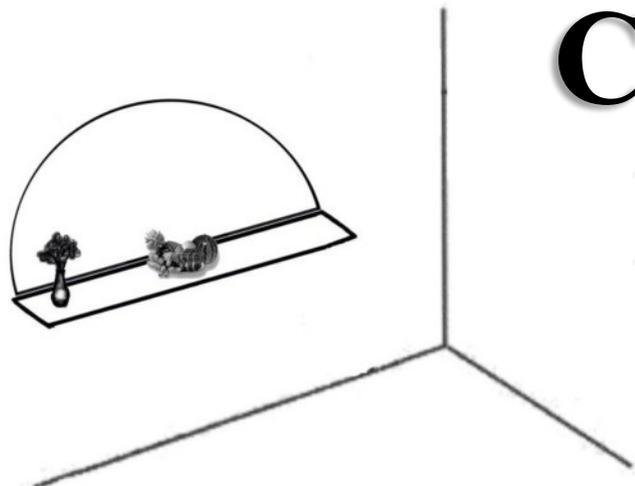
Montreal - Quebec

H4E 1Z3 , Canada

Tel : (514)-769-8799

Email : meditation.jolicoeur@primus.ca

<http://tvjolicoeur.jimdo.com/>

Cách Thượng Kính Vô Vi

Kính Vô Vi là biểu trưng cho thanh quang của Càn Khôn Vũ Trụ và cũng là biểu trưng cho lòng trung nghĩa.

1. Cách tốt là thượng kính Vô Vi trong phòng khách, hướng về cửa ra vào hay cửa sổ, nơi sáng sủa, khang trang, có nhiều ánh sáng chiếu vào. Kính nên dùng hình bán nguyệt (*nửa hình tròn*) vì hình bán nguyệt nhận ánh sáng mặt trăng dịu hơn. Ban ngày thì nhận ánh sáng mặt trời.
2. Chọn ngày mùng một hay ngày thứ mười lăm (*ngày rằm*) trong tháng âm lịch để thượng kính.
3. Kính Vô Vi khi gắn lên tường phải phủ vải đỏ cho đến khi làm lễ thượng kính.
4. Khi dâng hoa và ngũ quả (*năm loại trái cây tượng trưng cho ngũ tạng*) thì dùng hoa màu trắng (*tượng trưng cho huệ linh*) đặt phía bên trái (*từ ngoài nhìn vào kiếng*). Đức Thầy có dạy phía bên trái mạnh hơn, ngũ quả thì đặt ngay chính giữa.

Nếu làm ăn buôn bán thì nhớ dâng hoa mỗi ngày, còn không vào mùng một hay rằm thì dâng hoa và ngũ quả.

5. Đúng 12 giờ trưa, gia chủ đứng trước kính, chắp tay trước ngực và nguyện 3 lần: “*Xin Đức Quan Thánh Đế Quân hộ độ cho gia cang chúng con được bình an, tu hành tinh tấn.*”
6. Rồi ngồi trước kính trong tư thế thiền và tập trung ý trí lên trung tâm bộ đầu thâm niệm Nam Mô A Di Đà Phật liên tục từ năm tới mười phút. Xong rồi xá 3 lần.
7. Mỗi nhà chỉ nên thượng một kính Vô Vi thôi. Nếu bạn nào đã thượng kính rồi mà không phải hình bán nguyệt thì cứ giữ kính cũ.

Địa Lý Bát Trạch

1 – Bảng Ấn Định Mạng Theo Bát Quái:

Năm Âm Lịch	Dương Lịch	Nam	Nữ
Canh Tý	1900	Khảm	Cấn
Tân Sửu	1901	Ly	Càn
Nhâm Dần	1902	Cấn	Đoài
Quý Mão	1903	Đoài	Cấn
Giáp Thìn	1904	Càn	Ly
Ất Tỵ	1905	Khôn	Khảm
Bính Ngọ	1906	Tốn	Khôn
Đinh Mùi	1907	Chấn	Chấn
Mậu Thân	1908	Khôn	Tốn
Kỷ Dậu	1909	Khảm	Cấn
Canh Tuất	1910	Ly	Càn
Tân Hợi	1911	Cấn	Đoài
Nhâm Tý	1912	Đoài	Cấn
Quý Sửu	1913	Càn	Ly
Giáp Dần	1914	Khôn	Khảm
Ất Mão	1915	Tốn	Khôn
Bính Thìn	1916	Chấn	Chấn
Đinh Tỵ	1917	Khôn	Tốn
Mậu Ngọ	1918	Khảm	Cấn
Kỷ Mùi	1919	Ly	Càn
Canh Thân	1920	Cấn	Đoài
Tân Dậu	1921	Đoài	Cấn
Nhâm Tuất	1922	Càn	Ly
Quý Hợi	1923	Khôn	Khảm
Giáp Tý	1924	Tốn	Khôn
Ất Sửu	1925	Chấn	Chấn
Bính Dần	1926	Khôn	Tốn
Đinh Mão	1927	Khảm	Cấn
Mậu Thìn	1928	Ly	Càn
Kỷ Tỵ	1929	Cấn	Đoài
Canh Ngọ	1930	Đoài	Cấn
Tân Mùi	1931	Càn	Ly
Nhâm Thân	1932	Khôn	Khảm

Năm Âm Lịch	Dương Lịch	Nam	Nữ
Quý Dậu	1933	Tốn	Khôn
Giáp Tuất	1934	Chấn	Chấn
Ất Hợi	1935	Khôn	Tốn
Bính Tý	1936	Khảm	Cấn
Đinh Sửu	1937	Ly	Càn
Mậu Dần	1938	Cấn	Đoài
Kỷ Mão	1939	Đoài	Cấn
Canh Thìn	1940	Càn	Ly
Tân Tỵ	1941	Khôn	Khảm
Nhâm Ngọ	1942	Tốn	Khôn
Quý Mùi	1943	Chấn	Chấn
Giáp Thân	1944	Khôn	Tốn
Ất Dậu	1945	Khảm	Cấn
Bính Tuất	1946	Ly	Càn
Đinh Hợi	1947	Cấn	Đoài
Mậu Tý	1948	Đoài	Cấn
Kỷ Sửu	1949	Càn	Ly
Canh Dần	1950	Khôn	Khảm
Tân Mão	1951	Tốn	Khôn
Nhâm Thìn	1952	Chấn	Chấn
Quý Tỵ	1953	Khôn	Tốn
Giáp Ngọ	1954	Khảm	Cấn
Ất Mùi	1955	Ly	Càn
Bính Thân	1956	Cấn	Đoài
Đinh Dậu	1957	Đoài	Cấn
Mậu Tuất	1958	Càn	Ly
Kỷ Hợi	1959	Khôn	Khảm
Canh Tý	1960	Tốn	Khôn
Tân Sửu	1961	Chấn	Chấn
Nhâm Dần	1962	Khôn	Tốn
Quý Mão	1963	Khảm	Cấn
Giáp Thìn	1964	Ly	Càn
Ất Tỵ	1965	Cấn	Đoài

Hương Tốt					Hương Xấu			
Mạng	Thiên Ý	Phúc Đức	Sinh Khí	Phục Vị	Ngũ Quỷ	Lục sát	Họa Hại	Tuyệt mạng
Càn	Đông Bắc	Tây Nam	Tây	Tây Bắc	Đông	Bắc	Đông Nam	Nam
Khảm	Đông	Nam	Đông Nam	Bắc	Đông Bắc	Tây Bắc	Tây	Tây Nam
Cấn	Tây Bắc	Tây	Tây Nam	Đông Bắc	Bắc	Đông	Nam	Đông Nam
Chấn	Bắc	Đông Nam	Nam	Đông	Tây Bắc	Đông Bắc	Tây Nam	Tây
Tốn	Nam	Đông	Bắc	Đông Nam	Tây Nam	Tây	Tây Bắc	Đông Bắc
Ly	Đông Nam	Bắc	Đông	Nam	Tây	Tây Nam	Đông Bắc	Tây Bắc
Khôn	Tây	Tây Bắc	Đông Bắc	Tây Nam	Đông Nam	Nam	Đông	Bắc
Đoài	Tây Nam	Đông Bắc	Tây Bắc	Tây	Nam	Đông Nam	Bắc	Đông

Phụ Chú:

1. Trước khi dùng la bàn để định hướng, nhớ kiểm soát kỹ xem la bàn có chính xác không.
2. Hướng nhà là hướng cửa chánh vào nhà, không phải hướng cửa cổng, cũng không phải hướng mặt tiền nhà.
3. Một điểm cũng cần nêu rõ là chọn hướng nhà là một trong những điểm quan trọng trong vấn đề xem địa lý của cái nhà.

Phương Pháp Ấn Định Mạng Theo Bát Quái:

1. Cách định “Mạng” được tính theo vòng chu kỳ. Cứ mỗi 9 năm, vị trí “Mạng” lại tuần tự ấn theo thứ tự quy định (Xin Xem Bảng dưới).
2. Cách tính theo Âm lịch (Cũng theo vòng chu kỳ):
 - 10 Thiên Can: Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quý.
 - 12 Địa Chi: Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi.

Thí Dụ: 1904 là Giáp Thìn, 1905 là Ất Tỵ, 1906 là Bính Ngọ.....

3. Năm Sanh phải căn cứ theo Âm Lịch, tức là ngày sinh sau ngày tiết Lập Xuân mới được xem là

Đặc San Vô Vi

Nam	Khảm	Ly	Cấn	Đoài	Càn	Khôn	Tốn	Chấn	Khôn
Nữ	Cấn	Càn	Đoài	Cấn	Ly	Khảm	Khôn	Chấn	Tốn
	1900	1901	1902	1903	1904	1905	1906	1907	1908
	1909,1918	1910,1919	1911,1920	1912,1921	1913,1922	1914,1923	1915,1924	1916,1925	1917,1926
	1927,1936	1928,1937	1929,1938	1930,1939	1931,1940	1932,1941	1933,1942	1934,1943	1935,1944
	1945,1954	1946,1955	1947,1956	1948,1957	1949,1958	1950,1959	1951,1960	1952,1961	1953,1962
Năm Sanh	1963,1972	1964,1973	1965,1974	1966,1975	1967,1976	1968,1977	1969,1978	1970,1979	1971,1980
	1981,1990	1982,1991	1983,1992	1984,1993	1985,1994	1986,1995	1987,1996	1988,1997	1989,1998
	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016

Mục Lục

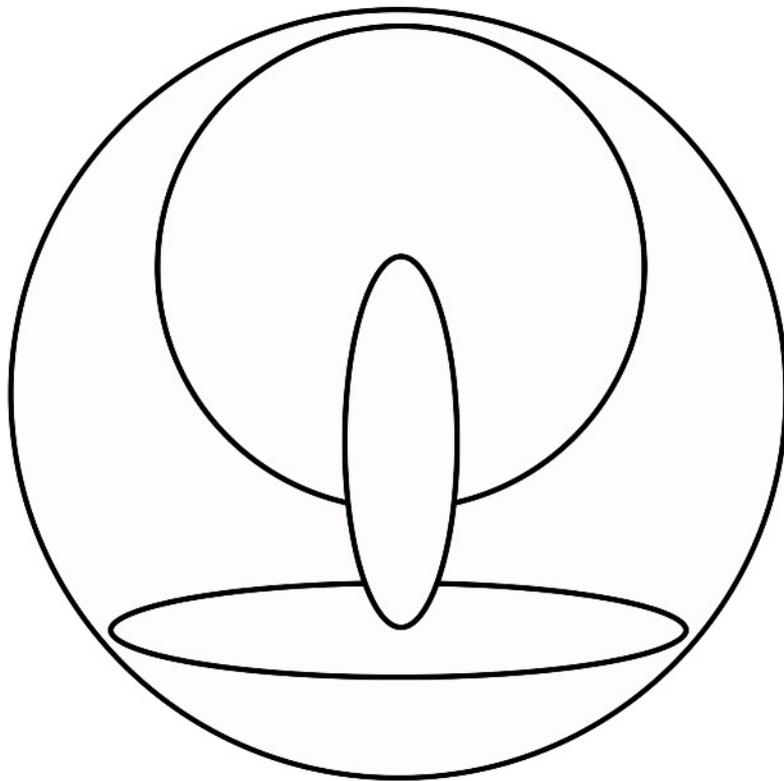
Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi	Trang 2
Hình Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên	3
Lá Thư Đặc San Vô Vi	4
Hình Đức Tổ Sư – Đỗ Thuần Hậu	6
Thơ “Du Hành Đạo Pháp”	7
Hình Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên	8
Bài Thơ Du Hành Đạo Pháp Bản Chép Tay Của Đức Thầy	9
Thơ “Đặc San”	10
Ý Nghĩa Của Phù Hiệu “Tứ Đại Giai Không”	11
Thơ “Thầy Đi”	12
Diễn Văn Khai Mạc “Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2025”	13
Thơ “Đi Với Tội”	19
Thơ “Sài Gòn, 1958”	20
Thơ “Thầy Trò Cùng Đi”	21
Thực Chất Người Tu	22
Cảm Tưởng Sau Khi Tham Gia Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2025”	27
Thơ “Bài Ca Thức Giác”	28

Tâm đời	29
Cảm Tưởng Sau Khi Tham Gia Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2025”	37
Bầu Trời	38
Cảm Tưởng Tham Gia Đại Hội “Từ Bi Rộng Mở”	39
Cứ Tin Vào Thầy	40
Chương 18	42
Thơ “Bức Tranh Trời”	46
Cảm Nhận Chủ Đề Từ Bi	47
Bài Học Mê Cháp	48
Thơ “Sống Vui”	51
Tâm Tình Con Trẻ	52
Thơ “Đường Đi Thật”	54
Cội Nguồn	55
Cảm Nhận Tình Thương	57
Gặp Đúng Pháp Thì Cứ Thế Mà Bước	59
Những Bài Học Từ Đại Hội	60
Chương 1	62
Quê Mẹ	65
Yêu	67

Đặc San Vô Vi

Những Câu Chuyện Kỷ Niệm Ấn Tượng Khó Quên Khi Bên Thầy	68
Người Tu	76
Hình Ảnh Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2025”	77
Kiểm Tra Phương Pháp Công Phu	139
Viếng Thăm Mộ Tổ	141
Hình Ảnh Sinh Hoạt Bạn Đạo Vô Vi	145
Hình Ảnh Kỷ Niệm Bạn Đạo Và Đức Thầy	149
Bản Đồ Hướng Dẫn Vào Nơi An Nghỉ Của Bà Tám	155
Hình Ảnh Kỷ Niệm Bà Tám	160
Gia Chánh	162
Thư Từ Lai Vãng	166
Vé Số	176
Thư Đức Thầy Truyền Đạt Về Phương Pháp Công Phu	178
Nguyên Văn Thư Đức Thầy Trả Lời Về Bản Kiểm Phương Pháp Công Phu	179
Bản Hướng Dẫn Kiểm Soát Công Phu	180
Vấn Đạo	187
Tập Nhạc - Hãy Nhắc Cho Nhau	206
Thiền Viện Vô Vi Thế Giới	221
Cách Thượng Kiếng Vô Vi	222

Địa Lý Bát Trạch	223
Mục Lục	226
Thông Tin Liên Lạc	230

Thông Tin Liên Lạc

www.voviphatphap.org

www.vovinewyork.org

Voviphatphap@gmail.com

Vovinewyork@gmail.com

Kinhsachvovi@gmail.com

Tuanbaovovi@gmail.com

Vovidacsan@gmail.com

NOT FOR SALE

Biển Cho Lặng Mình Châu Mới Phát
Lòng Cho Riêng Mới Gọi Là Thần

Nam Mô A Di Đà Phật

Vạn Vật Thái Bình